

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Návrh pořadu 8. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 155/ - zkrácené jednání
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - zkrácené jednání
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - zkrácené jednání
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 158/ - zkrácené jednání

**Parlament České republiky
POSILANĚCKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 8. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 2. listopadu 2010**

Obsah:

Strana:

2. listopadu 2010

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 110).

Řeč poslance Jeronýma Tejce	7
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	8
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	10
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	12
Řeč poslance Jeronýma Tejce	13
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	14
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	14
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	19
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	21

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	22
Řeč poslance Petra Tluchoře	24
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	24

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	26
Řeč poslance Petra Tluchoře	27
Řeč poslance Pavla Kováčika	27
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	28
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	30
Řeč poslance Marka Bendy	30
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	31

Řeč poslance Davida Ratha	33
---------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 111).

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 155/ - zkrácené jednání

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	35
Řeč poslance Antonína Sedi	35

Usnesení schváleno (č. 112).

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	36
Řeč poslance Miroslava Opálky	38
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	42
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	47
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	49
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	50
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	50
Řeč poslance Martina Vacka	51
Řeč poslance Miroslava Opálky	52
Řeč poslance Davida Ratha	53
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	54
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	54
Řeč poslance Miroslava Opálky	57
Řeč poslance Petra Tluchoře	58
Řeč poslance Miroslava Opálky	59
Řeč poslance Ladislava Skopala	61

Usnesení schváleno (č. 113).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Václava Votavy	62
-----------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 114).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružo-

vání v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - zkrácené jednání

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	62
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	63
Řeč poslance Davida Ratha	64
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	67
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	68
Řeč poslance Davida Ratha	72
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	72
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	73
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	74
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	74

Usnesení schváleno (č. 115).

Usnesení schváleno (č. 116).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - zkrácené jednání

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	75
Řeč poslance Alfréda Michalíka	76
Řeč poslankyně Dany Váhalové	77
Řeč poslance Jiřího Paroubka	78
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	79
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	80
Řeč poslance Alfréda Michalíka	82
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	82
Řeč poslance Alfréda Michalíka	83

Usnesení schváleno (č. 117).

Usnesení schváleno (č. 118).

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z

příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 158/ - zkrácené jednání

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	84
Řeč poslance Jiřího Paroubka	87
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	90
Řeč poslankyně Dany Váhalové	91
Řeč poslance Jiřího Paroubka	92
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	92
Řeč poslance Michala Babáka	93
Řeč poslance Jiřího Paroubka	94
Řeč poslance Jiřího Krátkého	94
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	94
Řeč poslance Jiřího Paroubka	95

Usnesení schváleno (č. 119).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
2. listopadu 2010 v 16.01 hodin
Přítomno: 182 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 8. schůzi Poslanecké sněmovny. Schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu, a to na základě žádosti 108 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána na lavice.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili svými kartami. Náhradní karty platí tak, jak jejich čísla byla oznámena dnes na začátku našeho jednání, tedy v průběhu 7. schůze, až na náhradní kartu pana poslance Baštyře, který již má svou vlastní, čili jeho upozornění neplatí.

Přistoupíme k ověřovatelům schůze. Navrhují, abychom jimi určili poslankyni Kateřinu Konečnou a pana poslance Jiřího Rusnoka. Má někdo jiný návrh na ověřovatele schůze?

Pokud tomu tak není, zahajuji hlasování pořadové číslo 1 a táži se vás, kdo souhlasí s tím, aby tito naši dva kolegové byli ověřovateli 8. schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 155, pro 146, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 8. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Kateřinu Konečnou a pana poslance Jiřího Rusnoka.

Potvrzuji také, že omluvy na toto jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 7. schůzi, která byla přerušena, a dodávám ještě jednu omluvu, která mi byla doručena. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Václav Mencl z osobních důvodů. Tolik dodatečná omluva.

Teď se již můžeme věnovat tomu, co je potřeba uvést jako formální součást zahájení této schůze.

Zopakuji tedy, že v pátek 29. října tohoto roku jsem obdržela dopisy od předsedy vlády Petra Nečase, ve kterých mě informoval, že vláda schválila:

1. vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk 155;

2. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 156.

3. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o sítavbním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona

České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 157;

4. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 158.

Vláda při této příležitosti využila svého práva podle ustanovení § 99 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a navrhla, abych vyhlásila k projednání těchto vládních návrhů zákonů stav legislativní nouze. Zároveň jsem byla vládou požádána, abych rozhodla, že uvedené návrhy zákonů, které jsme obdrželi jako sněmovní tisky 155, 156, 157 a 158, budou projednány v době vyhlášeného stavu legislativní nouze ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Dne 29. října 2010 jsem vyhlásila svým rozhodnutím č. 7 stav legislativní nouze od 1. listopadu do 15. listopadu tohoto roku. Dále jsem rozhodla podle § 99 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny o projednání předložených vládních návrhů ve zkráceném jednání. Přikázala jsem sněmovní tisky 157 a 158 rozpočtovému výboru, sněmovní tisk 155 výboru pro sociální politiku a sněmovní tisk 156 kontrolnímu výboru k projednání a stanovila jim nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 2. listopadu 2010 do 12 hodin.

Vážené kolegyně a kolegové, podle § 99 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá.

Otevírám rozpravu. Jako první s písemnou přihláškou se hlásí pan kolega Jeroným Tejc, který dostává slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, děkuji za slovo. My jsme tady absolvovali poměrně rozsáhlou diskusi právě i na téma toho, zda stav legislativní nouze trvá, nebo netrvá. Já myslím, že je velmi zvláštní, když v situaci, kdy je vyhlášen stav legislativní nouze, kdy mají hrozit vážné hospodářské škody, kdy má dojít případně k ohrožení státu, se na toto téma tady baví poslanci opozice versus koalice a pan premiér mlčí. Pan premiér mlčí, nechává za sebe hovořit poslance, nechává za sebe hovořit předsedkyni Sněmovny a sám na toto téma nevystoupil. Já bych chtěl vyzvat pana premiéra, aby pokud tak neučinil v předchozí rozpravě, tak učinil teď, kdy je pro to prostor, protože není možné, aby tady byla věc jako stav legislativní nouze brána jako nějaká technická věc. To není technická věc. To je věc zásadní. A myslím, že pan premiér by měl sdělit důvody, které vládu vedly k podání tohoto návrhu. Myslím, že bude velmi zajímavé tyto důvody slyšet, tak abychom je mohli

posoudit my, aby je mohli posoudit občané a možná i Ústavní soud. A myslím, že je také důležité, aby to byly důvody, které bude možné podřadit pod právě ona pravidla.

Když jsme diskutovali s panem předsedou Tluchořem, předsedou klubu ODS, v rozhlase na téma stav legislativní nouze ano, či ne, tak on říkal jako jeden z argumentů – pokud ho budu správně ne úplně citovat, ale on mě jistě opraví, pokud bych řekl něco špatně – že hlavní důvod je, že opozice činila obstrukce, a tudíž je nutné tímto způsobem reagovat a zákony posunout do stavu legislativní nouze. Já bych chtěl připomenout, že těmi obstrukcemi pravděpodobně pan předseda Tluchoř, tak jak o nich často hovořil, myslel to, že si klub sociální demokracie vzal dvě hodiny pauzy na jednání, a to, že jsme požadovali, aby zákony, které byly nestandardně předloženy ve zrychleném čtení, mohly být projednány, byť se zkrácenými lhůtami, pro které jsme hlasovali, ale tak, aby bylo možné k nim podávat pozměňovací návrhy.

Já myslím, pane premiére, že by bylo dobré, abyste se na toto téma vyjádřil, abychom věděli, o čem hlasujeme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jeroným Tejc. Nyní s přednostním právem vystoupí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, po něm s řádnou přihláškou pan kolega Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vlastně jsem chtěl učinit něco podobného jako můj předřečník. Já jsem také chtěl požádat pana premiéra o to, aby vystoupil a zdůvodnil vyhlášení stavu legislativní nouze. A dovoluji mi, abych Sněmovně připomněl jednu věc, že tento případ vyhlášeného stavu legislativní nouze se liší od těch, které jsme tady měli v minulosti, a liší se zcela zásadním způsobem. Dovolte, abych vám připomněl, že když jsme ve stavu legislativní nouze schvalovali tzv. Janotův balíček, tak to schválení tehdy ve Sněmovně šlo poměrem 140 : 8, a podobně když naposledy Ústavní soud posuzoval stav legislativní nouze a jeho oprávněnost při hlasování o platech soudců, ten nálezný Ústavního soudu je ze 7. září roku 2010, tak tady se v tom nálezu připomíná, že hlasování ve Sněmovně proběhlo v poměru hlasů 180 : 2. To znamená je evidentní, že při rozhodování o stavech legislativní nouze existovala ve Sněmovně široká shoda na tom, že se prostě uznaly ty důvody, proč mimořádný režim projednávání zákonů zvolit. A to je samozřejmě pochopitelné, protože jsou situace, jako jsou povodně apod., kdy Sněmovna žádoucí velkou debatu o tom ani nemá chuť konat a existuje široká shoda mezi opozicí a koalicí, že je možné zásadně zredukovat proces přijímání nějakých rozhodnutí zákonů, protože vidíme, že se na nás něco valí a že je tu skutečně nebezpečí z prodlení. V tom nálezu Ústavního soudu ze září to-

hoto roku se říká, že je pro Ústavní soud poměrně těžké posoudit, kdy jsou skutečně zásadní hospodářské škody, protože ono to samozřejmě může být i tak, že je třeba škoda relativně malá, nicméně může mít nějaký docela zásadní význam. Takže je dost těžké, aby Ústavní soud posuzoval, jestli tahle škoda je dramaticky velká, tahle malá. Ale Ústavní soud říká, že to, co je pro něj zcela zásadní a proč v září 2010 rozhodl, že tu stížnost zamítl, bylo to, že právě o tom stavu legislativní nouze se rozhodovalo v onom poměru 180 : 2 a protože, jak říká ten nálezný, při projednávání evidentně ve Sněmovně nebyla žádná výrazná majorita poslanců, jejíž názor by byl nějakým způsobem omezen a kterým by byla odňata možnost oponovat a říkat důvody proti. Takže právě proto, říká Ústavní soud, že existovala široká shoda, tak Ústavní soud nevstupuje do posuzování, jestli hospodářská škoda byla velká či malá, a nevidí důvod – protože to základní kritérium pro něj je, jestli v tom projednávání parlamentu došlo k tomu, že byla potlačena práva třeba i menšiny, výrazné menšiny poslanců vyjádřit svoje názory, oponovat a využít všechny prostředky, které legislativní proces poskytuje ať pro opravu, pozměňovací návrhy, anebo vůbec uvést argumenty a uvést důvody.

Takže tohle hledisko je to, co si myslím, že je dnes jiné. Zatímco v těch minulých situacích jsme měli shodu, že je dobré se s tím vypořádat rychle a že to bude třeba pro ekonomiku a republiku výhodné, tak tady o tom vedeme spor. Já si myslím, že proto také i z ústavního hlediska je nesmírně nebezpečné v takové situaci, kdy tu zdaleka není široká shoda, že něco hrozí, kdy si naopak můžeme myslet, že naopak reformou, která se provádí, se vytváří hrozba státu... Já vám řeknu jeden příklad. Dneska jsme viděli vyjádření Ministerstva financí, že ekonomice státu hrozí v příštím roce zpomalení. Ale to je přece věcí probíhající ekonomické debaty, která se vede všude v Evropě, že příliš rychlé škrty ve státních rozpočtech mohou vést ke zmrazení, zakonzervování, zmrznutí ekonomik. To znamená, že to je legitimní debata, to není nějaká živelní pohroma. To je otázka, že jedním pohybem můžete situaci zkomplikovat, nebo naopak jí pomoci. A to je debata, kterou my potřebujeme vést, a na to nepotřebujeme legislativní nouzi. Ta totiž spíše zabrání tomu, aby se říkaly jiné názory, aby se říkaly alternativy, což je podle mě role parlamentu.

A proto já apeluji na koalici a také na premiéra, aby tuto věc řádně vysvětlil. Tady jsme poprvé v jiné situaci, než byly ty minulé. My tady říkáme argumenty, vy musíte aspoň trochu věřit tomu, že to myslíme vážně. To není prostě jenom, že bychom se tady chtěli vybavovat od mikrofonu. My máme prostě skutečné obavy, formulujeme je i za jiné, třeba ekonomy, odbory a další, a chceme o tom mluvit. Nechceme, aby prostor na takovou zásadní debatu se redukoval. Důsledky toho ponese příští roky. Takže já doufám, že pan premiér nám odpoví.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, přihlásil jsem se do rozpravy k tomu, zda trvá, nebo netrvá předsedkyně Sněmovny vyhlášený stav legislativní nouze. Než se k tomu vyjádřím, dovoluji mi jednu zásadní poznámku.

Považuji svolání 8. schůze, tak jak nám to bylo teď rozdáno na lavice, za porušení zákona o jednacím řádu. Paragraf 99 zákona o jednacím řádu samozřejmě upravuje postup jednání ve stavu legislativní nouze, ale v žádném případě nevyřazuje v žádném ze svých devíti odstavců § 51 Svolání schůze. Svolává se schůze tak, že na žádost nejméně 40 poslanců, tedy jedné pětiny, jak říká zákon, do deseti dnů předseda Poslanecké sněmovny svolá. Paní předsedkyně to udělala od stolku řídících, nijak to nezpochybňuji, ale nejkratší lhůta, která má být dodržena pro svolání schůze, je pět dnů. Do deseti dnů je povinnost, nejkratší lhůta je pětidenní. To je realita. A to se týká i stavu legislativní nouze.

Teď řeknu, proč mi to vadí. Protože když jsme se v úterý tady sešli, 26. října, po té proběhlé debatě a po té pauze pro klub ODS – myslím, že to bylo zcela legitimní a správné – dozvěděli jsme se, že vláda stáhne ty čtyři tisky včetně toho, který byl projednán a přikázán výborům, a že je předloží ve stavu legislativní nouze. Nic nebránilo 40 poslancům ze 118, aby tedy požádali o svolání této schůze, aby tento termín byl dodržen. Mimo jiné už kvůli tomu, že ty tisky mají opravdu jiné číslo, ač se na nich nic jiného pravděpodobně nezměnilo, aspoň tak, jak já jsem je četl. Studoval jsem jen zákon o politických stranách, kterým jsem se zabýval detailně. V tomto ohledu tedy musím říct, že tady vidím jeden důvod, pro který lze zpochybnit to, řekl bych, rozčilené svolání schůze přímo od místa předsedajícího.

Druhá věc, která se týká samotného stavu legislativní nouze. Já rozumím tomu, co vláda předkládá, i důvodům, které vedou k těm úsporným opatřením, ale znovu podotýkám, že ta úsporná opatření svým způsobem mohla být předložena mnohem dříve, že vláda ve svém hodnocení svých sta dnů říkala, jak je skvělá, ale v tomto ohledu tedy těžko může být skvělá, když nebyla schopna od svého schválení důvěry – pomínu jmenování vlády, od kdy se ujali jednotliví členové vlády svých ústavních funkcí – ale kdybych to počítal od vyslovení důvěry, tak mohli samozřejmě ty zákony předložit. Z těch 35 základních bodů, které vláda říkala, že splní v těch sto dnech, splnila jeden. Předložila návrh zákona o státním rozpočtu. V tomto ohledu tedy samozřejmě musím považovat jednání vlády za ryze účelové, aby svým způsobem občanům před volbami do jedné třetiny

Senátu a voleb komunálních neprozradila své skutečné cíle. A v tomto ohledu tedy musím říct, že legitimita takového rozhodnutí o tom, že je tady stav legislativní nouze, je poměrně špatná.

A nyní tedy k jednotlivým bodům, jaká může vzniknout hospodářská škoda.

Už jsem říkal, a nebudu to tady opakovat, tři základní důvody, pro které se stav legislativní nouze vyslovuje. Pokud si odmyslím, že tady není žádná válečná ani přírodní katastrofa, pokud si uvědomujeme, že není tady ani, řekl bych, ohrožena bezpečnost státu, zbývá nám tedy důvod, který lze pojmenovat „značné hospodářské škody“. Mohl bych se věnovat jednomu tématu, kterému jsem se věnoval na kontrolním výboru při projednávání za účasti pana ministra vnitra, tomu, jestli jsou tady ohrožena lidská práva. To samozřejmě je možné takto uvažovat, ale podle mého soudu jsou ohrožena spíš tím, že vláda se rozhodla snížit příspěvky politickým stranám z důvodů těch zmíněných úspor 21 milionů korun, a tím pádem pokrývá celou politickou scénu.

Podle článku 4 Ústavy České republiky je Česká republika právní stát založený na svobodné soutěži politických stran. Politické strany jsou financovány z příspěvků svých členů a potom samozřejmě od státu, protože stát z nich staví politický režim, to znamená ústavní orgány, parlament, to znamená Sněmovnu, Senát, vládu České republiky a nakonec od té moci jsou odvozeny i jiné orgány včetně základního systému tří mocí ve státě plus Nejvyšší kontrolní úřad. Tak se stát podílí v každém demokratickém právním státě na tom, aby politické strany byly financovány legálním způsobem, aby ty politické strany naplňovaly článek 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, to znamená, aby řešily práva národa vytvořit si vlastní politický režim a využívat své přírodní bohatství. A v tom ohledu snížení příspěvku politickým stranám, které bylo sníženo tím, že se nenavyšovalo určitou dobu tím, že tady byla určitá míra inflace po celé období, kdy jsme o tom nerozhodovali, tak jsou čím dál víc závislé na darech fyzických a právnických osob. A v tom případě je vždycky legitimní otázka, jestli vyjadřuje politická strana zájmy občanů, kteří se sdružili do té politické strany proto, aby vyjadřovali určitý zájem, nebo jestli vyjadřuje zájmy určitých podnikatelských skupin, ještě k tomu nadnárodních, protože samozřejmě otázka toho, odkud ty zdroje pocházejí, jestli jsou uvnitř státu, nebo jestli jsou vně státu.

Nechci tady vést teoretickou debatu nad politickým režimem. Nakonec je teorie popsána myslím více než 250 let poměrně přesně v učebnicích teorie státu. A tady si musím říct, že jestliže začneme omezovat prostředky politickým stranám, bude větší tlak na to, abychom šetřili, jakým způsobem zasahuje korupce ne jednotlivce, jakým způsobem zasahuje korupce celé politické strany a jakým způsobem tam působí. To je snad

důvod u toho zákona, který bych tam spatřoval, kdyby vláda předkládala návrh na navýšení příspěvku politickým stranám, protože vidí, že se tady omezují politický prostor. Ale vláda postupuje opačným způsobem, to znamená, že tady nevidí ten problém.

A teď se tedy dostanu k tomu jedinému bodu a to jsou ty velké hospodářské škody. Ptám se, jaké hospodářské škody. Věřím tomu, že pan ministr financí nám to vysvětlí, jaké hospodářské škody by vznikly, když ve skutečnosti ta úsporná opatření se netýkají toho hlavního problému, jak jsme si všimli v projednávaném zákonu o státním rozpočtu České republiky na rok 2010, který trápí českou ekonomiku. A to jsou předražené veřejné zakázky, to jsou náklady státu, které podle mého soudu být vynakládány nemusí, protože by je bylo možné řešit i jinak, ať už jde o principy PP projektů nebo principy jiné. V každém případě ta úsporná opatření, a to tady nikdo nezpochybnuje, ani členové vlády ve svých vystoupeních, že jde o úsporu jenom tam, kde v podstatě se to jednoduše zkontroluje. Je to na platech státních zaměstnanců, na příjmech ze sociálního systému a podobně. Já to obrátím a řeknu tu větu znovu. Ano, tady se nedá, řekl bych, přidělením státní nebo veřejné zakázky nic rozebrat. Ti lidé si pohlíejí, aby svou mzdu, aby svou sociální dávku dostali, a je tedy ta dávka natolik adresná, že její adresát se nechá o ni připravit.

Takže ty hospodářské škody může vláda vyčíslovat v tom, že bude horší ekonomická situace v tomto státě. Ale tu vláda vlastně předpokládá sama, když říká, že nebude řešit stav krize, že bude řešit pouze úspory. A vracím se k tomu, co jsem tady už jednou říkal, že v tomto ohledu tedy já nevidím hospodářskou ztrátu vzniklou nepřijetím těchto zákonů, ale naopak vidím hospodářské ztráty po přijetí těchto zákonů. Snad s výjimkou některých věcí, které se týkají daně z příjmu, a tam samozřejmě i ve výboru rozpočtovém jsem se nevyslovil proti tomu zákonu, ale jenom jsem se zdržel vzhledem k tomu, že část těch opatření je ještě konsensuální a část opatření je spíše kontroverzních než přijatelných.

Já tedy znovu opakují to, co jsem řekl před myslím hodinou a půl, že já neshledávám důvody, které eviduje. Jsou obsaženy v § 99 odst. 1 zákona o jednacím řádu a nemyslím si, že vyhlášený stav legislativní nouze trvá.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní požádal o slovo předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já jsem tady byl panem poslancem Tejcem vyvolán, abych odůvodnil vyhlášení stavu legislativní nouze. Dovolte mi pouze stručně zrekapitulovat, že poté, co 26. říj-

na tohoto roku zasedla vláda České republiky a rozhodla se stáhnout tehdy předložené čtyři tisky, které se týkaly těchto čtyř návrhů, a předložit je ve stavu legislativní nouze, jsem druhý den, 27. 10., v 9 hodin ráno, z tohoto místa velmi podrobně odůvodnil, proč tak vláda učinila. Je možné, že pan poslanec Tejc nebyl v práci, anebo v práci byl a neposlouchal. Čili to je v podstatě věc, která tady jasně zazněla.

Nicméně protože jsem toho názoru, že opakování je matka moudrosti, tak speciálně pro pana poslance Tejce to velmi rád shrnu. Ne již tak podrobně jako 27. října v 9 hodin ráno, ale přesto.

Bude-li schválen státní rozpočet, který k 1. 1. příštího roku nebude podložen účinnou legislativou, která bude v účinnosti od 1. ledna příštího roku, bude to nevěrohodný dokument založený pouze na součtu čísel, která nebudou odpovídat skutečné legislativě účinné od 1. ledna příštího roku. To velmi vážně hrozí. Potom může dojít i ke krokům, jako je zhoršení výhledu ratingu České republiky, hrozí prodražení dluhové služby. Tady bych chtěl zdůraznit, že výkyvy pouze v několika procentech činí z hlediska splátky dluhové služby až řády miliard v dluhové službě, hrozí zvýšení deficitu státního rozpočtu a zvýšení deficitu veřejných rozpočtů jako celku a hrozí také naprosto prokazatelně daňové úniky. Celkový sumář těchto hospodářských škod je spíše než v řádech miliard ve dvojciferném čísle miliard.

Čili jsou to velmi významné hospodářské škody a naprosto legitimně a v souladu se zákonem na to vláda musela zareagovat a musela požádat o vyhlášení stavu legislativní nouze právě proto, aby k těmto závažným hospodářským škodám nedošlo. Takto jsem to zdůvodnil již téměř před týdnem, byť pan poslanec Tejc buď nebyl v práci, anebo v práci byl a nedělal to, co má, to znamená neposlouchal řečníka.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Faktická poznámka – pan poslanec Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane premiére, já samozřejmě do práce chodím, jsem tady vidět často, možná na rozdíl od členů vaší vlády, ale to teď asi není podstatné na tom, co chci říct. Vy jste sám řekl, vy jste předložili nevěrohodný dokument – státní rozpočet – základní zákon tohoto státu. To jste tady teď řekl. Předložili jste ho totiž přes naše varování, že je založen na zákonech, které v tu chvíli neexistují a nejsou napsány. My jsme vás před tím varovali, vy jste to přesto udělali, teď na základě toho, co jste udělali, nejste schopni ty zákony schválit do konce roku, a proto vyhlášíte legislativní stav nouze.

Já myslím, že jste si sám odpověděl. Legislativní stav nouze je tady pro-

to navržen, protože vy jste zanedbali svou práci a nedělali jste, co jste měli. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Druhá faktická poznámka – pan poslanec Vítězslav Jandák. Nyní prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, já bych jenom lehce a strašně rád upozornil pana premiéra: Pane premiére, poslanci nechodí do práce. Poslanci jsou zvoleni a jsou 24 hodin denně v práci. A víte, já nemám rád, když se pořád chodí okolo horké kaše. Řekněte mi, vážená trojkočko, vážená pravicová vládo, kde je naše zemědělství. Vzpomeňte si, kolik jsme měli kusů hovězího dobytka ještě před pěti lety. Vymlátilo se všechno! Jak vypadá armáda pod vedením místopředsedkyně – bývalé tedy ministryně obrany – jak vypadá armáda? Protektorátní vojsko byly elitní pluky proti tomu! Jak vypadá policie týhle země? Je válka policajtů. Kde je český průmysl? Co jste s toutle zemí udělali! Děkuju vám. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla poznámka pana poslance Jandáka a nyní se hlásí – s řádnou přihláškou? – s řádnou přihláškou předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, kolegyně, vážená vládo, já bych nejprve, protože skutečně pokládám svolání této schůze za velmi rychlé a myslím si, že by bylo mnohem lepší, kdyby vládní koalice svolala schůzi až na zítřek, tak aby se všichni poslanci na tuto skutečnost mohli řádným způsobem připravit – rád bych využil ustanovení § 51 našeho jednacího řádu odstavec 6, které říká, že pokud nebyla dodržena pětidenní lhůta pro svolání schůze Poslanecké sněmovny, pak navrhuji odročení jednání. Čili rád bych odkázal na toto ustanovení jednacího řádu a chtěl bych navrhnout odročení jednání, a to na zítřek 9. hodinu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o tomto vašem návrhu rozhodneme bez rozpravy. Já přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a rozhodneme ve chvíli, kdy tady budeme v počtu dostačujícím tomu, abychom mohli zahájit hlasování, tedy v tom slova smyslu, že všichni budou mít příležitost se do jednacího sálu dostavit...

Tak, dámy a pánové, já myslím, že můžu zahájit hlasování. Pan kolega Bohuslav Sobotka navrhuje odročení tohoto jednání – do pátku jste říkal? Pardon. Ještě jednou zopakujte prosím váš návrh.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vzhledem k tomu, že tato schůze byla svolána v zásadě vzápětí po přerušené schůzi Poslanecké sněmovny, navrhuji odročení na zítřek 9. hodinu ráno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu budeme hlasovat. Hlasování s pořadovým číslem 2, které zahajují a tážou se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2: přítomno 181, pro 74, proti 103. Tento návrh přijat nebyl.

Pan kolega Bohuslav Sobotka chce – opět žádá o vystoupení, nebo jak tomu mám rozumět teď?

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já bych si dovilil, paní předsedkyně, pokračovat ve svém vystoupení. Respektive požádat o to, abych tady mohl pokračovat ve svém vystoupení s přednostním právem.

Dovolte mi, abych se taky vyjádřil k meritorní otázce, o které za malou chvíli budeme podle svého nejlepšího svědomí a vědomí rozhodovat, to znamená, zdali je tedy černá černá, zdali je bílá bílá skutečně, a já jsem přesvědčen, že v tuto chvíli nejsou důvody pro to, aby trval stav legislativní nouze, a budu hlasovat proti tomu, aby trval stav legislativní nouze.

Pokud se podíváme na jednací řád Poslanecké sněmovny, tak ten poměrně jasně říká, že stav legislativní nouze lze vyhlásit za mimořádných okolností. Za mimořádných okolností. Jsem přesvědčen o tom, že projednávání zákona o státním rozpočtu není mimořádná okolnost, neboť vláda předkládá zákon o státním rozpočtu každý rok, má povinnost ho předložit každý rok do konce měsíce září, a rozhodně nelze označit projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu za mimořádnou okolnost. Jestliže vláda byla přesvědčena o tom, že potřebuje ke schválení zákona o státním rozpočtu změnit i jiné zákony, měla tyto návrhy zákonů poslat společně se státním rozpočtem do Poslanecké sněmovny a současně s tím požádat o vyhlášení stavu legislativní nouze. To byla první velká chyba, kterou tato vláda učinila, protože kdyby poslala návrh rozpočtu v řádné lhůtě a současně poslala související zákony, spolu s ním by požádala o vyhlášení stavu legislativní nouze, tak už v říjnu mohla Poslanecká sněmovna o té věci vést debatu a vláda se nedostala do časové tísně, kterou nyní prohlašuje za velmi dramatickou a osudovou.

Za prvé se tedy domnívám, že projednávání rozpočtu není mimořádná okolnost, vláda měla počítat s tím, že pro schválení rozpočtu a pro schválení doprovodných zákonů potřebuje minimální lhůty, které jsou vyžadovány pro legislativní proces na půdě Poslanecké sněmovny, na půdě Senátu, i lhůtu, se kterou může

počítat i prezident republiky, pokud by s některým z těchto návrhů zákonů nevyjádřil svůj souhlas.

Já jsem přesvědčen o tom, že vláda ve skutečnosti přišla na myšlenku projednávání těchto návrhů zákonů ve stavu legislativní nouze až po senátních volbách. Platí ale, že ani senátní volby nejsou mimořádnou událostí. Doplňující volby do Senátu proběhly v řádném termínu a vláda mohla očekávat, že dojde k senátním volbám, a stejně tak měla předpokládat, že lidé mohou rozhodnout svobodně, a to tak, že mohli podpořit jak kandidáty opozice, tak občané mohli podpořit kandidáty vládních stran. Ani volby do Senátu nelze podle mého názoru označit za mimořádnou okolnost, která by odůvodnila vyhlášení stavu legislativní nouze, neboť tyto volby byly předem známy, vědělo se o tom, že musí proběhnout, a bylo také zřejmé, že vládní strany mohou ztratit v Senátu většinu. Vláda proto měla počítat s tím, že volby do Senátu dopadnou ve prospěch opozice, a měla jednotlivé návrhy zákonů předložit s dostatečným časovým předstihem. To se ale nestalo.

Nestalo se ani to, aby vláda prostřednictvím svých poslanců projevila iniciativu a pokusila se svolat mimořádné schůze Poslanecké sněmovny v uplynulých týdnech. Já se domnívám, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegyně, pokud jste byli schopni ve vládní většině svolat mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny teď, během několika minut, jak je možné, že jste nebyli schopni svolat mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny během několik minut v měsíci říjnu, kdy už tady ty návrhy zákonů ležely a nebyl žádný problém, aby po uplynutí minimálních lhůt okamžitě o nich Poslanecká sněmovna začala jednat. Kdybyste byli schopni svolat mimořádnou schůzi, tak ani veto poslanců opozice by neznemožnilo včasné projednání těch návrhů zákonů do konce letošního roku.

Já se domnívám, že faktickou příčinou současné časové tísně vládní koalice v tuto chvíli nejsou žádné mimořádné okolnosti, protože žádné mimořádné okolnosti nenastaly, ale je to neschopnost vlády efektivně uplatnit svoji většinu na půdě Poslanecké sněmovny. Buď je to dáno nevědí, nebo je to dáno řekněme nekompetencí, nezkušeností, nebo je to prostě promyšlený tah, jak dostat opozici do kouta a donutit na poslední chvíli Sněmovnu a Senát schválit urychleně takovéto legislativní změny, jen aby se o nich nediskutovalo, jen aby proboha někdo neměl nápad měnit je pozměňovacími návrhy nebo nedej bože je vracet ze Senátu do Poslanecké sněmovny s pozměňovacími návrhy. Pokud to byl promyšlený tah od samého počátku, pak si myslím, že by stálo za to, aby to vláda jasně řekla a nemaskovala to snahou tvrdit, že v naší zemi nastaly mimořádné okolnosti, které vyžadují stav legislativní nouze. Žádné takové okolnosti nenastaly. Pouze tady došlo pravděpodobně k taktizování ze strany vládní koalice předložit a projednávat návrhy zákonů co nejpozději, aby se mini-

malizoval prostor pro opozici tyto návrhy měnit nebo nějakým způsobem ovlivnit.

Já se domnívám, že v tuto chvíli by vláda také neměla argumentovat značnými hospodářskými škodami, neboť pohled na značné hospodářské škody může být skutečně různý. Já jsem přesvědčen na celé řadě argumentů a důkazů, které tady koneckonců mohu uvádět, že naopak přijetí některých těchto návrhů povede ke značným hospodářským škodám. Vždyť celý soubor těchto návrhů z hlediska jejich dopadu, z hlediska jejich makroekonomického dopadu v příštím roce, je hodnocen z pohledu hospodářského růstu minusově, to znamená vládní balíček, pokud by byl schválen, tak zpomalí v příštím roce růst české ekonomiky a je otázka, jestli zpomalení růstu není možné interpretovat jako značné hospodářské škody, neboť to slovo hospodářské je důležité – značné hospodářské škody. Jestli vláda svým návrhem zpomaluje hospodářský růst, tak ve skutečnosti ohrožuje stav našeho národního hospodářství a logicky by mohlo dojít ke značným hospodářským škodám.

Jestliže vláda svým návrhem destabilizuje systém stavebního spoření, copak nedojde ke značným hospodářským škodám? Jestliže vláda svými návrhy omezí investiční aktivitu v oblasti bytové výstavby, copak nedojde ke značným hospodářským škodám? Jestliže vláda svými návrhy snižuje objem mezd a platů ve veřejném sektoru, copak nedojde ke snížení poplatky a nedojde ke značným hospodářským škodám mimo jiné také proto, že se sníží výběr nepřímých daní do státního rozpočtu? Vždyť přece kroky vlády, které do značné míry podvazují příjmovou stranu státního rozpočtu, znamenají úplně stejný dopad jako potenciální schodek rozpočtu jako takového.

Já jsem přesvědčen o tom, že řada těchto návrhů ve skutečnosti může znamenat vážné hospodářské škody, a bude velmi zajímavé, pokud Ústavní soud bude mít možnost interpretovat tyto kroky vlády, zdali se přiblíží a přikloní k interpretaci opozice, nebo interpretaci vládní koalice o tom, co jsou to ve skutečnosti vážné hospodářské škody. Já si myslím, že politika vlády ohrožuje vývoj českého hospodářství v příštím roce, a naopak my jako sociální demokraté máme povinnosti vážným hospodářským škodám zabránit tím, že nebudeme hlasovat pro některé šílené vládní návrhy, které v tuto chvíli máme na stole, včetně otázky zpětného zdanění stavebního spoření nebo likvidace platového systému ve veřejném sektoru.

Chtěl bych také připomenout, že už v minulosti jsme tady vedli podobné debaty v souvislosti se zákonem o státním rozpočtu, shodou okolností v té době byl úplně stejný ministr financí jako dnes. Jistě si na to některé vzpomenete, nebo se ty věci dají dohledat, ale na podzim roku 2008 jsme tady vedli v Poslanecké sněmovně velmi zajímavou debatu. Ministr financí a tehdy vláda Mirka Topolánka předložili návrh rozpočtu na rok 2009,

ovšem tento návrh rozpočtu se velmi rychle ukázal jako nerealistický, protože ve světě vypukla hospodářská krize, prudce se začaly zhoršovat makroekonomické parametry, a náhle bylo zřejmé na podzim roku 2008, že návrh rozpočtu, který tehdy předložil ministr financí Kalousek a Topolánková vláda, je zcela mimo realitu. My jsme tady projednávali na podzim roku 2008 státní rozpočet, který vůbec nekorespondoval s reálným hospodářským vývojem. My jsme tehdy jako opozice, jako sociální demokraté, kritizovali ministra financí a žádali jsme ho, aby rozpočet přepracoval, aby ho přiblížil realitě. A tehdy ministr financí, úplně stejný ministr financí jako dnes, argumentoval v tom smyslu, že to neudělá, že stejně neví, co se bude dít v nadcházejícím roce, a že on tedy počká nejdříve na to, jak se budou vyvíjet příjmy a výdaje rozpočtu, a pak že teprve během roku přijde s návrhy na úpravy státního rozpočtu.

Tak mi řekněte, v čem se situace liší, jak je možné, že tehdy argumentoval ministr financí tak, že se počká na vývoj situace, a pak teprve upraví rozpočet, a dnes mu vadí, že by některé návrhy zákonů, které jsou s rozpočtem spojeny, tak by byl schválen až někdy na přelomu prosince a ledna, možná během měsíce ledna jako takového. Tehdy nevadil veliký rozpor mezi podobou zákona o státním rozpočtu a reálným ekonomickým vývojem – a dnes vadí možný měsíční rozdíl mezi tím, jaká budou platit legislativní pravidla a jaký schodek definuje současný návrh zákona o státním rozpočtu. Myslím si, že je velmi zajímavé, jakým způsobem se změnila argumentace ministra financí a jak mu nyní velmi záleží na tom, aby rozpočet byl zcela přesný a vycházel ze zákonů, které budou schváleny ještě do konce letošního roku.

Myslím si, že toto prostě není mimořádná okolnost. Jsem přesvědčen o tom, že tady nehrozí žádné značné hospodářské škody. Je to jenom výmluva vlády, je to její snaha omezit možnosti a práva opozice a především, a to já myslím, že je potřeba neustále zdůrazňovat, je to snaha využít chvíli, kdy se v Senátu střídají jednotlivé garnitury senátorů. Vláda má možnost příští týden prosadit tyto návrhy zákonů ještě ve starém složení Senátu. Proto takový spěch, proto dnes výzvy, že vládní koalice bude jednat třeba až do noci nebo až do zítřka, prostě proto, že vládě zoufale schází čas do doby, než do Senátu přijdou nově zvolení senátoři.

A myslím si, že je skutečně ze strany vlády vážná chyba takovýmto způsobem ignorovat demokratické rozhodnutí občanů v senátních volbách. My skutečně nesouhlasíme s tím, abychom se tvářili, že zde existují jakékoliv vážné důvody pro stav legislativní nouze, ale stejně zásadně nesouhlasíme s tím, aby vláda obcházela rozhodnutí občanů ve svobodných volbách do Senátu a snažila se tyto návrhy zákonů za každou cenu, doslova za každou cenu, protlačit ještě Senátem ve starém složení.

Já jsem pozorně poslouchal pana předsedu vlády, když se tu vyjadřo-

val k důvodům, proč se vláda najednou domnívá, že zde je stav legislativní nouze. O Senátu jsem tam nezaznamenal ani slovo. Rád bych se pana premiéra ještě jednou zeptal: Skutečně usilujete o to, aby tyto návrhy zákonů schvaloval Senát ještě ve starém složení? Myslíte si, že je to skutečně správná cesta, jak posílit důvěru občanů v demokracii, v to, že účast ve volbách má vůbec nějaký smysl?

A poslední poznámka, kterou bych zde rád řekl. Já myslím, že nemůžeme ignorovat fakt, že minulý týden už jsme tady jeden z bodů, které jsou součástí programu schůze, projednali. Já tedy nevím, v čem se změnil obsah bodu 3, to je novela zákona o stavebním spoření, nyní je to tisk 157, ale chtěl bych konstatovat, že tento sněmovní tisk byl zde již projednán minulý týden na schůzi Poslanecké sněmovny, bylo řádně ukončeno jeho první čtení a během tohoto projednávání zde nikdo nevyjádřil ze strany vlády žádné obavy z toho, že by zde hrozily vážné hospodářské škody, pokud by tato novela nebyla schválena. Tento návrh zákona zde byl projednáván v řádném režimu, bylo řádně ukončeno jeho první čtení, a teprve poté vláda návrh zákona stáhla z Poslanecké sněmovny a znovu předložila totožný text pouze s odůvodněním, že se zde najednou objevila legislativní nouze. To je velmi zvláštní postup a myslím si, že je to také důvod, proč sociální demokracie nebude hlasovat pro program této schůze Poslanecké sněmovny, neboť platí, že některé návrhy zde již byly projednávány v řádném režimu a není důvod pro to, abychom se nyní tvářili, že se zde vyskytly jakékoliv nové okolnosti, které by odůvodňovaly projednávání v jiném režimu na mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny. Žádné takové okolnosti zde nejsou, nejsou zde žádné mimořádné okolnosti, nehrozí zde žádné hospodářské škody, a proto není žádný důvod, aby nadále trval stav legislativní nouze. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka, poté požádal o slovo ministr financí Miroslav Kalousek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jsem poslouchal pana premiéra už při tom prvním zdůvodnění, stejně jako pan poslanec Tejc myslím, že dobře poslouchal. Dokonce jsme na to tehdy reagovali. Já jsem taky říkal, v čem vidím problém. Nedostalo se mi žádné odpovědi, tak se budu řídit tím, co tady říkal pan premiér Nečas, že je třeba věci opakovat. Takže já se pokusím ještě jednou říci, co jsem tehdy namítal.

Já jsem tehdy namítal premiérovi, že ve své argumentaci používá pouze argumentaci dopadů do veřejných financí. Ale že ho vůbec nezajímá a vůbec se nezabývá tím – ani ten předkládaný materiál – jaké dopady má

pokus ušetřit nějakých 35 miliard korun do domácností, do zaměstnanosti, do některých skupin sociálně nejslabších. A to není jenom rétorika. Tam máme nějakých 70 až 80 tisíc nejchudších rodin, které jsou postiženy. Ví někdo, jak to na tyto rodiny dopadne? Já vás ujišťuji, že v celé řadě zemí západní Evropy podobně předkládané návrhy dokonce i v dnešní době jsou doprovázeny analýzou toho, jak tyto úspory dopadnou do života těchto lidí. A já jsem se tady ptal pana premiéra, říkal jsem mu, pořád se mluví o ratinzích, mluvíte o stabilitě rozpočtu, ale v textech, které předkládáte, není žádný – ani náznak analýzy, jak tato opatření dopadnou do života lidí, kterých se týkají. A že je jich hodně. A jsou to dílem ti slabší jako v případě sociálních opatření a dílem, pokud si vzpomenete, jsem mluvil o dopadech do života střední třídy a o tom, že pravděpodobně už dnes jsme svědky upadání střední třídy v České republice. A to bylo téma, o kterém jsem se chtěl tady bavit. A když k tomu, přátelé, přidám ještě to, že se mluví o povodňové dani, že se mluví o zvýšení nižší sazby daně DPH o 2 %, když se mluví ještě o úpravě penzijního systému vzhledem k výroku Ústavního soudu, tak snad uznáte, že je čeho se obávat, co se týče úrovně života středních vrstev. To bylo to, co mně připadalo docela podstatné a zdálo se mi, že by to mohlo zajímat i členy vládní koalice.

Já se pamatuji, že v té koalici je dokonce jedna strana Věc veřejná, která říká, že by chtěla být stranou sociální a že by chtěla ve vládě být dokonce stranou, která by byla i sociálně citlivá. Tak já se ptám, jak je tedy možné, že vás nezajímá, že tady se má ušetřit 35 miliard, my to tady máme ve zrychleném režimu schválit a nikdo netuší, co to s lidmi udělá!

Opakuji: Tyto návrhy podobných zákonů v západní Evropě jsou standardně doprovázeny analýzami dopadů. Tady prostě nejsou. Tady se bavíme maximálně o ratinzích. Mám si tedy myslet, že vládu dopady do života lidí nezajímají? Vy si skutečně myslíte – tak padněte do té studené vody, kdo se zachrání, zachrání, kdo klesne ke dnu, klesne ke dnu?

A opakuji ještě jednou – strana Věc veřejná – kde je vaše sociální citlivost v této věci? Nebo vy souhlasíte s tím, abychom to skutečně prohnali tím způsobem, že se tady o tom ani řádně nebudeme bavit? 35 miliard? Jenom tak? Prolétne to tady komínem? Sněmovna se stane jen průtokovým ohřivačem?

Já bych na vás apeloval, pokud chcete souhlasit s tímto postupem, abyste si dobře zvážili, že jsou tisíce lidí, kterých se tyto zákony týkají. To není jenom text, to není jenom papír, to jsou věci, které skutečně dopadnou do života lidí! (Potlesk několika poslanců zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, koaliční partner mi jistě dovolí, abych se ho zastal a řekl panu místopředsedovi Zaorálkovi, že se nejmenuje Věc veřejná, ale Věci veřejné. (Potlesk z řad Věcí veřejných.)

Já jsem chtěl ale vystoupit k něčemu jinému. Chtěl jsem odpovědět panu místopředsedovi Sobotkovi na to, jaký je rozdíl mezi koncem roku 2008 a současnou chvílí a kde hrozí ty skutečné škody a úniky.

Na konci roku 2008 jsme samozřejmě všichni včetně předkladatele, který to opakovaně říkal z tohoto místa, věděli, že hospodářský růst nemůže být oněch jarně predikovaných 4,8, že bude neskonale nižší, protože jsme se dostali do hospodářské krize, jejíhož dna v té chvíli nebyl schopen nikdo dohlédnout. Opozice tenkrát poměrně legitimně požadovala, abych přepracoval indikátory a z nich plynoucí příjmovou stranu rozpočtu na tehdy aktuální – a opět lze dohledat, co požadovali – tehdy aktuální indikátor nikoliv plus 4,8, ale plus 3. Já jsem oponoval, že kdybych přepracoval návrh rozpočtu na plus 3, což bylo číslo, které prosazovala sociální demokracie, nevyřešili bychom vůbec nic, protože skutečnost bude pravděpodobně ještě úplně jiná, a pokládám za rozumné, správné a efektivní reformulovat státní rozpočet jednou a definitivně než salámovou metodou jednou na plus 3 a podruhé na číslo, které v tu chvíli nikdo nevěděl. Další vývoj mně bohužel – opakuji bohužel – dal za pravdu. Kdyby tenkrát měla pravdu sociální demokracie, bylo to mnohem veselejší, protože těch plus 3 by bylo krásné. Skutečnost, jak si jistě vzpomenete, byla minus 4,1. Takže opravdu by nemělo smysl dělat to salámovou metodou na několikrát.

Zatímco predikci makroekonomických indikátorů, což je odhad vývoje ekonomiky, nelze nařídit zákonem, tam se skutečně předpokládá nějaká odchylka od reality buď malá, nebo větší, v dobách jasné oblohy se dá predikovat celkem přesně, v dobách velkých turbulencí se dá predikovat jenom s velkou mírou rizika a s velkými pravděpodobnými odchylkami, tak rozpočet musí být postaven na platné legislativě. Jedna věc jsou predikce, druhá věc je platná legislativa na příjmové i výdajové straně rozpočtu. Tam se hauzírovat nedá. To znamená státní rozpočet nelze schválit, pokud by také neodpovídal a nebyl opřen o platnou legislativu ať na příjmové nebo výdajové straně. Takže stranou zůstává, že dokud by nebyly schváleny ony příslušné zákony, nemohl by být schválen ani státní rozpočet a hrozilo by rozpočtové provizorium. To je jeden problém.

A další problém samozřejmě spočívá v nejednoznačném výkladu celé řady odvodových norem a z nich plynoucích daňových úniků, které si tady snad nikdo nepřeje. Opět dám příklad: Podle platného právního řádu k 1. 1. 2011 klesnou stropy ze sociálního a zdravotního pojištění na čtyřnásobek průměrné mzdy. Novela zákona o dani z příjmu, kterou vám vláda

předložila a kterou navrhuje projednat v režimu legislativní nouze, navrhuje ponechat šestinásobek ještě pro rok 2011. Pokud bychom riskovali schválení tohoto zákona s účinností nikoliv 1. 1., ale třeba 15. 1. nebo 20. 1., prostě pokud bychom umožnili jakoukoli dobu účinnosti...

Já se z toho Vidíma zblázním. Opravdu se z něj zblázním ...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, neslyším... Teď nevím, jestli je tady takový ruch, nebo pan ministr mluví jen... (Zvoní krátce zvonce, ruch v sále.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Pokud bychom riskovali jakoukoli prodlevu mezi účinností současného a nového právního řádu, vznikl by absolutně nejednoznačný výklad, kterého by nepochybně využila celá řada daňových subjektů, jejich daňoví poradci, a došlo by poměrně k masivním daňovým únikům, pravděpodobně i soudním sporům a nepochybně k znejistění daňových poplatků i daňového správce. Nic z toho není zajisté v zájmu České republiky.

Takový je tedy rozdíl mezi rokem 2008 a rokem letošním. V roce 2008 jsme definitivní číslo nevěděli a vědět nemohli, zatímco teď ho vědět musíme, protože ho víme, s výjimkou těch, kteří cíleně vědět nechťejí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bohuslav Sobotka se hlásil jako první a pak pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že je dobře – a děkuji panu ministrovi financí, že reagoval na připomínky, které tady zazněly, a prolomil takové to obvyklé mlčení členů vládní koalice v okamžiku, kdy se zde vede rozprava na půdě Poslanecké sněmovny.

Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, já si myslím, že ale my tady skutečně nejsme od toho, abychom napravovali chyby, kterých se dopustila minulá – Topolánkova – vláda. Ono snížení stropu, které bylo naplánováno a v čase tady na půdě Poslanecké sněmovny prohlasovala tehdy koalice ODS, lidovců, Strany zelených a pana Melčáka. To byl přece váš návrh, vaše reforma, se kterou jste přišli, a tvrdili jste, že si to náš státní rozpočet může dovolit, že to všechno bude vynikající a že dokonce dojde ke snížení schodku státního rozpočtu v důsledku této vaší politiky.

Vy teď reformujete reformované. To znamená vy popíráte sami sebe. Říkáte pravý opak toho, co jste říkali před třemi lety. Před třemi lety jste tvrdili, jak ty vaše návrhy na snížení stropů a snížení daní vyrovnají státní rozpočet, že když budeme mít nižší odvody a nižší daně, že vy-

bereme naopak více peněz a že tady schodek státního rozpočtu po té vaší reformě a po těch vašich balíčcích nebude žádný problém. Dneska se potýkáme se schodkem státního rozpočtu, který se pohybuje kolem 160 mld. korun. Takže by skutečně bylo poctivé, pokud pan ministr financí Kalousek tady mluví o problému s automatickým snížením stropů od 1. ledna, aby také sebekriticky uvedl, že to byl návrh Topolánkovy vlády, že to byl návrh, který tady prosazoval on se současným premiérem panem Nečasem, neboť pan Nečas byl v té době ministrem práce a sociálních věcí a nadšeně podporoval snížení stropů na sociální a zdravotní pojištění až na úroveň, která se ukázala pro naše státní rozpočty jako velmi nebezpečná.

Čili my jako sociální demokraté v zásadě kvitujeme s povděkem, že pan Kalousek a pan Nečas už začínají přehodnocovat některé své nápady na snížení odvodů a daní v těch minulých letech, ale bohužel ta základní chyba je, že to dělají na poslední chvíli. Dělají to v situaci, kdy předkládají celý balík z návrhů zákonů. A předkládají návrhy, které jsou pro nás nepřijatelné, společně s návrhy, které by sociální demokracie možná, se zatnutými zuby, akceptovat mohla. V tom, myslím si, je ten problém.

Pokud jsou zde některé návrhy, které tolik spěchají, a hrozí daňové úniky, tak je vláda přece mohla předložit samostatně, mohla jednat s opozicí. Už tři měsíce jste mohli jednat s opozicí. A pokud tady hrozí nějaké úniky, tak se přece mohly připravit návrhy zákonů a už mohly být schváleny. A otázka nesnížení stropů je přece přesně ta otázka, kde by se vláda s koalicí dokázala velmi dobře dohodnout.

Já si tedy myslím, že ten příklad, který zde uvedl pan ministr financí Kalousek, byl velmi špatný. Za prvé. Je to přesně ta oblast, kde jsme se dohodnout mohli. Ten návrh už tady dávno mohl být schválený. A za druhé. Vládní koalice napravuje jenom vlastní chyby, vlastní hříchy svého mládí z minulého volebního období, kdy vesele experimentovala s našimi veřejnými rozpočty a nakonec to skončilo schodky ve výši 163 mld. korun. A už vůbec nechci mluvit o tom schodku, který byl v roce 2009. Ten schodek v roce 2009 byl 224 mld. korun. A to byl sakra rozdíl oproti tomu, co zde bylo slibováno, když tady vystupovala Topolánkova vláda a tvrdila, že schodek bude 38 mld. korun, a nakonec to bylo 224. To byl největší rozdíl v historii, který se kdy jakékoliv vládě povedl z hlediska překročení plánu pro státní rozpočet a veřejné rozpočty.

Ale myslím si, že to, co zde řekl pan ministr financí Kalousek, je zajímavé i z jiného aspektu. Samozřejmě, že ten návrh rozpočtu je v něčem přesný a v něčem je nepřesný. Nepřesný může být právě v oblasti odhadu vývoje ekonomiky v příštím roce. Není tedy zřejmé, zdali ten relativně optimistický odhad toho, že česká ekonomika příští rok poroste o 2,3 %, v sobě nezakládá jistou míru nepřesnosti, a ta jistá míra nepřesnosti může být v

rozsahu možná nejenom miliard, ale možná jedné, dvou desítek miliard korun na příjmové straně státního rozpočtu. To znamená, že ona míra nepřesnosti, která už je zabudovaná v návrhu rozpočtu, je zhruba obdobná jako ona míra nepřesnosti, která by byla dosažena tím, že nebudou schváleny některé vládní návrhy, které nespravedlivým a nepřijatelným způsobem redukuje některé výdaje státního rozpočtu, protože pokud se neschválí zrušení sociálního příplatku, jsou to 3 mld. korun. To ve srovnání s mírou nepřesnosti odhadu příjmů státního rozpočtu není nijak vysoká částka a v zásadě může být vymazána jakýmkoliv samovolným pohybem české ekonomiky v příštím roce. I proto se domnívám, že prostě ta hrozba hospodářskými škodami v tuto chvíli není na místě a že minimálně z tohoto hlediska není přesná. Není to prostě přesné.

Jinak, kolegové, kolegyně, dovoluji mi, abych jménem poslaneckého klubu sociální demokracie požádal v tuto chvíli o dvě hodiny přestávky na poradu našeho poslaneckého klubu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tluchoř má nějaký...

Poslanec Petr Tluchoř: Ano. Vážený pane místopředsedo, mám jen dvě drobné poznámky. Jednak vás požádám o to, abyste o návrhu, který pan poslanec Sobotka vznesl, nechal hlasovat, protože – již jsme o tom mluvili – to zvykové právo evidentně pánům se nehodí, tak o té věci necháme hlasovat.

A pak jsem se chtěl ujistit, zdali jste si vědom, že existuje odst. 9 § 99, ve kterém se říká, že ustanovení § 53 jednacího řádu se pro stav legislativní nouze neužije. To znamená, že schůze pokračuje po 19. i po 21. hodině bez toho, aby se o tom hlasovalo. Čili – i po čtyřicáté. Ano. Takže – jen se ujišťuji – pokud by tomu tak nebylo, tak vás prosím, abychom o tom nechali hlasovat, nebo abyste si ten jednací řád přečetli předtím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Myslím, že to je věc interpretace. A asi by bylo dobře, kdyby se na tu záležitost podívali naši právníci, protože my jsme teď ve zvláštní situaci, neboť Poslanecká sněmovna ještě nepotvrdila, že existuje a nadále trvá stav legislativní nouze. (Poslanci ODS Benda, Tluchoř a další z první lavice nesouhlasně reagují.) Ale Poslanecká sněmovna to ještě nepotvrdila.

Čili jsme v režimu, kde teprve vedeme debatu o tom, zdali Poslanecká sněmovna ten stav legislativní nouze pro další jednání potvrdí, či nikoliv,

čili zatím jsme ještě před závorkou. (Opět poslanci ODS Benda, Tluchoř a další z první lavice nesouhlasí.) Za prvé nebylo potvrzeno, že trvá stav legislativní nouze. A za druhé nebyl zatím ani schválen program té mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. To znamená, teď vedeme zvláštní debatu o tom, zda trvá stav legislativní nouze.

Čili bylo by dobře, kdybychom ten čas, který navrhuje sociální demokracie, využili nejen k jednání poslaneckého klubu sociální demokracie, ale kdybychom se také podívali na to, jakým způsobem je možné interpretovat v tuto chvíli jednací řád Poslanecké sněmovny, v jaké fázi jednání se nacházíme a zdali tedy platí, že budeme jednat i po 19. hodině, či nikoliv. My bychom velmi uvítali, kdyby tady bylo jasné stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny. A já se domnívám, že ty dvě hodiny jsou doba, během které by takovéto jednoznačné stanovisko legislativního odboru mohlo být zpracováno.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Doře. Já tedy to rozhodnu, protože jinak to nejde. Vzhledem k tomu, že jiný klub dostal dneska pauzu, když o ni požádal, já vyhláším pauzu do 19 hodin 7 minut.

(Velká vlna nesouhlasu koaličních poslanců. Předseda poslaneckého klubu ODS Tluchoř přichází k řečnickému pultu.)

Mám právo.

(Poslanec Tluchoř u řečnického pultu, ale čelem k předsedajícímu, upozorňuje, že dával procedurální návrh na hlasování a o tom se jedná bez rozpravy.)

My jsme dnes o pauze nehlasovali – když byla pauza. (Poslanec Tluchoř znovu mimo mikrofon, ale obrácen k předsedajícímu, od řečnického pultu připomíná: Dával jsem procedurální návrh, abychom o ní hlasovali. Teď jsem ho dal. Dejte hlasovat. Padl procedurální návrh.)

Vyhlašuji desetiminutovou pauzu. Sejdeme se a pokusíme se... (Všichni koaliční poslanci velmi nahlas: Ne.) ... dohodnout. No, já ji vyhláším. Ne. Vyhláším pauzu. Já dávám přednost nějaké rozumné dohodě. (Koaliční poslanci: Rozumná dohoda?) Sejdeme se v 17 hodin 20 minut.

(Jednání přerušeno v 17.09 hodin.)

(Přestávka na poradu prodloužena do 17.35 hodin. Jednání pokračovalo v 17.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, uběhl čas, který byl vymezen přestávce a byl ohlášen ctěné Poslanecké sněmovně.

Proto jsem přesvědčena, že musíme sami, když ne nikdo jiný, tak my sami musíme dodržovat pravidla. A jestliže jsme řekli, že přestávka trvá do 17 hodin 35 minut, není možné, aby nepokračovala sněmovna ve stanovenou dobu.

Čili pokračujeme v bodě, v němž jsme byli. Padl zde procedurální návrh. Zeptám se pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Bohuslava Sobotky, zda trvá na svém návrhu, který přednesl.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Paní předsedkyně, já nemám jinou možnost než trvat na návrhu, který jsem přednesl, neboť dnes poslanecký klub sociální demokracie nepožádal zatím o žádnou přestávku na jednání poslaneckého klubu. Bylo zde pravidlem, které jsme všichni respektovali, ať už měl většinu kdokoli, tak jsme v minulosti respektovali, že poslanecký klub má právo během jednacího dne si vybrat dvě hodiny na jednání poslaneckého klubu. A já bych rád o tuto přestávku na jednání poslaneckého klubu požádal, tak abychom se jako poslanecký klub mohli sejít. Já prostě mám v úmyslu v okamžiku, kdy přestávka bude schválena, požádat, tedy svolám okamžitě do prostor poslaneckého klubu klub sociální demokracie, a my chceme jednat o dalším postupu během dnešního dne, protože nás čekají dvě důležitá hlasování, jednak o programu schůze a jednak hlasování o tom, zdali trvá stav legislativní nouze, či nikoliv, a my k tomu se musíme sejít jako poslanecký klub, abychom k této věci zaujali jednoznačný postoj. A v případě, že zde bude schválen program schůze, pak opět budou zde projednávány čtyři návrhy zákonů a my se potřebujeme poradit jako poslanecký klub k tomu, jakým způsobem povedeme diskusi k těmto návrhům zákonů, které nás čekají vzhledem k té poměrně pokročilé hodině, která už dnes je.

Čili abych to shrnul, já si dovoluji požádat v souladu se zvyklostmi a politickou kulturou, která zde byla v Poslanecké sněmovně v minulých letech, o dvouhodinovou přestávku na jednání poslaneckého klubu, a chtěl bych připomenout této vládní většině, s jakými sliby vstupovala do této Poslanecké sněmovny. Byly to sliby, které hovořily o lepší politické kultuře. A byly to sliby, které hovořily o dialogu s opozicí. Teď máte, dámy a pánové, možnost prokázat své dobré úmysly. Nežádáme o nic jiného než o standardní přestávku na standardní poradu poslaneckého klubu sociální demokracie v délce dvou hodin. Nic víc, nic méně. Je to v souladu s pravidly, která se zde léta v Poslanecké sněmovně respektovala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptala jsem se předsedy poslaneckého klubu ČSSD, zda trvá na svém požadavku. Zrovna tak se zeptám předsedy klubu ODS, zda trvá na svém procedurálním návrhu. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano, vážená paní předsedkyně, já trvám na svém procedurálním návrhu. Prosím vás, abyste dala hlasovat o této přestávce.

Zvyková pravidla my jsme vždycky ctili a ctíme. Tato záležitost byla dnes vyvolaná jasným nectěním těchto pravidel ze strany sociální demokracie a zároveň tedy také tím, že je, ať má na to kdokoli jakýkoli názor, vyhlášen stav legislativní nouze. A v takovém případě podobné prodlužování a obstrukce, myslím, nemají své místo v Poslanecké sněmovně. Myslím si, že zvyková pravidla máme dodržovat dále, nicméně v tuto chvíli vás žádám, abyste dala hlasovat o mém procedurálním návrhu.

Další procedurální návrh, pokud by snad byla úvaha, že nebude respektován odst. 9 § 99 o tom, že se ve stavu legislativní nouze nevyužívá § 53 jednacího řádu, to znamená jednání do 19. hodiny, tak dávám druhý procedurální návrh na to, aby Poslanecká sněmovna jednala a hlasovala o zákonech i po 19., 21. a nulté hodině zítřejšího dne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsou zde dva procedurální návrhy, o nichž bez rozpravy nechám hlasovat. Nejprve dávám hlasovat o návrhu na žádost klubu sociální demokracie na vyhlášení přestávky.

Nejprve se táží, kdo souhlasí, kdo je pro, aby teď byla vyhlášena přestávka na jednání poslaneckého klubu ČSSD. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3. Přítomno 182, pro 72. Tento návrh přijat nebyl.

Je zde druhý procedurální návrh o tom, aby dnes Poslanecká sněmovna jednala a hlasovala o zákonech po 19. hodině a dalších hodinách včetně po půlnoci dnešního dne – tak zněl procedurální návrh, o němž nechám hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Táží se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4. Přítomno 182, pro 104, proti 68. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě a jako první se hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, má slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, ještě předtím, než padaly procedurální návrhy, o kterých se teď hlasovalo, jsem byl přihlášen k faktické poznámce. Pan místopředseda Zaorálek mi bohužel nedal slovo, dostali slovo jiní, já to respektuji, že to tak je. Nicméně musím říci, že těmito hlasováními, zejména tím prvním hlasováním, si takhle

Poslanecká sněmovna odhlasovala, že neplatí nic, co bylo řekneme možná i pro vás napravo i pro nás nalevo určitým řekneme záchraným mechanismem v okamžicích, kdy bylo potřeba nastolit anebo vrátit vládu rozumu do této místnosti.

Chtěl jsem, a proto jsem se, paní předsedkyně, hlásil, ještě před tím hlasováním, požádat, jestli bychom před těmito rozhodnutími ještě nesvolali řádně grémium Poslanecké sněmovny, abychom se pokusili dohodnout nějaký postup. Přesně proto, abychom hledali cestu, aby nedošlo k tomu, že to, co tady přišlo jako zvykové právo, to znamená právo poslaneckého klubu na pauzu – to právo je samozřejmě omezeno dobou trvání dvou hodin za jeden den, nelze vícekrát ty dvě hodiny brát, lze vyčerpat vícekrát ty dvě hodiny a tak dále. Tak přesně o to mi šlo, abychom alespoň toto, co v mnoha situacích, které zde byly, vždycky pomohlo vrátit tok jednání do racionální polohy, abychom o to nepřišli. Teď, v této chvíli, jsme prohlasováním návrhu pana kolegy Petra Tluchoře, a myslím, že docela definitivně, přišli, protože jsme tím dali najevo, že tady vlastně nic neplatí.

Z tohoto důvodu teď v této chvíli na protest proti tomuto postupu poslanecký klub KSČM opustí jednání Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé poloviny sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Musím říci, že je mi líto, že nebylo předsedovi poslaneckého klubu KSČM vyhověno s jeho faktickou poznámkou, nicméně to se vztahuje k mému předchůdci, který v tu chvíli řídil Poslaneckou sněmovnu. A chápu rozhodnutí poslaneckého klubu KSČM.

Jsme v rozpravě, která je otevřena a týká se toho, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze. Hlásí se předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegyně, já myslím, že dochází přesně k tomu, před čím sociální demokracie varovala na počátku celého procesu. Jakmile jednou začala vláda předstírat, že existuje stav legislativní nouze, jakmile se začala snažit bez konsensu toto protlačovat v Poslanecké sněmovně, tak je zřejmé, že to nemohlo skončit jiným způsobem.

V minulosti, kdykoliv tato Sněmovna řešila stav legislativní nouze, tak ho řešila v situaci, kdy zde existoval určitý konsensus o tom, že lze takovéto řešení zvolit. Kdyby neexistoval, tak by v minulosti mohl kterýkoli poslanecký klub zablokovat projednávání legislativní nouze takovým způsobem, jakým se to stalo dnes. Tak to prostě je.

Chtěl bych jasně konstatovat za sociální demokraty, že my odmítáme postup, který se tady dnes snaží aplikovat vládní koalice podle hesla oko

za oko, zub za zub. Já se domnívám, že takovýmto způsobem by Poslanecká sněmovna postupovat neměla. My jsme připraveni jednat o usnesení Poslanecké sněmovny, které by připravilo pravidla a stanovila pravidla pro jednání poslaneckých klubů tak, aby bylo možné svolat schůze poslaneckých klubů i během schůze Poslanecké sněmovny, aby každý poslanecký klub měl právo na to, uspořádat si přestávku, samozřejmě v určitém časovém limitu, tak, aby to respektovala i Poslanecká sněmovna. Já se domnívám, že je to naprosto nezbytné pro to, aby Poslanecká sněmovna zůstala funkční a mohla schvalovat i návrhy zákonů, které mají technický charakter a nevedou k takovému politickému rozdělení, jako ten současný vládní balíček.

Sociální demokracie bez ohledu na to, jak teď hlasovala vládní koalice, navrhuje, abychom na příští schůzi Poslanecké sněmovny přijali usnesení, ve kterém stanovíme pravidla pro porady, pro čas na porady poslaneckých klubů v této Poslanecké sněmovně. My bychom byli velmi rádi, kdyby takovéto pravidlo bylo stanoveno usnesením, kdyby se respektovalo a kdyby do budoucna jakákoliv vládní většina nepodléhala pokušení takovýmto způsobem omezovat práva opozice. Omezovat práva opozice na to, aby v klidu mohla jednat, aby v klidu mohla svolávat jednání poslaneckého klubu.

Já si myslím, že tímto hlasováním, v okamžiku, kdy vládní většina zakázala poslaneckému klubu sociální demokracie přestávku na jednání poslaneckého klubu, tak se nevytvořil precedent. Vy jste jenom podali zprávu o tom, jací jste a jakou byste chtěli Poslaneckou sněmovnu. (Potlesk zleva.)

Já si nemyslím, že je to precedent. My takovýmto způsobem do budoucna postupovat nechceme, nechceme tady studenou válku v Poslanecké sněmovně, přejeme si jasná pravidla, která tady zatím nebyla pro jednání poslaneckých klubů, a jsme připraveni se takového jednání účastnit.

Ale v každém případě platí, že my jsme dnes měli plné právo, abychom požádali o přestávku na jednání poslaneckého klubu. V minulých letech o takovýchto věcech nebyvalo hlasováno, i když o to žádala opozice, která byla v minoritě, a vy jste teď zneužili před malou chvílí to, že máte momentálně většinu v Poslanecké sněmovně, a toto jednání jste nám zakázali.

Chtěl bych jenom připomenout drobný fakt. Volební období je na čtyři roky. Pan premiér Nečas jednou nebude předsedou vlády. I taková situace nepochybně nastane. ODS jednou nebude součástí vládní koalice a budete v opozici. Koneckonců, už jste si to teď zažili na řadě radnic, kde jste vládli dlouhou dobu, měli jste pocit, že budete vládnout navěky, a nakonec lidé rozhodli jinak. Jednou ODS také nebude ve vládní koalici a budete v menšině. Kolegové z Věcí veřejných, možná jednou ani nebudete v Poslanecké sněmovně. Prostě ta situace se může změnit. V demokrat-

ických volbách se to stává velmi často, že se situace změní, a já myslím, kolegyně a kolegové, že by stálo za to, abyste na to mysleli, protože jednou to může vládní většina udělat i vám. A bylo by dobře, abyste si vzpomněli na dnešní den, abyste si vzpomněli na to, co jste dnes udělali a jakou jste o sobě vydali zprávu a jaké jste o sobě vydali svědectví.

Je to bohužel velký políček politické kultury v této Poslanecké sněmovně. Velký políček, ale uštedřila ho vládní koalice. Vládní koalice se rozhodla s plným vědomím tady nastolit poměry, které tady nikdy v Poslanecké sněmovně v minulosti nebyly, a vy jste výrazným způsobem zhoršili tímto hlasováním vztahy mezi vládou a opozicí. Nevím, jestli to byl váš záměr, nebo vás k tomu dohnaly emoce, ale podle mého názoru by se vládní většina neměla nechat ovládat emocemi. Vy máte odpovědnost za tuto zemi, vy máte odpovědnost za funkčnost Poslanecké sněmovny a neměli byste se nechat ovládat emocemi podle pravidla oko za oko, zub za zub. Takto by odpovědná vládní většina v Poslanecké sněmovně v žádném případě jednat neměla.

My jsme opozice, jsme odpovědná opozice, chceme, aby tady byly rozumné a korektní vzájemné vztahy, a jsme připraveni jednat o nastavení pravidel na přestávky, aby se už neopakovalo to, co teď vládní většina provedla opoziční straně. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já považuji za velmi důležité to, co tady řekl pan předseda poslaneckého klubu sociální demokracie a úřadující předseda České strany sociálně demokratické Sobotka, a sice že by to nemělo být vedeno podle logiky jednání Poslanecké sněmovny oko za oko, zub za zub. Mimo jiné se v tom implicitně skrývá přiznání, že to, co provedli, bylo vydlobnutí oka a vyrazení zubu. Jinými slovy, bylo to prolomení precedentního zvykového práva, které tady bylo zavedeno za posledních deset let. Vždycky byl dopředu jasný a daný způsob projednávání zákonů ve stavu legislativní nouze. Nikdy žádná politická strana, přestože k tomu měla politickou sílu – a tady kolegům ze sociální demokracie připomenu hlasování o takzvaných zaměstnaneckých benefitech v legislativní nouzi –, nezneužila své pozice – a my jsme tu pozici měli, my jsme tady měli 80 hlasů a mohli jsme vznést veto – prostě proto, že některé věci jsou zavedeny zvykově a prostě se nedělají. Pro normálního člověka přece platí, že i to, co není psáno, se podle dobrých zvyků dodržuje a slušné chování má být standardem.

To, co vy jste provedli ráno, je brutální porušení zvyklostí této Poslanecké sněmovny a nejde o prkotinu, jako je ta nebo ona přestávka toho nebo onoho poslaneckého klubu. Jde o narušení legislativního procesu velmi vážným způsobem, a nikdo se tedy nemůže divit, že v této situaci, kdy sociální demokracie vyhlásila, že zvyklosti neplatí, prostě přestávají platit.

My jsme připraveni o těchto věcech jednat, jsme připraveni dojednat pravidla, ale já opakuji jedno: Kdyby se tady držely zvyklosti, není potřeba usnesení Sněmovny. A my jsme ty zvyklosti chtěli držet. Vy jste je porušili. Takže teď budeme muset přijímat usnesení, které bude upravovat pravidla, která jsme tady patnáct let nemuseli upravovat usnesením, prostě proto, že se držely zvyky. A ty jste vy porušili! (Potlesk ze střední a pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu premiérovi. Mám tady faktickou poznámku. Faktická poznámka pan poslanec Rath? Vzdáváte se faktické poznámky? Dáváte přednost panu předsedovi Sobotkovi. Prosím. (S faktickou poznámkou se hlásí poslanec Benda.) Faktická poznámka? Pardon, takže faktická poznámka má přednost. Pan kolega Marek Benda s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Benda: Já bych jenom krátce zareagoval na plakání pana předsedy Sobotky o tom, jak jsme zlí. Od nejtělejšího dětství sním sen o tom, že jednou bude Poslanecká sněmovna, kde nebudou zasedat poslanci komunistické strany. Děkuji. (Potlesk ze střední a pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já se domnívám, paní předsedkyně, dámy a pánové, že pan premiér neposlouchal to, co já jsem tady říkal. Já jsem navrhoval, abychom skutečně definovali pravidla hry, protože se ukazuje, že tady některá pravidla byla dána zvykem a byla dána vysokou politickou kulturou, nebo možná lepší politickou kulturou, než se tady v tuto chvíli zavádí.

Jestliže vládní většina v minulosti vždy respektovala právo opozice na to, aby si opozice vzala přestávku na poradu klubu, a vládní většina to vždy v minulosti respektovala, tak my jsme se domnívali, že současná vládní většina se bude chovat podobně kulturně a bude toto právo respektovat opět. Jestliže tato vládní většina to odmítá respektovat, pak je to nepochybně zhoršení politické kultury. A tam, kde není politická kultura garantována

dohodami a zvyklostmi, tak musí nastoupit pravidla. Potom stojí za to, abychom změnili usnesení Poslanecké sněmovny, nebo abychom změnili jednacím řád Poslanecké sněmovny a definovali pravidla, která budou sloužit k ochraně menšiny v Poslanecké sněmovně.

Vždyť přece sami víte, že jednotlivá ustanovení jednacím řádu v celé řadě oblastí mají právě garantovat právo menšiny na to, aby mohla realizovat svá práva tady v Poslanecké sněmovně. Tato ustanovení mají svůj smysl. I ustanovení o tom, že lze zablokovat zařazení nového bodu na schůzi Poslanecké sněmovny, je zcela legitimní, je součástí jednacím řádu Poslanecké sněmovny. A nelze napadat opozici proto, že využije platné ustanovení jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stejně jako nemůžete hovořit o obstrukci v situaci, kdy si pouze řádně požádáme o přestávku na jednání poslaneckého klubu v rozsahu dvou hodin.

Ale znovu opakuji: Ten problém sem nevnesla sociální demokracie. Na počátku byla velká lež! Na počátku byla velká lež! Tím prvním, koho to napadlo, byl ministr financí Kalousek, který se svěřil Hospodářským novinám o tom, že by vláda vlastně mohla obejít Senát a opozici ve Sněmovně tím, že navrhne stav legislativní nouze. Nejprve si vzpomeňte, jak se k tomu stavěl předseda vlády. Předseda vlády to nejprve odmítl, vzápětí během 24 hodin změnil názor a vzápětí vládní koalice s tímto návrhem přišla.

Ale všichni víme, upřímně řečeno řada z vás si to také myslí, že je to prostě jenom velká účelová lež, jejímž cílem je urychleně prosadit návrhy zákonů, které jsou kontroverzní, odblokovat nějakým způsobem sociální demokracii, opozici ve Sněmovně, vyřadit nově zvolenou většinu v Senátu. Kdyby na počátku nebyla tato vaše velká lež, tak se dnes Poslanecká sněmovna nedostala do situace, do které se dostala. Prostě vy jste vyšli mimo standardní pravidla, zneužíváte stav legislativní nouze a v tuto chvíli jste se dočkali jenom toho, čeho jste se dočkat museli.

Opozice proti tomuto zneužívání stavu nouze klade absolutně legitimní odpor. My využíváme pouze legitimních nástrojů, které máme v platných zákonech, ať už je to jednacím řád Sněmovny nebo to byla pravidla, která zde platila dlouhá léta v Poslanecké sněmovně. Postupujeme legitimně, jako opozice máme právo, abychom kritizovali činnost vlády, od toho jsme tady, ale vládní koalice by neměla omezovat ta práva opozice, která jsou dána, včetně možnosti zablokovat zařazení nového bodu na schůzi Poslanecké sněmovny. Koneckonců fakt, že vládní koalice sama od tohoto požadavku ustoupila a vzápětí svolala mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny, ukazuje, že jste si nebyli jisti svou vlastní argumentací a že jste do značné míry přiznali, že tato naše kritika vašeho postupu byla oprávněná. Kdybyste si svou argumentací byli tak stoprocentně jisti, měli jste možnost nás přehlasovat, stejně jako jste nás přehlasovali teď, pokud

šlo o legitimní požadavek klubu sociální demokracie na jednání poslaneckého klubu. Tak to prostě je a podle mého názoru v tuto chvíli vládní většina výrazným způsobem zhoršila vztahy mezi vládou a opozicí v Poslanecké sněmovně a bohužel se to bude projevovat i v těch příštích měsících.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, jsme tady svědky skutečně nebývalé situace. Jednak je vyhlášována legislativní nouze v situaci, kdy vlastně není vůbec potřeba, protože kdyby si vláda plnila svoje povinnosti, jak má, dávno ty zákony mohly být projednávány. To, že vláda ten čas propásla, není přece chyba opozice, ale chyba této vlády. A teď se snaží vláda chytit bycha, chytá kočku za ocas, a ještě takovýmto velmi nedemokratickým způsobem.

Víte, dostáváme se do situace, kdy – ano, je tady 118 poslanců a můžete opozici válcovat. Paní předsedkyně, předvedla jste to teď i vy, protože pokud vím, tak má řídit sněmovnu kolega Luboš Zaorálek. Vy jste si tam prostě sedla, byť je v rozpisu, a řídíte schůzi. Proč ne, máte 118 hlasů, tak proč se zabývat tím, co je v nějakém rozpisu. Přece si to upravíte podle svého.

Vždycky, když někdo chce a chtěl tady přestávku, tak byla vyhlášena přestávka. Konečně vaše kluby si ji vzaly a o ničem se nehlasovalo. Najednou se teď o tom bude hlasovat. Dobře, zavádíte tady velmi zajímavé věci.

Já jen čekám a velmi brzy toho budu sám svědkem, kdy si odhlasujete, že jeden z vašich ministrů, když tady byl opilý, tak že se to vlastně nesmí říkat. Pěkné kroky k totalitě, paní předsedkyně a dámy a pánové! K totalitě, nesvobodě! To jsou prvky demokracie? Vy hlasováním určujete, co je pravda a co je lež! Dámy a pánové z vládní koalice, styďte se!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní je zde řádná přihláška pana poslance Křečka, který už se nehlásí, jestli tomu dobře rozumím.

A já pouze zopakuji pro pana poslance Ratha, že jsem si na toto místo sedla pouze proto, že pan místopředseda Zaorálek neplnil svou povinnost vyplývající z toho, že byl řídícím schůze a vyhlásil přestávku do určité hodiny, a v tu hodinu zde prostě nebyl. Já jsem povinna jako reprezentant Poslanecké sněmovny dodržovat platný zákon o jednacím řádu. To je všechno, co k tomu mohu dodat. A nebylo to žádným mým úmyslem.

Pan kolega Rath faktická poznámka.

Poslanec David Rath: Je zajímavé, paní předsedkyně, že zákon o jednacím řádu dodržujete jen tehdy, kdy se vám to hodí. Vy jste si asi nevšimla, že Luboš Zaorálek stál asi dva metry od vás.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Udiví vás to, ale všimla, akorát že neseděl tam, kde měl.

Dámy a pánové, pokračujeme v rozpravě k tomu, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí, rozpravu tedy končím a přikročíme k hlasování.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze k projednání sněmovních tisků 155, 156, 157 a 158.“

Registruji vaši žádost o odhlášení, proto vás všechny odhlašuji. Prosím, aby se všichni přítomní i přicházející zaregistrovali svými identifikačními kartami, a budeme moci zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jsem je přednesla. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 5 přítomno 151, pro 105, proti 46. Konstatuji tedy, že tento návrh byl schválen.

Nyní přistoupíme ke schválení pořadu 8. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem pořadu, tak jak byl uveden na pozvánce. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 6 přítomno 153, pro 106, proti 47. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že pořad schůze byl schválen.

Můžeme se tedy věnovat bodu číslo 1 a tímto bodem je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 155/ - zkrácené jednání

Před projednáváním tohoto bodu podle § 99 odst. 5 musíme posoudit,

zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání.

Otevírám rozpravu, ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan kolega Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych rád požádal o přestávku na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie v délce jedné hodiny vzhledem k tomu, že byl schválen program schůze, a vzhledem k tomu, že v tuto chvíli se už budeme zabývat meritorně jednotlivými návrhy zákonů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vyhovuji tomuto požadavku sociální demokracie a vyhlašuji přestávku na jednu hodinu, tedy do 19.08 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.08 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání, ale ještě předtím mi dovoluji dvě oznámení. První je omluva z našeho dnešního jednání po 19. hodině a omlouvá se pan kolega Jaroslav Škarka. Druhé oznámení se týká petice, kterou jsem obdržela od Národní rady osob se zdravotním postižením České republiky. Dnes jsem tuto petici převzala v prostorách Poslanecké sněmovny, předala na petiční výbor a je tam tedy k dispozici vám všem. Tolik tato dvě upozornění.

Nyní jsme stále v otevřené rozpravě. Kdo se do této rozpravy ke sněmovnímu tisku 155 hlásí? Pokud se nikdo nehlásí... Pardon, hlásí se pan kolega Sedša. Prosím.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji. Paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, ve svém vystoupení k sněmovnímu tisku 155 chci upozornit na problémy některých restriktivních opatření, konkrétně ve změně zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Musíme si uvědomit, že navrhovaná restriktivní opatření přicházejí v době, kdy přetrvávají dopady ekonomické krize –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, já vám vůbec nechci brát slovo, jenom se vás chci zeptat, zda jste si jist, že chcete vystoupit v tuto chvíli, kdy je rozprava k návrhu na zkrácené jednání

tohoto zákona, nebo zda chcete vystoupit k rozpravě samotné k zákonu. (Poslanec Sedša se omlouvá.) Pokud je to k samotnému zákonu, teprve tato rozprava bude otevřena. Teď jsme v rozpravě, která se týká toho, zda Poslanecká sněmovna schvaluje podmínky pro projednání tohoto návrhu ve zkráceném jednání. Já jsem se ptala, zda se někdo hlásí, ale nevidím žádnou takovou přihlášku, takže tuto rozpravu končím a přikročíme k hlasování.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk 155, ve zkráceném jednání.“

Registruji vaši žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím o opětovnou registraci. Svolávám kolegy do sálu, aby se mohli tohoto hlasování zúčastnit, takže prosím ještě o malou chvíli vaší trpělivosti.

Nyní zahajují hlasování pořadové číslo 7. Táží se, kdo souhlasí s návrhem na usnesení tak, jak jsem vás s ním právě seznámila. Kdo je proti tomuto usnesení? Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 134, pro 90, proti 39. Tento návrh usnesení jsme tedy schválili.

Zahajují tedy projednávání bodu, kterým je vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 155/ - zkrácené jednání.

Předložený návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, vychází z programového prohlášení vlády, v němž se vláda zavázala sociálně citlivým způsobem zkrátit některé druhy sociálních dávek a přijmout úsporná opatření v oblasti zaměstnanosti. V souvislosti s přípravou návrhu zákona o státním rozpočtu pro rok 2011 a stavem financí státního rozpočtu je nezbytné přijmout řadu úsporných opatření ke snížení deficitu státního rozpočtu. Protože jsem už minulý týden měl úvodní slovo k návrhu, který poté vláda vzala zpět, shrnu jenom stručně obsah návrhu zákona.

V oblasti nemocenského pojištění se navrhuje ponechat sazbu pro výpočet nemocenského na 60 %. Dále se pro další tři roky navrhuje, aby zaměstnavatel poskytoval náhradu mzdy či platu a odměny v období prvních 20 kalendářních dní trvání dočasné pracovní neschopnosti namísto dosavadních 14 kalendářních dnů.

Dále je zařazena nová úprava nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, kde se uvádí nová úprava, která zajišťuje, že vyměřovací základ zvolený osobou samostatně výdělečně činnou pro nemocenské pojištění bude alespoň ve výši vyměřovacího základu pro důchodové pojištění.

V oblasti pojistného na sociální zabezpečení se navrhuje, aby sazba pro odvod pojistného nadále činila pro zaměstnavatele 25 %.

Dále se pro rok 2011 navrhuje zachovat maximální vyměřovací základ pro placení pojistného, sociálního i zdravotního, na úrovni roku 2010, to znamená ve výši 72násobku průměrné mzdy.

Dále se navrhuje v zákoníku práce zavedení písemné formy dohody o provedení práce a dále se navrhuje úprava ve vymezení stanovení platů zaměstnanců ve veřejných službách a správě, kde se navrhuje umožnit stanovení touto úpravou zákoníku práce zvláštních platových stupnic například pro pedagogické pracovníky a zjednodušit podmínky pro určení platového tarifu.

V oblasti dávek sociální podpory se předkládá úplné zrušení sociálního příplatku, přičemž rodinám se zdravotně postiženými dětmi se navrhuje ztrátu této dávky kompenzovat zrušením krácení rodičovského příspěvku při souběhu s příspěvkem na péči. U rodičovského příspěvku se navrhuje sjednocení celkové části rodičovského příspěvku náležejícího rodiči ve dvouleté variantě čerpání dávky s variantou čtyřletou. Dále se navrhuje změna v nárocích na porodné, která sleduje větší adresnost dávky a zacílení na prvoroďičky v rodinách s nízkým příjmem.

V oblasti zaměstnanosti se navrhuje zpřísnění právní úpravy povolání a odnímání povolení ke zprostředkování zaměstnání a dále úprava podmínek pro čerpání podpory v nezaměstnanosti a zavedení nového nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, překlenovacího příspěvku.

V oblasti sociálních služeb se navrhuje dosavadní výši příspěvku na péči v prvním stupni, to znamená ve stupni lehká závislost, snížit na částku 800 Kč měsíčně.

Tolik stručně k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Výbor pro sociální politiku, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 155/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Miroslava Opálku a prosím ho, aby nás seznámil s výsledkem projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dle § 57 odst. 3 jednacího řádu zpravodaj informuje o obsahu projednávané věci a o výsledcích jednání výboru. Proto mi dovoluji rozdělit svoji zprávu na dvě části, napřed k obsahu a potom k jednání výboru.

Návrh zasahuje téměř do celé oblasti sociálního zabezpečení novelou šestnácti zákonů a významně ovlivní sociální situaci většiny domácností. Nepříspěje k soudržnosti společnosti, ale ještě více rozevře nůžky mezi jednotlivými příjmovými skupinami.

Tak jak vláda deklaruje, chce předejít závažným hospodářským škodám. Samozřejmě, nikdy neexistuje jen jedna cesta. Ta, kterou si vláda nevybrala, je například ne zvýšení, ale návrat legislativního stavu v této oblasti před rok 2007, což by přineslo 80 až 90 miliard. Řešení v černé a šedé ekonomice by postupně přibývalo v daňové oblasti a v odvodech na sociální a zdravotní zabezpečení až 30 miliard. Eliminace korupce při schvalování veřejných zakázek skrývá odhadem podle mezinárodních institucí až schodek 40 miliard. Dále odstraňování stropu na sociální a zdravotní pojištění a další. Například jen srovnání složené daňové kvóty na průměr Evropské unie v České republice by předpokládalo vyrovnaný rozpočet.

Prostě a jasně, cesta není jen jedna. Vláda má svůj volební program, nebo volební programy svých stran, své programové prohlášení vlády, využívá tedy své síly a předkládá svůj návrh.

Nyní velmi stručně k jednotlivým zákonům, kde vidím určitý spor. Nebudu vyjmenovávat podrobně všechno jako u tisku 120.

Zákon o nemocenském pojištění. Na přechodnou dobu let 2011 až 2013 ukládá zaměstnavatelům povinnost vyplácet náhradu mzdy v případě nemoci ze 14 na 21 dnů. Přiznám se, že mně osobně tento návrh není cizí. Ve Spolkové republice Německo proplácí zaměstnavatel zaměstnanci náhradu mzdy ve stoprocentní výši – ne v 60 %, jak navrhuje vláda – šest týdnů. Zaměstnavatelům zůstalo v roce 2009 oproti minulému roku navíc na snížených odvodech 8,5 mld. korun, čili rezerva tam je i na čtyři týdny, a kdyby zaměstnavatel proplácel čtyři týdny, zůstává České správě sociálního zabezpečení proplácet nemocenskou asi pro 10 % dlouhodobých nemocných nad jeden měsíc. To by samozřejmě řešilo i komplikaci pozdní výplaty nemocenských dávek atd. atd. Jenže v České republice se nechovají všichni zaměstnavatelé stejně a rozdíl mezi Spolkovou republikou Německo a Českou republikou je asi jiný. Tudíž dochází v řadě případů k čerpání dovolené či jiného volna, k nátlaku. Lidé jsou nemocní v zaměstnání. Tím se snižuje samozřejmě nemocnost, ale jenom statisticky. Je eliminována zřejmě ta část nemoci, kdy byli zaměstnavatelé iniciátory, že posílali zaměstnance v případě nedostatku výroby na nemocenskou. Proto

je ta obava odborů a zaměstnanců z toho, že tlak ze strany zaměstnavatelů na ně bude ještě větší.

Další návrh je trvale snížit nemocenskou z vyměřovacího základu na 60 %. To dopadne především na dlouhodobě nemocné, protože v té krátkodobé nemoci už vlastně z těch 14 současných dnů je placeno jenom 7 dnů, protože je tam 3 dny karenční lhůta, a u dlouhodobě nemocných se nedá předpokládat, že jsou to nějakí simulanti, aspoň ne ve své většině. Doposud podle délky nemoci pobírali dávky ve výši 66 nebo 72 %, my je dostaneme na 60 % a ještě jim zvedneme v případě větší nemoci a jejich pobytu v nemocnici poplatky zřejmě na 100 korun denně. Prostě potrestáme je za nemoc.

A abych to ještě dokreslil takovým paradoxem, Poslanecká sněmovna v minulém volebním období schválila výjimku zejména u dobrovolných hasičů či hasičů, kteří při službě, kdy vlastně zastupovali nás všechny, při živelních nehodách, utrpěli nějaký úraz a odešli do nemoci, tak se jim vyplácelo 100 % nemocenské. Tentokrát dostanou, pokud to schválíte, pouze 60 % za trest, že za nás všechny šli do té nepohody a nějakým způsobem se snažili zachraňovat soukromý i veřejný majetek. To se mi nezdá zcela normální.

Co se týká zákoníku práce, dohoda o provedení práce naštětí sice již je navržena, aby byla uzavírána v písemné podobě, ale má to samozřejmě svoje čertovo kopytko. Není nikde zakotveno, ba naopak, že se povede nějaká evidence o odpracované době a zavedou stropy na odměnu. Ono to totiž souvisí s tím, že se sepíše smlouva, a když přijde oblastní inspektorát práce nebo úřad práce na kontrolu, tak vlastně nezjistí, jestli včera pracoval tolik hodin, dneska tolik hodin, je to skryté, jestli ta prodloužená délka práce je nahrazována enormní hodinovou mzdou apod. Čili je to takové polovičaté řešení a těm, kteří to zneužívali, těm to vlastně zůstává.

Destruuje se podle mého názoru zcela systém odměňování zaměstnanců, kdy se jedná o to, že v podstatě vedoucí, který má pravomoc rozhodovat o výši mzdy a odměn, nemusí být v určitých případech ničím omezován. Já jsem se při interpelaci zmínil směrem k panu premiérovi, aby se vyjádřil k té situaci, která byla rozepisována a je stále rozepisována mailovou poštou, a to bylo odměňování mzdové a prostřednictvím odměn vedoucí sekretariátu na Ministerstvu práce a sociálních věcí za její funkci. Neučinil tak, šel do obrany, zvedl letadla... Já ho znovu žádám o vyjádření, jestli ten návrh, který je dneska v zákoníku práce, je právě proto, aby tyto případy, které se objevovaly, byly vlastně legalizovány.

Zákon o zaměstnanosti zhoršuje postavení zaměstnanců i nezaměstnaných. Jde o to, že nerespektuje svobodnou vůli rozhodnout se o ukončení pracovní doby. Každý z vás a každý ze zaměstnanců odvádí

ze své mzdy prostřednictvím zaměstnavatele příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Zajímavé, že někteří budou mít plnění větší, někteří menší. Z tohoto příspěvku odvádí daň, protože to je součást superhrubé mzdy. A tak namísto 65 a později 50 % by měl pobírat v době nezaměstnanosti pouze 45 %. Už se neřeší situace, důvody, proč odešel, zda to bylo z důvodu šikany, z důvodu nemoci v rodině, případně stěhování. Prostě pokud by se to mělo řešit, nedovedu si představit stížnosti a agendu úřadů práce.

Odstupné, odbytné, odchodné se má stát jakýmsi náhradním řešením podpory v nezaměstnanosti a podpora by se měla vyplácet, až se vyčerpá toto odstupné, odbytné, odchodné. Ovšem institut těchto odměn je zcela jiný, je předmětem soukromého práva, souvisí s organizačními změnami, je to určitý benefit třeba za to, že pracovník je postižen nemocí z povolání nebo absolvoval pracovní úraz. A my v podstatě tento benefit napřed rozpustíme a pak mu řekneme: teď tedy dostaneš podporu v nezaměstnanosti. Myslím si, že to se úplně míjí tím, co vlastně toto odstupné mělo zabezpečovat.

Zákon o státní sociální podpoře omezuje z 21 na 9 měsíců délku pro vyšší rodičovský příspěvek.

Omezení výplat porodného. Možná to tak nevyznívá, když to nečtete v těch číslech, ale pouze jedenkrát za život a jediné v případě, že domácnost bude mít 2,4násobek životního minima. To je asi příjem pod 10 000 korun měsíčně u této domácnosti. Čili porodné se stává chudinskou dávkou, v podstatě zcela ztrácí nějaký motivační charakter. Já vím, že na to jsou různé názory, různé teoretické vývody, ale přesto si myslím, že ne tyto reformy či důchodová či zdravotní či tato daňová a jiné, ale největší problém České republiky, a nejenom České republiky, je postupné vymírání čili negativní demografický vývoj. A nepokusit se v této oblasti něco dělat je v podstatě neřešit nic.

Sociální příspěvek, to je velká neznámá, co to všechno způsobí, a ten byl největším předmětem diskuse na dnešním jednání výboru pro sociální politiku. Jde totiž o dávku pro ty domácnosti, které jsou na tom nejhůř a mají malé děti zdravotně postižené. Já jsem zvedl návrh, který připravila Národní rada zdravotně postižených. Jak se dá očekávat, neprošel.

Já se v podrobné rozpravě přihlásím znovu k tomuto návrhu, ale chci apelovat na vás, jak je tento problém složitý, že vedle mého pozměňovacího návrhu máte identický návrh místopředsedy a místopředsedů koaličních stran dnes na stole, čili předkládají také tento pozměňovací návrh, i když proti tomu mému na výboru hlasovali. Takže chci jenom naznačit, že problém je větší, než domyslela vláda. A to jsme měli projednat tento zákon podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu a nemít možnost vůbec žádné korekce.

Zákon o platech ústavních činitelů a představitelů samospráv, stručně

řečeno, rovněž snižuje nemocenské dávky. Mně je jenom záhadou, proč se to týká všech, jenom ne prezidenta republiky. Monarchii tady nemáme, ale myslím si, že i tito činitelé by měli s tímto národem dýchat.

Ještě se vrátím k sociálnímu příplatku a už pomalu končím. V důvodové zprávě a v různých projevech jsme slyšeli, že potřebným rodinám bude kompenzován výpadek sociálního příplatku tím, že se nebude krátit rodičovský příspěvek v případě pobírání příspěvku na péči. Já si dovolím pár čísel. Strana 53 z důvodové zprávy: Prosté zrušení sociálního příplatku představuje 3,1 mld. korun. Kompenzace činí 300 mil. korun. 300 mil. – 3,1 mld... Tak nevím, jaká je to kompenzace, ale najdeme ještě jedno číslo, a to je navýšení rozpočtu na mandatorní výdaje pomoci v hmotné nouzi, a to 1,2 mld., to znamená ministerstvo, respektive vláda, počítá s tím, že při potřebě propadu rodin do hmotné nouze bude potřebovat státní podporu vyšší než v minulosti o 1,2 mld. korun. Co tím chci říci: vláda počítá s tím, že bude hůř, že bude více chudých a že o tom rozhodla v roce, který je v Evropě rokem boje proti chudobě.

Já si tedy dovolím v rozpravě, která bude otevřena, potom doporučit zamítnutí. I když si nedělám iluze, přesto cítím morální povinnost tak učinit. Děkuji vám zatím za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo slovo zpravodaje pana poslance Miroslava Opálky. Nyní rozhodneme o tom, zda povedeme obecnou rozpravu k tomuto návrhu zákona. Přivolám naše kolegy. Budeme rozhodovat v dalším hlasování. Jakmile se všichni dostaví do jednacího sálu, tak o této věci, o tom, zda povedeme obecnou rozpravu, musí Sněmovna též rozhodnout. Přivolávám naše kolegy.

Dám prostor ještě panu zpravodaji, aby nás seznámil s návrhem usnesení výboru.

Poslanec Miroslav Opálka: Já se moc omlouvám vám všem, ale protože jste tisk obdrželi, tak chci jenom říci, že usnesení výboru má číslo 151/1 a výbor mimo jiné doporučuje projednávat jak v obecné rozpravě, tak projednávat všechny jeho části v rozpravě podrobné a projednat tento tisk do 5. listopadu do 16 hodin. Co se týká návrhů změn, ty jsou samozřejmě uvedeny. To nebudu číst.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto upřesnění.

Nyní se domnívám, že budeme moci rozhodnout o návrhu, zda povedeme k tomuto zákonu obecnou rozpravu.

Zahajují hlasování pořadové číslo 8. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 8 přítomno 146, pro 40, proti 16. Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že obecná rozprava k tomuto návrhu zákona vedena ve druhém čtení nebude. To je výsledek tohoto hlasování.

Nyní se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, musím říci, že to je velmi zvláštní, že vládní koalice nepřipustila obecnou rozpravu k tomuto návrhu zákona. Můžeme tedy očekávat, že podobný přístup bude volit i k nadcházejícím návrhům, které jsou před námi a které by měly být projednány na této schůzi Poslanecké sněmovny.

Mě by tedy zajímalo, jakým způsobem může opozice v rámci projednávání těchto svých návrhů zákonů vyjádřit svůj názor. Kde tedy mohou opoziční poslanci v této Poslanecké sněmovně sdělit své výhrady, jestliže vládní většina zakázala obecnou rozpravu o takto důležitých návrzích zákonů. Mě by velmi zajímalo a rád bych požádal pana ministra Drábka či pana premiéra Nečase, aby odpověděli na jednoduchou otázku, kde, v jakém čase, v jakém prostoru může opoziční poslanec v této Poslanecké sněmovně vyjádřit svůj názor na tento projednávaný návrh zákona, pokud není zpravodajem nebo pokud nemá přednostní právo v rámci rozpravy.

Vy jste opozici toto právo svým hlasováním jednoznačným způsobem upřeli. Podle mého názoru to není v pořádku a v každém případě toto bude muset být předmětem zkoumání Ústavního soudu, pokud jde o správnost procedury, která vedla k přijetí tohoto návrhu zákona, neboť prostor pro projednání těchto věcí ve výborech byl z logiky věci velmi omezen, prostor pro projednání této věci na plénu Poslanecké sněmovny jste vašim rozhodnutím výrazným způsobem omezili. V tuto chvíli za sociální demokracii, za celý náš poslanecký klub, který je nejsilnějším klubem v této Poslanecké sněmovně, mohou vystoupit pouze dva poslanci. Pouze dva poslanci, a to jenom proto, že mají přednostní právo. Žádný jiný poslanec sociální demokracie díky vašemu rozhodnutí nemůže v obecné rozpravě vystoupit a nemůže k tomuto návrhu zákona sdělit kritické stanovisko. To je opravdu demokratické.

Gratuluji Občanské demokratické straně k tomuto názorovému vývoji. Gratuluji Věcem veřejným, že se posunuly až tímto způsobem, že zamezují jakoukoliv kritickou diskusi o těchto návrzích. Gratuluji TOP 09, která se tvářila a tvrdila, že chce přinést do Poslanecké sněmovny novou, lepší politickou kulturu. Ano, přinesli jste ji. To znamená rozhodli jste se nasadit opozici

roubík. Nasadit opozici roubík, aby ani nemohla tady nic říct v rámci obecné rozpravy kromě těch poslanců, kteří mají právo vystoupení. To je myslím velmi konkrétní příklad takzvané lepší politické kultury!

Já si myslím, že pokračujete v tom, co jste tady předváděli celý den. Pošlapáváte demokratickou politickou kulturu, omezujete možnosti opozice, aby tyto návrhy kritizovala. Já chápu proč. Chápu proč. Prostě proto, že tady je celá řada vážných důvodů, proč konkrétně tento návrh zákona napadnout. Já se vám nedivím, že jste zabránili diskusi, protože tady je celá řada vážných připomínek a námitek, které můžeme uplatnit.

Poměrně nedávno byl v této Poslanecké sněmovně zvolen nový ochránce lidských práv, byl zvolen nový ombudsman pan Pavel Varvařovský. Tento ombudsman byl zvolen převážně hlasy vládní koalice. Byl nominován senátory za ODS. Těžko může někdo předpokládat, že pan Varvařovský je nějakou prodlouženou rukou sociální demokracie v úřadu ombudsmana, že je to člověk, který automaticky přebírá naše kritické názory vůči tomu, co navrhuje váš ministr Drábek. Přesto mi dovolu, abych citoval jeho vyjádření, které je relativně čerstvé. Je to vyjádření ombudsmana, ochránce lidských práv, ze 27. října letošního roku.

Ombudsman, veřejný ochránce práv Pavel Varvařovský, odmítl zamýšlené snížení podpory v nezaměstnanosti lidem, kteří skončí dohodou či dají výpověď. Jak se píše ve zprávě České tiskové kanceláře, tato novinka je součástí tzv. sociálního balíčku, který předložil ministr Drábek. Podle ombudsmana, ochránce lidských práv, by však nižší podpora postihla například lidi, kteří se v práci cítí šikanováni a odejdou kvůli tomu. Novela navrhuje snížení podpory v nezaměstnanosti lidem, kteří poslední zaměstnání skončili bez vážného důvodu sami nebo dohodou. Měli by potom dostávat jenom 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku a přitom dnes činí podpora první dva měsíce 65 %. Abych citoval ombudsmana, co řekl k tomuto vládnímu návrhu: „Všichni, kdo sami ukončí zaměstnání, například i tehdy, cítí-li se šikanováni, ale netroufají si zaměstnavatele žalovat, budou tedy znevýhodněni,“ uvedl Varvařovský. „Tito lidé na tom budou hůř než ti, kteří třeba byli propuštěni pro opakovaně méně závažné porušování pracovní kázně.“ Ombudsman zdůraznil, že lidé v práci často končí kvůli tomu, že se tam překračují předpisy. Protože je to obtížně prokazatelné, raději odejdou, než by se soudili. „Není ani neobvyklé, že zaměstnavatel dokonce vyvíjí na zaměstnance tlak k uzavření dohody o ukončení pracovního poměru a řeší si tím vlastní problémy,“ uvedl ochránce lidských práv Varvařovský. Upozornil, že tuto část zamýšlené novely doporučila vypustit dokonce i Legislativní rada vlády.

Druhá výhrada, kterou uplatnil ochránce lidských práv, se týká onoho návrhu, který navrhuje nevyplácet nezaměstnanému podporu v situaci, kdy

si své výdaje může platit z odstupného. Podle ochránce lidských práv pana Varvařovského by to popřelo smysl odstupného. Tím je v první řadě především určitá satisfakce za nesnáze a někdy až trauma, které ztráta zaměstnání přináší.

To jsou vyjádření ochránce lidských práv, kterého jste nedávno vašimi hlasy, dámy a pánové, zvolili do funkce ombudsmana. Ombudsman kritizuje dvě významné části návrhu zákona, který nyní v tuto chvíli projednáváme, a já jsem nezaznamenal, že by se kdokoliv z vládní koalice s těmito námitkami vyrovnal. Dokonce jste zabránili opozičním poslancům, aby v této věci vystupovali v rámci obecné rozpravy!

Já si myslím, že stojí za to, abychom se jasně vyjádřili k návrhům zákonů, které se nyní budou projednávat. Říkám to proto, a budu se vyjadřovat ke všem čtyřem, protože ostatním poslancům sociální demokracie bráníte v tom, aby v tuto chvíli na plénu Poslanecké sněmovny mluvili. Myslím si, že na okraj toho, co se zde děje, je potřeba říci několik zásadních poznámek.

Za první. To, co zde vláda předvádí ve svých návrzích, nejsou žádná úsporná opatření, která by zastavila zadlužování České republiky! Vláda pravicových stran neznamena zastavení zadlužování.

Poznámka č. 1. Za poslední období od roku 2007 se zvýšil veřejný dluh v ČR o 440 mld. korun. V době, kdy tady vládly pravicové vlády, narostl veřejný dluh o 440 mld. korun. V době, kdy končila vláda sociální demokracie, byl veřejný dluh 29 % hrubého domácího produktu. Dnes je 35 % HDP a dále roste! To je výsledek vlády pravice, která tady byla od roku 2007.

Důležitá poznámka č. 2. Ministr Kalousek a předseda vlády Nečas hasí rozpočtový požár, který sami způsobili. Je důležité si uvědomit, že daňové experimenty, a už tady dnes byla řeč o snižování stropů na odvody sociálního pojištění, všechny tyto daňové experimenty, které prosadil ministr Kalousek a ministr Nečas ve vládě Mirka Topolánka, připravují ročně státní rozpočet o 89 mld. korun!

Poznámka č. 3. ČR je šestý nejméně zadlužený stát v rámci celé EU. I když za vlády pravice dluh vzrostl z 29 % na stávajících 35 % hrubého domácího produktu, jsme šestý nejméně zadlužený stát a nemusíme reagovat v žádné panice, kterou v tuto chvíli představuje unáhlená reakce vlády v podobě plošných škrtů.

Důležitá poznámka č. 4. Vládní snižování deficitu zaplatí ti nejchudší a zaplatí ho střední vrstvy! Složí se takovýmto způsobem: 3,9 mld. korun věnují rodiny s dětmi a matky na mateřské. 3,9 mld. korun poskytnou ty nejchudší rodiny s dětmi! Šest miliard korun poskytnou klienti stavebního spoření. Sedm miliard korun poskytnou zaměstnanci veřejného sektoru a 1,5 mld. korun poskytnou lidé se zdravotním postižením. To znamená, tito lidé se složí tímto způsobem na redukci deficitu státního rozpočtu. Já se p-

tám, jak se na něm budou podílet ti nejbohatší. Nulou! Zatímco nejchudší rodiny s dětmi zaplatí 3,9 mld. korun, lidé s nejvyššími příjmy zaplatí nulu. Nic navíc oproti stávající situaci. To znamená, snížení deficitu zaplatí jen ti nejchudší, jen ti nejslabší, na které si vláda troufne!

Důležitá poznámka č. 5. Vláda ignoruje možnosti, jak zvýšit příjmy státu. Vláda odmítá okamžité zdanění hazardu, odmítla zavedení daňové progresse, odmítla návrhy na větší zdanění firem, jako jsou třeba banky nebo energetické monopoly. Nic z toho se nestalo! Přitom je jasná zkušenost z Evropy, že hospodářskou krizi, která dopadla i na ČR, nejlépe ustály skandinávské státy, které mají vyšší průměrnou míru zdanění, a nejhůře na krizi doplatily státy jižní Evropy, které mají nižší průměrnou míru zdanění.

Důležitá poznámka č. 6. Řada škrtů, které jsou obsaženy i v těchto návrzích zákonů, ve skutečnosti zpětně sníží příjmy státu a zvýší nezaměstnanost. Rozpočet státu není jako rozpočet domácnosti. Jestliže snížíte státní výdaje, automaticky také redukuje část příjmů, se kterými můžete počítat. Vládní škrtů v oblasti dopravní infrastruktury, snižování mezd a platů, likvidace spoluúčasti při čerpání evropských prostředků – tohle všechno ve skutečnosti sníží příjmy státu v příštím roce!

Důležitá poznámka č. 7. Vláda tím, co provádí v tuto chvíli, stupňuje sociální napětí ve společnosti. Byla zde už několikrát řeč o demonstraci zaměstnanců veřejného sektoru, o tom, že 40 tis. lidí přijelo demonstrovat proti nespravedlivé vládní platové politice. Nezměnilo se vůbec nic! To, co zde překládá ministr Drábek, je, jako by ta demonstrace nebyla! Je to výsměch všem lidem, všem zaměstnancům veřejného sektoru, kteří protestovali a kteří nesohlasí s tím, co vláda dělá! Vláda se tváří, jako by se nic nestalo! A přitom tady nejde o pokles platů o 10 %, protože ve skutečnosti během těchto tří let reálné platy zaměstnanců veřejného sektoru klesnou ve skutečnosti až o 20 %! Reálné platy klesnou během tří let o 20 % v důsledku inflace a v důsledku politiky, kterou vláda prosazuje.

Vláda zvyšuje sociální napětí také tím, že odmítá zvyšovat minimální mzdu, absolutně odmítá zvyšovat životní minimum, ačkoliv roste celá řada životních nákladů. Odmítá tedy motivovat lidi k práci. Jestliže odmítá zvyšovat minimální mzdu, tak logicky snižuje motivaci lidí brát i méně placené pracovní příležitosti. Přitom je důležité si uvědomit, že ke zvýšení minimální mzdy nedošlo už od 1. ledna roku 2007. Poslední zvýšení bylo k 1. lednu 2007. Od tohoto data se minimální mzda v naší zemi nezvýšila ani o korunu! To samozřejmě logicky zvyšuje sociální napětí. A tato vláda v takovéto politice pokračuje.

Já si myslím, že to, co je nejhorší a za co by se měl skutečně ministr práce stydět, za co by se měla stydět celá vláda, je ten neuvěřitelný útok na 150 tisíc nejchudších rodin s dětmi. To je něco, co se v této zemi ještě nestalo. Vláda navrhuje zrušit sociální příspěvek: 150 tis. rodin! V těchto

150 tis. rodin, kterým vláda bez jakékoliv alternativy od 1. ledna sebere skoro 4 mld. korun, tak tam vyrůstá 300 tis. dětí! Většina těchto rodin nebo minimálně polovina z nich je neúplných. Jsou to rodiny, kde jsou samoživitelé nebo samoživitelky. A těmto rodinám vláda škrtne sociální příspěvek bez jakékoliv alternativy!

Myslím, že by se skutečně za něco takového měla stydět! Zejména pokud si uvědomíme, že v těch rodinách je možná někde mezi 15 až 20 tisíci dětí, které mají vážné a těžké zdravotní postižení. Tohle všechno vláda ignoruje, prostě těmto rodinám samoživitelů a samoživitelek škrtne sociální příspěvek a vůbec ji nezajímá, z čeho ti lidé od 1. ledna budou žít.

Poznámka č. 8. Řada úspor, které v tuhle chvíli vláda prosazuje ve formě těchto zákonů, povede k rozvratu veřejných služeb a není dlouhodobě udržitelná. Tak to prostě je! Komplex vládní rozpočtové politiky povede k tomu, že veřejné služby budou dlouhodobě podfinancované, lidé budou nuceni si stále více připlácet za veřejné služby, které byly dříve nezaplatněné, ale za ty svoje příplatky, doplatky, poplatky budou dostávat veřejné služby ve stále horší kvalitě. To bude výsledek této politiky. Daňoví poplatníci kromě daní zaplatí ještě více na spoluúčasti, ale budou dostávat horší rozsah veřejných služeb.

Poznámka č. 9, která se určitě vládní koalici nehodí, ale je potřeba to tady jasně říci. Vláda porušila veškeré předvolební sliby o nezvyšování daní. Tak to prostě je! Všechny tyto sliby byly porušeny. To, že vláda prosazuje zpětné zdanění stavebního spoření, zvýšení daně o 1200 Kč na každého daňového poplatníka, plánuje zvyšování DPH, tohle všechno je v rozporu s tím, co slibovaly vládní strany před volbami.

A konečně poznámka č. 10, která je velmi důležitá. Já si myslím, že neměla pravdu vládní koalice, pokud dnes tady v Poslanecké sněmovně tvrdila, že neschválením těchto návrhů zákonů dojde k nějakým hospodářským škodám. Pravý opak je pravdou. Pokud tyto zákony budou schváleny, tak bude poškozen hospodářský růst. Tyto návrhy poškodí hospodářský růst. Vláda příliš jednostranně upřednostňuje škrt. Tím, že se prosazuje tendence snižování platů, tak se sníží koupěschopnost domácností. Jednoznačně filozofie této vlády upřednostnila škrt a restrikcii před podporou hospodářského růstu a v příštím roce se to bohužel projeví. Projeví se to zpomalením české ekonomiky, projeví se to tím, že nám budou chybět pracovní místa ve větším rozsahu, než nám chybějí v tuto chvíli.

Já se domnívám, že nikdo rozumný v této Poslanecké sněmovně nemůže souhlasit s návrhem na schválení těchto čtyř návrhů zákonů. V každém případě sociální demokracie bude hlasovat proti nim. A velmi rádi bychom využili možnosti tyto návrhy změnit pozměňujícími návrhy v Senátu a vrátit je Poslanecké sněmovně, tak abychom odstranili alespoň ty ne-

jkřiklavější problémy, ty nejkřiklavější chyby, které se do těchto návrhů zákonů dostaly. Jsem přesvědčen o tom, že takováto vládní politika nepovede ve skutečnosti ke snížení zadlužení, poškodí hospodářský růst, zvýší sociální rozdíly ve společnosti a zvýší také pocit nespravedlnosti, který už v tuto chvíli řada lidí cítí, když sleduje, jakým způsobem se tato vláda chová. Bohužel chová se způsobem, který je zcela nepřijatelný. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, dovoluji mi, abych ještě jednou zdůraznil a připomněl, co se tady ve Sněmovně stalo.

Vládní koalice složená ze stran Občanské demokratické strany, strany TOP 09 a Věci veřejné dnes tady večer udělala to, že zrušila obecnou rozpravu, zrušila obecnou rozpravu k zákonům – k jedněm z nejdůležitějších zákonů, které Sněmovna projednává v tomto roce. Jsou to zákony, které mají ušetřit 35 miliard, jsou to zákony, které se dotknou tisíců, statisíců, milionů lidí v této zemi.

Každá strana je stranou, která má určitý program, určité ideje, určité přesvědčení, ale žádná strana si nemůže myslet, že má pravdu celou a že jí má ve své kapse. Je možné, že se podaří sestavit politickou koalici, která vládne, ale ta koalice by si vždy měla být vědoma toho, že se pohybuje v politickém prostředí, kde existují také jiné názory. A parlament je místo, kde je právě třeba ty jiné názory nechat slyšet.

Vás tady sedí 118. A vy všichni nesete odpovědnost za to, co odhlasujete. Vy všichni jste mohli tady polemizovat s tím, co by tady zaznělo ze strany opozice. Mohli jste slyšet argumenty, mohli jste slyšet pochybnosti a měli jste se s tím nějak vyrovnat, svými argumenty, a dokázat, že víte, co děláte, a že máte analýzy, které řekneme potvrzují to, proč navrhujete to, co navrhujete. Místo toho jste zvolili cestu, že jste obecnou rozpravu prostě zrušili! Vy jste ji sfoukli! Vy jste řekli, že vás žádné jiné názory nezajímají.

Strany pravice šly do voleb s heslem svobody. Vám šlo o to, aspoň jste to říkali, aby v této zemi byla svoboda – vyjadřovat se, mluvit, debatovat. Demokracie je diskuse. Parlament je výsostným místem této diskuse. Vás ta diskuse nezajímá.

Dnes jsme byli svědky toho, že tím, že jste zvolili legislativní nouzi, kterou tady podle mě premiér nebyl schopen zargumentovat, rozhodli jste o tom, že jste prolomili ústavně garantované způsoby, kterými se musí v demokratické České republice projednávat zákony. A teď jste dokonce šli ještě dál! Vy už ani nechcete slyšet (s důrazem), co by tady opozice na ty

zákony řekla. Za to všechno nesete odpovědnost. Máte tady 118 hlasů. Můžete to tady dnes zvalcovat!

Já jsem řekl premiérovi, abyste řekli analýzy a nějaké kalkulace toho, jak zákony, které máme projednávat, dopadnou na domácnosti, na zaměstnanost, jak dopadnou na nejchudší lidi. Chtěl jsem, aby tady něco z toho bylo řečeno, abyste řekli, kde máte odvahu, sebevědomí, proč to tady dnes navrhuje. Místo toho jste řekli, že se s námi vůbec nebudete bavit!

Já vám jenom chci připomenout, co jste říkali voličům a za co jste dostali hlasy. Vy sami jste někdy říkali, že chcete ve své politice být sociálně citliví, ve svých programech máte starost o ty nejslabší. Dokonce i pravicová strana říká, že se chce starat o ty nejslabší. Dneska tady navrhuje zákon, který dopadne na 70 až 80 tisíc nejchudších rodin. A nejste ani ochotni to zdůvodnit! Nejste ochotni se ani zamyslet nad tím, co ti lidé budou dělat, jestli máte představu o tom, co je čeká.

Já jsem se nedávno, protože jsem jezdil po městech a obcích před volbami, které byly, setkal s řadou lidí. Mohl bych vám říkat příběhy lidí, kteří už dneska nevědí, z čeho platit nájem, mohl bych vám vyprávět příběh ženy ve Studénce, která mi líčila, jak šla do Prahy, našla si tady práci, pak zjistila, že vše neuhradí, protože nedá dohromady prostředky na dopravu, na bydlení tady v Praze, vrátila se zpátky. Řekla mi: „Já dneska jsem v minusu, nevím, jestli mám požádat děti o peníze, nevím, co mám dělat.“ Těchto příběhů jsem slyšel celou řadu. Rozumíte, to není něco, co si tady vymýšlím. Já jako poslanec mám odpovědnost za to, že tu hájím zájmy těchto lidí, řekněme jak střední třídy, tak těch nejchudších. Vy jste se s tím přece museli setkávat taky. Jak si vezmete na odpovědnost, že se tam budete muset vrátit? Tahle reforma skutečně dopadne na tisíce lidí. Co jim chcete říkat, když nechcete ani slyšet to, co bychom vám dnes namítli my. To, co tady říkáme, jsme si nevymysleli. Vy ty argumenty byste si měli poslechnout. Já prostě nechápu to vaše rozhodnutí! Nechápu, jak můžete mluvit o svobodě, nechápu, jak se můžete tvářit jako demokratické strany a přitom – já to nepamatuji ve Sněmovně – prostě zrušit obecnou rozpravu. Vůbec nedáme opozici šanci mluvit! Já to nechápu, ale chci, aby to všichni věděli. Tohle se dnes ve Sněmovně stalo. Poprvé, co já pamatuji.

Takže ještě jednou. Strany vládní koalice (velmi hlasitě) dnes ve Sněmovně zrušily obecnou rozpravu a řekly, že vůbec nechtějí slyšet názor opozice. Prostě je názor opozice nezajímá! Je dobré, aby to v této zemi všichni slyšeli! Aby to všichni věděli! Takto se projednávají nejdůležitější zákony země! Zákony, jejichž dopad bude na miliony lidí! A teď můžeme skončit! (Potlesk zleva, smích ze středu a zčásti zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, já bych chtěl říci, že my jsme se jako sociální demokraté rozhodli zůstat v této Poslanecké sněmovně a hlasovat proti těmto návrhům zákonů prostě proto, že lidé nás sem poslali, ne abychom odcházeli, abychom utíkali, ale proto, abychom se v jejich zájmu vyjadřovali ke všemu, co se tady na půdě Poslanecké sněmovny projednává. Proto zde budeme. Neodradí nás ani to, že jste nám zakázali v této věci mluvit, že kromě dvou poslanců sociální demokracie se k těmto návrhům zákonů z našich řad nikdo nedokáže a nemůže vyjádřit na základě vašeho usnesení, které jste vy tady dnes udělali.

To, co se dnes stalo, je strašně důležité, protože to potvrzuje, že jsme měli pravdu, pokud jsme se jako sociální demokraté snažili o to, aby byla v Senátu jiná většina, než je v Poslanecké sněmovně. Ten hlavní důvod byl ten, že jsme se obávali přesně tohoto vašeho postupu, že opozici znemožníte v Poslanecké sněmovně jakoukoliv svobodnou debatu, že znemožníte opozici v Poslanecké sněmovně jakoukoliv kritiku, jakékoliv smysluplné, dobře připravené pozměňující návrhy. Proto sociální demokracie usilovala před těmito senátními volbami o to, aby v Senátu byla jiná většina, než je v Poslanecké sněmovně. A já jsem rád, že lidé do Senátu jinou většinu zvolili. A doufám, že díky tomu se Senát bude chovat jinak, než se chová pravicová vládní většina v Poslanecké sněmovně. Jsem přesvědčen o tom, že v Senátu bude diskuse možná, že v Senátu bude možné svobodně kritizovat to, co vláda v tuto chvíli dělá, navzdory tomu, co vy předvádíte jako vládní většina na půdě Poslanecké sněmovny.

Já si prostě myslím, že je to veliký krok zpátky. Je to veliký krok zpátky z hlediska politické kultury, z hlediska schopnosti vést debatu mezi vládou a opozicí. Jak máme po tom, co se tady dnes stalo, věřit prohlášení předsedy vlády Nečase, že o těch důležitých reformách chce vláda vést dialog s opozicí, když nejste schopni vést tento dialog ani nad balíčkem škrtů, který předkládáte v souvislosti se zákonem o státním rozpočtu?

V tuto chvíli není žádný důvod pro tento mimořádný režim, který jste zvolili. Nehrozí v České republice žádné hospodářské škody. Státní rozpočet bude přijat včas. Nehrozí rozpočtové provizorium. Jediné, o co jde v tuto chvíli – zdali musí být přijaty takto chybně koncipované zákony, které poškodí střední vrstvy, poškodí nízkopříjmové rodiny s dětmi, poškodí hospodářský růst v příštím roce. Já se domnívám, že nikoliv. A právě proto se sociální demokracie snaží vůči těmto návrhům zákonů uplatnit svoji kritiku a uplatnit také svoje pozměňující návrhy.

Poslední poznámka, která je podle mého názoru také důležitá. My jsme navrhli a já osobně jsem předložil pozměňující návrh, abychom skutečně z toho vládního návrhu vyškrtli zrušení sociálního příplatku, protože to je podle mého názoru absolutně sociálně nejtvrďší a necitlivé opatření, které

poškodí obrovské množství rodin s dětmi a především skutečně děti i řadu dětí se zdravotním postižením. Myslím si, že v tomto směru vláda šlápla vedle a její politika je velmi tvrdá. Velmi tvrdá. A není tady vůbec žádný důvod, proč by se vláda takto tvrdě k těmto rodinám s dětmi měla chovat.

Já bych rád vyzval poslance strany Věcí veřejných, aby ten náš pozměňující návrh podpořili. Já jsem zaznamenal po senátních a komunálních volbách, že někteří představitelé této strany hovořili o tom, že strana Věcí veřejných nebo Věci veřejné je nejlevicovější částí vládní koalice. Zaznamenal jsem vyjádření představitelů strany Věci veřejné o tom, že tato strana chce zamířit více doleva. Já myslím, že tady je dnes večer k tomu vynikající příležitost. Podpořte náš návrh na změnu tohoto nesmírně tvrdého zákona, který předkládá ministr Drábek, a vypustíme z něj zrušení sociálního příplatku. Pokud by se nám to povedlo, pak to bude znamenat velmi pozitivní zprávu pro celou řadu chudých rodin s dětmi tady, v naší zemi.

Dovolte mi tedy, abych se skutečně obrátil na stranu Věci veřejné, která v těch volbách po pravdě řečeno nedopadla příliš dobře a po volbách začala přemýšlet o tom, že by se měla začít chovat sociálněji. Já si to také myslím – že byste se měli začít chovat sociálněji. A teď máte příležitost, abyste se k takovému sociálnějšímu chování odhodlali. Věřím, že strana Věci veřejné, která po volbách začala jít do sebe, podpoří náš návrh na to, abychom zmírnili tento absolutně tvrdý návrh, který předložil ministr Drábek. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Drábek se nyní hlásí o slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já se v tuto chvíli hlásím pouze s faktickou poznámkou a chtěl bych pouze prostřednictvím předsedající panu poslanci Sobotkovi, že pokud zde dnes trávíme už sedmou hodinu času a z toho času byl pro faktickou diskusi o věcných záležitostech využit čas, který odhaduji tak přibližně asi na sedm minut, myslím si, že to je ukázka, která velmi výrazně zpochybňuje to, co tady pan předseda Sobotka říká. A pokud hovoří o tom, že uzurpujeme právo opozici hovořit, a sám tady už dnes hovořil několik desítek minut, tak je to skutečně úsměvné. (Mohutný potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek ještě se hlásí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to jsem nepochopil, teď, tu poznámku pana ministra ... (Potlesk koaličních poslanců.) Ano. Víte,

možná, že vám je ta logika blízká. Ale protože pan ministr tady slyšel pouze sedm minut, tak prostě souhlasí s tím, že se debata zruší vůbec a úplně? Mně to připadá jako pokrytecká argumentace. Co je na tom logické? Vždyť přece v této chvíli... Kdy jsme bavili se o legislativní nouzi, zabývali jsme se obecnými řečmi a teď jsme se dostali k projednávání zákonů. Teď jsme se mohli bavit o zákonu, který předkládáte. Ale vy už toho máte prostě dost, pane ministře, tak nám říkáte: Tak prostě nic. Vy jste drábem snad, pane ministře! (Potlesk napříč politickým spektrem.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, zahajuji podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy mám zatím dvě písemné přihlášky. Jedna je od pana poslance Martina Vacka, druhá od pana poslance Opálky, jestli jsem zaznamenal dobře, že se hlásí do podrobné rozpravy. Zeptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy, prosím, ať mi sem dá přihlášku. Nyní tedy bude mít slovo pan poslanec Martin Vacek.

Poslanec Martin Vacek: Dobrý večer. Paní předsedající, pane premiéře, vážená vládo, dámy a pánové, já bych rád zkonstatoval v podrobné rozpravě především to, že dnes od rána zasedal výbor pro sociální politiku, který od ranních hodin řešil problematiku předloženého materiálu tak, jak o něm tady je již delší dobu hovořeno.

Rád bych vás také seznámil s tím, že rozprava byla poměrně zajímavá, nejenom pro svůj obsah, ale také pro hosty, kteří se jednání zúčastnili a kteří nás informovali o tom, jaké své podněty chtějí do tohoto jednání vnést. Jak tady bylo řečeno od pana zpravodaje, na kterého se tímto obracím prostřednictvím předsedající, bylo jasně řečeno: zamítl výbor návrh, který byl předložen v oblasti příspěvků. Já jsem se ihned po skončení zasedání výboru setkal s panem ministrem. Pozval jsem k tomu ty hosty, kteří měli během výboru své připomínky, a vznikl pozměňovací návrh, se kterým bych vás rád seznámil.

Pozměňovací návrh k tisku č. 155. Tento pozměňovací návrh mění body číslo 1, které cituji: „Nárok na sociální příplatek podle § 20 až 22 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném do dne 31. prosince 2010, náleží naposledy za měsíc prosinec 2010 s výjimkou případů uvedených v bodu 2. O zániku nároku na sociální příplatek úřad práce jeho poživateli zašle sdělení.“

V článku VIII za bod 1 se vkládá nový bod, který je výstupem z jednání s panem ministrem. Je výstupem z jednání, které bylo s oponenty tohoto materiálu. A já jsem rád, že pan ministr dospěl po zjištění všech okolností k tomuto závěru, i když z tohoto místa – prostřednictvím předsedající – konstatuji, že docela pozdě.

Tento odstavec se tedy doplňuje ve znění: „Jde-li o rodiče pečujícího alespoň o jedno nezaopatřené dítě, které je dlouhodobě nemocné, dlouhodobě zdravotně postižené nebo dlouhodobě těžce zdravotně postižené nebo je-li alespoň jeden z rodičů pečujících o nezaopatřené dítě dlouhodobě těžce zdravotně postižený nebo nezaopatřeným dítětem, které je dlouhodobě zdravotně postižené nebo dlouhodobě nemocné, pak sociální příspěvek náleží i po 31. prosinci 2010 podle právní úpravy platné před dnem 1. ledna 2011, nejpozději však do 31. prosince 2012, s tím, že pro posouzení nároku a při stanovení výše sociálního příplatku bude ode dne 1. ledna 2011, kdy použijí pouze koeficienty podle § 20 odst. 1 písm. a) až c) a podle odst. 2 písm. a) až c) zákona č. 117/195 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném do dne 31. prosince 2010.“

Já bych rád zkonstatoval z tohoto místa, že v této změně jde především o to, že výsledkem našeho společného jednání je odložení působnosti zrušení sociálního příplatku pro uvedené skupiny o dva roky. Já tímto pozměňovacím návrhem, který předkládám společně se svými kolegy, poslankyní Chalánkovou a poslancem Jeníkem, sledujeme především to, aby sociální dopad na tyto nejvíce potřebné byl odložen do doby, než bude vytvořena koncepční a jasná úprava tohoto zákona.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vackovi a prosím nyní pana zpravodaje, který se též hlásil do podrobné rozpravy. Slovo má pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych napřed přednesl návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona. V případě, že zamítnutí neprojde, přihlašuji se třemi svými pozměňovacími návrhy. Čili přihlašuji se k nim pod označením I, II, III. Chtěl bych jen konstatovat, že návrh III je zcela identický, ale rozšířený o důvodovou zprávu, s tím, co zde předložil pan předseda výboru Vacek, a myslím si, že kdyby bylo více samostatnosti a v legislativní nouzi přišel na výbor pan ministr, tak jsme už to mohli dneska mít jako usnesení výboru a nemuseli jsme to tady čtyři poslanci znovu předkládat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Prosím ještě pana poslance Vacka, aby předal své pozměňovací návrhy panu zpravodaji, protože bezprostředně po skončení druhého čtení může následovat čtení třetí, tak abychom měli všechny potřebné podklady k dispozici.

O slovo se hlásí pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já si dovoluji navrhnout také návrh na zamítnutí celého tohoto předloženého návrhu. Těch důvodů je velké množství, ale vypíchl bych dva pro mne velmi klíčové.

Je to návrh, který znamená snížení nemocenské pro dlouhodobě nemocné občany. Čili ne pro lidi, kteří mají nějakou virózu, chřipku nebo něco lehkého, ale pro lidi, kteří jsou nemocní z důvodu vážné, zásadní nemoci déle než několik měsíců, tak vůči těmto lidem současná vláda připravuje velký zásah, snížení nemocenské. Prosím, uvědomte si, že jde o pacienty skutečně s často život ohrožujícími onemocněními. Pro pacienty s rakovinou, pro pacienty s vážnými úrazy, pro pacienty po nejtěžších operacích. Dámy a pánové, tito lidé, kteří se nemohou bránit, protože jsou skutečně vážně, zásadně nemocní, tak na těchto chce vláda vylepšovat svůj rozpočet. Ne tedy, jak tady zaznělo, na prosperujících bankách a prosperujících zahraničních firmách, ale na těchto lidech, kteří se nemohou bránit.

Druhá poměrně zásadní věc se týká také skupiny lidí, která se nemůže příliš bránit. Jsou to rodiny s dětmi. Opět vláda, která na jednu stranu říká, že chce dělat důchodovou reformu, tak přichází s tím, že snižuje porodné. Opět poměrně zásadní věc, která podlomí další zdravý vývoj České republiky. A hlavně, sníží procento dětí, a tedy opět do budoucna uvrhne Českou republiku do velice vážných problémů.

Další důvod. Vláda přichází s návrhem, kdy chce snížit zdravotně postiženým příspěvek na péči. U této skupiny je dnes příspěvek na péči 2000 korun měsíčně. Pan ministr Drábek tady říkal, že to jsou sociálně citlivá opatření. Najde se prosím v této Sněmovně – možná na pravé straně ano, ale dobře – najde se v České republice dost lidí, kteří si myslí, že je sociálně citlivé snížit zdravotně postiženým lidem příspěvek z 2000 korun měsíčně na 800 korun? To je podle této vlády sociálně citlivé snížení? Co to samozřejmě způsobí? Stovky, tisíce zdravotně postižených najednou nebudou mít peníze, kterými by zaplatili za péči, kterou potřebují! Dámy a pánové, drtivá většina těchto příspěvků totiž končí právě v sociálních ústavech, které z nich platí zdravotní sestry, ošetřovatele, kteří se o tyto lidi starají. Takže dnes tito lidé příspěvek 2000 korun ve velké většině, pokud jsou v těchto ústavech, tak dávají ve prospěch tohoto ústavu a ten ústav za to pořízuje péči o tyto lidi. My v kraji máme takovýchto ústavů asi 60. Šedesát domovů seniorů, kde je podstatná část lidí pobírajících právě tento příspěvek a z tohoto příspěvku kraje a náš kraj hradí péči o tyto lidi. Můžete, prosím, vládo sdělit, za co budou tito lidé nakupovat tu zdravotní péči? Tu šetřovatelskou péči, kterou potřebují? Když jim takto drasticky snížíte příspěvek? Samozřejmě ten příspěvek bude okamžitě chybět ve všech těchto ústavech. Může mi pan premiér Nečas prozradit, z čeho pak zaplatíme zdravotní sestry, ošetřovatele pro takto postižené spoluobčany?

Na tyto věci vláda žádnou odpověď nedává! Proto já navrhuji zamítnutí tohoto zcela asociálního návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se, prosím, ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan kolega Sobotka Bohuslav se hlásí.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, vážená vládo, já jsem předložil dva písemné pozměňující návrhy a rád bych se k nim v této fázi rozpravy přihlásil.

První návrh je velmi jednoduchý. Navrhuje vypustit z vládní novely zrušení sociálního příplatku. Znamená to tedy, že by nebylo postiženo zhruba 150 tisíc nejchudších rodin s dětmi, které v tuto chvíli sociální příplatek dostávají.

Druhý návrh, který jsem předložil, se týká změny platového tarifního systému. Domnívám se, že je nepřijatelné a je to skutečně sociálně velmi nemoudré v tuto chvíli kombinovat dvě vládní tendence. První tendenci, to, že vláda chce snížit prostředky na platy o 10 %, což fakticky povede k tomu, že se pro zaměstnance veřejného sektoru v příštích třech letech reálně sníží platy zhruba o 20 %, a současně to ale vláda kombinuje ještě s nepromyšlenou reformou tarifního systému. To znamená, že u celé řady zaměstnanců veřejného sektoru, ať už jsou to hasiči, zdravotní sestry, policisté nebo i učitelé a další, dojde k tomu, že jejich platy se sníží ještě více než oněch navrhovaných 10 % v situaci, kdy vláda rozvolní tarifní systém a umožní v zásadě jakékoli výjimky ze stávajícího systému platů, které zohledňují kvalifikaci a délku odpracované doby. Já tedy navrhuji, aby něco takového možné nebylo, aby vláda nemohla tímto zákonem vystupňovat sociální napětí, a chtěl bych také zohlednit tímto návrhem požadavky 40 000 zaměstnanců veřejného sektoru, kteří tento podzim přijeli do Prahy, aby demonstrovali proti politice vlády. Tito lidé neprotestovali jenom proti tomu, že se jim mají snížit platy o 10 %, ale protestovali také proti nepromyšlené, nekoncepční reformě tarifního systému. Proto i na základě této demonstrace bych rád předložil takovýto pozměňovací návrh a rád bych požádal o jeho podporu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy k tomuto bodu. Pokud tomu tak není, tak podrobnou rozpravu končím a zeptám se na případná závěrečná slova pana ministra, pana zpravodaje. Pan ministr, prosím, závěrečné slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně reagoval na jednotlivé

body vznesené v podrobné rozpravě a předtím i ve vystoupení zpravodaje či dalších řečníků.

Co se týká toho, co uváděl pan zpravodaj o hasičích a nemocenské při pracovním úrazu, je to skutečně tak, že pojistný systém nemocenského pojištění nemá za cíl odškodňovat pracovní úrazy. To je jiný druh pojištění a není možné do sebe míchat nemocenského pojištění a úrazové pojištění. Tady fakticky je to naprosto stoprocentně potřeba oddělit.

Co se týká dohody o provedení práce, pokud písemná forma dohody o provedení práce byla nazvána polovičatým opatřením, tak já musím říci, že pokud dnes kontroly inspektorátu práce právě za jednu ze základních překážek považují nedoložitelnost písemně uzavřeného smluvního vztahu, tak to je ta základní překážka potírání nelegální práce. Pokud tím druhým krokem navrhovaným má být nějaká úprava toho, jak vysoké mají být sazby hodinové u tohoto provedení práce, tak to už dneska kontroly umějí řešit. Na to nepotřebujeme další legislativní úpravu.

Pan předseda Sobotka tady kritizoval navrženou reformu platového systému. Já musím velmi důrazně odmítnout ten název. Nejedná se o žádnou reformu platového systému, jedná se o širší použití něčeho, co se již řadu let úspěšně používá ve zdravotnictví, v některých vyjmenovaných profesích, v některých vyjmenovaných platových třídách, to znamená možnost stanovení tarifního platu tzv. v rozpětí bez přímé návaznosti na rigidní kritérium počtu započítatelných odpracovaných let. To je způsob, jak posílit efektivitu státní správy, protože tento automatismus je již přežitý a v žádném případě nepodporuje to, co potřebujeme, to znamená vyšší motivaci k odvedené práci, a nikoliv k počtu odpracovaných let.

Co se týká podpory v nezaměstnanosti a odstupného, tak za prvé je potřeba k tomu říci, že podpora v nezaměstnanosti není pojistným plněním, tak jak tady několikrát padlo. Podpora v nezaměstnanosti je placena ze státního rozpočtu a částečným zdrojem pro to je příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, tedy nikoliv jenom na pasivní politiku zaměstnanosti, ale i na aktivní politiku zaměstnanosti. A pokud je tady odstupné charakterizováno v tom vystoupení jako nějaké odškodnění za ztrátu pracovního vztahu, tak samozřejmě podpora v nezaměstnanosti má jediný cíl – překlenout období mezi plným příjmem a nalezením nového zaměstnání nebo zařazení do standardní sociální sítě. A není naprosto žádný důvod pro to, aby někdo, kdo ztratil zaměstnání, tak po ztrátě zaměstnání měl téměř dvojnásobný příjem oproti období před skončením zaměstnání.

Co se týká porodného, porodné skutečně není součástí standardní prorodinné politiky, protože porodné prostě má jeden velmi výrazný hendikep. Je to jednorázová dávka, která je vyplácena zpětně. Můžeme tady dlouze diskutovat o pojetí prorodinné politiky, o tom, jaké formy jsou

efektivní, jaké ne, nicméně jak peněžitá pomoc v mateřství, tak rodičovský příspěvek je určitě mnohem efektivnější podporou rodinné politiky než jednorázová dávka, ještě navíc vyplácená zpětně. Tedy to zaměření porodního na ty rodiny, které již dnes jsou zahrnuty do okruhu, kde se vyplácí přídavek na dítě, považuji za naprosto správně cílené.

Co se týká sociálního příplatku, tak já avizuji, že podpořím pozměňovací návrh, který předložili poslanci Vacek, Chalánková a jiní, protože se během dnešního dne podařilo dohodnout po několika týdnech jednání s Národní radou osob se zdravotním pojištěním na způsobech fiskálního vypořádání, tedy na tom, kde nahradíme to navýšení v sociálním příplatku snížením podpory v jiném sektoru podpory osob se zdravotním pojištěním, takže tento pozměňovací návrh v současné době na rozdíl od situace ráno v současné době už mohu podpořit, protože bude fiskálně neutrální.

Co se týká nemocenských dávek ústavních činitelů, tak ano, skutečně mám za to, že je potřeba, aby ústavní činitelé pobírali nemocenské dávky stejné jako všichni ostatní občané, a nevidím žádný důvod, proč by to ani opoziční poslanci nemohli podpořit.

Musím se tady velmi výrazně ohradit proti formulaci, že v průběhu několika let reálné platy klesnou o 20 %. Není tomu tak. Nesměšujme pojmy s dojmy. Objem platů ve veřejné správě, konkrétně ve státním sektoru, klesne o 10 % pro příští rok a pro další roky v souladu s programovým prohlášením vlády zůstane na stejné úrovni. To nic nehovoří o konkrétní výši jednotlivých mezd, ať už nominálních nebo reálných, ve státním sektoru platů. To nic neznamená o vývoji jednotlivých mezd, ale ani průměrných platů ve státní správě, protože je naprosto jasné, že úpravy platů budou kombinovány s organizačními opatřeními.

I v této souvislosti je potřeba odmítnout nějaký zásadní vliv na snížení koupěschopnosti či na rozvoj ekonomiky. Na druhou stranu se musím velmi výrazně přihlásit k tomu, co tady pan předseda Sobotka uvedl. Ano, ten návrh jednoznačně upřednostňuje v tuto chvíli úspory před umělými stimuly podporujícími ekonomiku. Myslím si, že je naprosto jasné, že v tuto chvíli si nemůžeme dovolit další umělé stimuly pro podporu rozvoje ekonomiky. V tuto chvíli dlouhodobým předpokladem pro úspěšný rozvoj české ekonomiky je právě fiskální odpovědnost. Pokud bychom zvolili jiný způsob, jiný mechanismus, tak možná dosáhneme velmi krátkodobě lepšího výsledku v jednotlivých ukazatelích, ale střednědobě a dlouhodobě na tom budeme mnohem hůře. Já jenom zopakuji to, co jsem tady říkal minulý týden. Ty návrhy směřují k tomu, abychom se za tři roky nebo za pět let měli lépe, nikoliv hůře.

Co se týká – poslední poznámka – toho, co říkal pan místopředseda Zaorálek, co těm voličům chcete říkat. To, co jsme jim říkali před volbami.

Že se budeme chovat zodpovědně a že stát nebude utrácet víc, než na kolik má.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych navázal na pana ministra jako předkladatele. Když chcete v rodině více utrácet, musíte si více vydělat. A to patří i tomu státu.

Co se týká problému nemocenské a hasičů, víte, my jsme si toho byli vědomi, ale takové důchodové pojištění řeší nedostatky v úplně jiné oblasti, než jsou důchody, třeba nezaměstnanost, že v roce 2009 odešlo do předčasného důchodu přes 48 tisíc občanů. Oni snížili nezaměstnanost, snížili statistiku, ale také čerpají z důchodového systému a už do něj nevkládají a to je také jedna z příčin, proč důchodový systém je na tom tak, jak je, na úkor něčeho jiného. Za posledních pět let je to 150 tisíc občanů. A když vezmu hasiče, tak to byla vůle Sněmovny – a teď zdůrazňuji, jde o dobrovolné hasiče, kteří nemají pracovní úraz. Oni prostě jdou do akce a v té akci mají nějaký úraz a jsou na nemocenské. A za to je potrestáme, že jim nedáme ani plnou nemocenskou.

A co se týká dohod, já nevěřím, že by žádný oblastní inspektorát práce, nebo dokonce inspektorát se sídlem v Opavě nespojil tu písemnou dohodu s evidencí o nějaké docházce. Ono to totiž samozřejmě je jenom půl úspěchu, protože když se evidence nebude vést, tak já nevím, kolik ten člověk tam odpracoval. To jen na okraj.

Co se týká hektické diskuse, která byla jednostranná, musím konstatovat, že jsem v Poslanecké sněmovně třetí volební období. Z koaličních stran je tu v současné době jedna jediná, Občanská demokratická strana, a to ještě značně vyměněná. Dovolte mi, abych připomněl – v letech 2002 až 2006 byla Občanská demokratická strana v opozici a nenechala si ujít žádnou příležitost, aby šla po krku koalici, a musím říci, taková ti místí řečníci, jako byli kolegové Langer, Tlustý, ale i Nečas a další, byli velice výrazní. Nedovedu si představit, jak by vyváděli dnes, kdyby byli v postavení opozice.

V letech 2006 až 2010 se dostala Občanská demokratická strana do koalice tím, že si nakoupila dva sociálně demokratické poslance. Měla mírnou většinu, byla docela ukázněná, i když prosadila co potřebovala, ale vždycky s respektem přišla žádat o párování poslance, aby tu většinu neztratila. Dnes – 36 hlasů rozdíl v koalici, to už je nějaká síla!

Takže na závěr, milí zlatí, Mňáčko, Jak chutná moc. Přečtete si to! (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo zpravodaje. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu můžeme ve zkráceném jednání okamžitě zahájit třetí čtení návrhu zákona, tedy bezprostředně po čtení druhém, zahajují třetí čtení tohoto návrhu zákona. Očekávám, že pan zpravodaj, poslanec Miroslav Opálka, bude sledovat od stolku zpravodajů celou rozpravu, která se ještě teď v rámci třetího čtení odehraje.

Zahajují tedy rozpravu v rámci třetího čtení. Nemám do ní žádnou příhlašku. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Není tomu tak. Končím tedy rozpravu ve třetím čtení.

Nyní tedy poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl návrhy, o nichž budeme muset hlasováním rozhodnout. Ještě předtím, než nás s nimi seznámí, na žádost z pléna vás všechny odhlašuji. Přihlaste se, prosím. Přivolávám naše kolegy, aby se mohli dostavit k jednání.

Prosím nyní pana zpravodaje o jeho slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Zazněly zde dva návrhy, můj a kolegy Ratha, na zamítnutí. O tom bychom hlasovali jako o prvním návrhu.

Pokud tento návrh neprojde, pokračovali bychom hlasováním o usnesení výboru, poté bychom hlasovali o mém pozměňovacím návrhu pod číslem III, který je totožný s návrhem poslanců Vacka, Chalánkové, Jeníka. Potom bychom hlasovali o mém pozměňovacím návrhu číslo II jako čtvrté hlasování, poté o mém pozměňovacím návrhu pod I, pak bychom se dopracovali k pozměňovacím návrhům kolegy Sobotky, s tím, že napřed bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu, který má košilku. Upozorňuji, že pokud tento návrh projde, tak bychom se museli vypořádat se zněním druhého návrhu zákona. To je bod 1, který hovoří o bodu 4, o kterém bychom hlasovali jinak při předchozím hlasování.

To je můj návrh, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je návrh procedury. Zeptám se, zda má někdo námitku proti takovému postupu. Pan poslanec Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Já se panu zpravodaji velmi omlouvám, nicméně si dovolím dát protinávrh, a to v té podobě, aby se hlasovalo v pořadí, jak byly návrhy předneseny, tedy aby se nejprve hlasovalo o návrhu pana poslance Vacka, Jeníka... omlouvám se, nevím, kdo je ten třetí. Čili návrh, který přednesl pan poslanec Vacek, jako první.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan zpravodaj.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Já myslím, že není třeba se tady handrkovat o to, který první. Jsou to totožné návrhy. Já jsem ho již předložil ve výboru, rozdán na lavice vám byl ve 12 hodin, čili dříve, než začala Sněmovna. Byl tady první, takže nevidím důvod, proč bychom to měli měnit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili zde byl protinávrh pana poslance Tluchoře. Budeme muset hlasovat o tomto protinávru, že se procedura navržená panem zpravodajem mění ve třetím kroku, kdy pan zpravodaj navrhuje, aby bylo hlasováno o návrhu Opálka – promiňte, že to takhle zjednodušuji – Opálka III. Místo toho navrhuje pan poslanec Tluchoř, aby se hlasovalo o návrzích pánů poslanců Vacka a ostatních, kteří jsou podepsáni.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 9. Táží se, kdo souhlasí se změnou procedury, jak ji navrhl pan kolega Tluchoř. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 9, přítomno 156, pro 106, proti 48. Byla schválena procedura, jak ji navrhl pan poslanec Tluchoř.

Prosím vás, pane zpravodaji, abyste uváděl jednotlivé návrhy. Požádám vás také o vaše stanovisko k nim a o stanovisko požádám také pana ministra. Prosím tedy o první návrh.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Jak jinak to mohlo dopadnout, že jo? Jak chutná moc...

Takže budeme hlasovat o zamítnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh na zamítnutí. Zahajují hlasování pořadové číslo 10. – Ještě stanovisko pana ministra. Pardon, já toto hlasování prohlásím za zmatečné, protože nezazněla stanoviska. Prosím stanovisko pana zpravodaje, prosím stanovisko pana ministra.

Poslanec Miroslav Opálka: Vzhledem k tomu, že to byl můj návrh, tak se samozřejmě předpokládá, že stanovisko je kladné. (Ministr tento návrh nedoporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové

číslo 11. Táží se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 11, přítomno 156, pro 49, proti 103. Tento návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Miroslav Opálka: Vzhledem k tomu, že neprošlo zamítnutí, budeme pokračovat. Jako druhý bod bude usnesení výboru. Jde tam o legislativně technické věci a jednu změnu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jedná se tedy o usnesení výboru pro sociální politiku číslo 16.

Poslanec Miroslav Opálka: Ano, číslo 16, tisk 155/1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu budeme hlasovat v hlasování s pořadovým číslem 12. Zahajují toto hlasování. Stanoviska, prosím. (Zpravodaj i ministr kladné stanovisko.) A já se ptám, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 12 přítomno 156, pro 149, proti 3. Tento návrh byl přijat. Prosím tedy o další návrh.

Poslanec Miroslav Opálka: Teď budeme hlasovat o tom, co jste si prohlašovali, čili pozměňovací návrh poslanců Vacka, Chalánkové, Jeníka. Díky legislativě, jinak byste možná ani o tom neuvažovali. Stanovisko kladné. (Ministr taktéž kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 13. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 13 přítomno 156, pro 152, proti 3. Tento návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Miroslav Opálka: Takže pozměňovací návrh pod III od poslance Miroslava Opálky ke změně zákona o sociálních službách. II – pardon, omlouvám se. Stanovisko kladné. (Ministr záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 14. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 14 přítomno 156, pro 48, proti 10. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Miroslav Opálka: Takže další můj návrh pod číslem I k zákoníku práce. Stanovisko kladné. (Ministr záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 15. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přítomno 156, pro 48, proti 106. Návrh přijat nebyl. Další návrh prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Tím je nehlasovatelný první návrh pana kolegy Sobotky, neboť byl totožný. A poslední hlasování je tedy návrh pana kolegy Sobotky k vypuštění zrušení sociálního příplatku z toho zákona. Stanovisko kladné. (Ministr záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 16. Táží se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Hlasování s číslem 16 skončilo. Přítomno 156, pro 48, proti 106. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Miroslav Opálka: Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme hlasovat o celkovém návrhu s uplatněním těch pozměňovacích návrhů, které prošly.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Než přečtu návrh usnesení, pan kolega Skopal se hlásí o slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Já jenom pro stenozáznam. U hlasování číslo 11 jsem hlasoval ano, na sjetině mám ne. Ale samozřejmě nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, podle sněmovního tisku 155, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování pořadové číslo 17. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 17 přítomno 156, pro 108, proti 47. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končí třetí čtení tohoto bodu této schůze, tedy bodu číslo 1, sněmovního tisku 155.

Budeme se věnovat bodu číslo 2. Předávám řízení paní místopředsedkyni Parkanové.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Před projednáním vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 156, bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. K tomuto v tuto chvíli otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Ano, pan poslanec Votava má slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, nechci k tomuto, nýbrž chci pro steno. V hlasování číslo 13 jsem hlasoval ano, a na záznamu mám ne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane poslanče. Zjišťuji se, že se nikdo z místa do této rozpravy nehlásí, a proto rozpravu končím. Přikročíme k hlasování. Já svolám eventuální kolegy z předsálí.

Mezitím přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 156, ve zkráceném jednání.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 18 z přihlášených 154 poslanců pro 102, proti 41. Tento návrh byl schválen.

Přistoupíme tedy k projednání bodu

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - zkrácené jednání

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra pan Radek John. Pan Radek John je už u řečnického stolu. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, do-

volte mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovaný zákon v návaznosti na vládou projednaný návrh příjmů a výdajů rozpočtových kapitol a státních fondů na rok 2011 snižuje příspěvek na mandát politickým stranám a politickým hnutím o 5 %. V případě mandátu poslance nebo senátora jde tak o snížení příspěvku na jeden mandát o 45 000 ročně, v případě mandátu člena zastupitelstva kraje nebo hlavního města Prahy o 12 500 korun ročně. Celkově se přijetím navrhovaného zákona v roce 2011 sníží náklady na příspěvek státu politickým stranám o více než 21 milionů korun.

Navrhovaný zákon je předkládán v souladu s programovým prohlášením vlády, které v rámci snižování schodku veřejných rozpočtů počítá s postupným snížením státního příspěvku na mandát politickým stranám a politickým hnutím až o 10 %. V první fázi, kterou představuje tento návrh, by mělo tedy jít, jak jsem již uvedl, o 5 % pro příští rok.

Návrh zákona byl projednán kontrolním výborem Poslanecké sněmovny a ten doporučil předložený návrh zamítnout. S tímto usnesením kontrolního výboru nemohu souhlasit. Rád bych v této souvislosti zdůraznil, že navrhovaný zákon je součástí širšího souboru legislativních opatření, kterými vláda sleduje podstatné snížení schodku státního rozpočtu v roce 2011. V tomto kontextu by tedy měl být posuzován.

Děkuji za pozornost. (V sále je hluk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Poprosím všechny kolegy, ať už jsou v kterékoliv části sálu, aby se pokud možno ztišili a poslouchali nás.

Kontrolní výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 156/1. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru paní poslankyně Zdeňka Horníková a seznámila nás s výsledkem projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezký večer, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás jako zpravodaj tisku 156 seznámila s usnesením č. 18 kontrolního výboru, který se tímto tiskem zabýval dnes dopoledne na své 4. schůzi. Sněmovní tisk zde uvedl pan ministr. Jedná se o snížení příspěvku politickým stranám o 5 % v příštím roce a o 5 % v následujícím roce. Jednoznačně cílem novely je snížení deficitu veřejných rozpočtů.

A nyní k usnesení kontrolního výboru. Kontrolní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 156 projednat v obecné rozpravě,

projednat všechny jeho části i v rozpravě podrobné a projednat tento tisk do 5. listopadu do 16 hodin. Dále, jak zde zmínil již předkladatel zákona, kontrolní výbor doporučuje tento tisk Poslanecké sněmovně zamítnout.

Dovolte mi, paní předsedající, abych poznamenala, že jako zpravodaj mám jiný názor a doporučuji Poslanecké sněmovně naopak tento tisk schválit, ale ke svému návrhu se samozřejmě přihlásím v rozpravě, která je k tomu určena. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také.

Nyní rozhodneme o tom, zda povedeme obecnou rozpravu k tomuto tisku. Ještě jednou zavolám kolegy.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti, prosím stiskněte tlačítko ne.

V hlasování pořadové číslo 19 z přihlášených 151 poslanec pro 130, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Já prosím paní zpravodajku, aby spolu se mnou sledovala rozpravu podrobnou, kterou v tuto chvíli otevírám. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pro stenozáznam prosím opravit – protože návrh byl přijat, otevírám rozpravu i obecnou. Viděla jsem zvednutou ruku pana poslance Ratha. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, na úvod této debaty avizují i pak návrh do podrobné na zamítnutí, protože tento návrh zákona, který vypadá na první pohled přece sympaticky – politickým stranám se pošle méně peněz ze státního rozpočtu, trochu se něco ušetří, neušetří se sice tolik, by to státní rozpočet s mnohamiliardovým dluhem zachránilo, ale přece tomu musí každý zatleskat, že politické strany dostanou ze státního rozpočtu od daňových poplatníků méně peněz na tak neužitečné věci, jako je volební kampaň, jako je činnost politických stran, tomu přece každý musí fandit.

Ano, dámy a pánové, na první pohled to skutečně může vypadat sympaticky, ale když se nad tím zamyslíte, tak zjistíte, že je to velmi promyšlený útok na principy parlamentní demokracie. Určitým způsobem, zjednodušeně řečeno, je to takový další krok k privatizaci politiky. Kdo má peníze, tak samozřejmě má více peněz na činnost příslušné politické strany, tím může mít větší kampaň, působivější kampaň, více ovlivňovat média, nechci říci přímo korumpovat média, více působit na veřejnost, zákeřněji působit na veřejnost.

Dámy a pánové, žijeme v tržní ekonomice. Víme, že většina médií je čistě závislých na reklamě. Samozřejmě kdo disponuje finančními

prostředky a investuje obrovské částky do reklam do Mladé fronty, Lidových novin, komerčních televizí, tak samozřejmě více či méně má právo, byť naprosto temné a neoficiální, o kterém se nemluví, ale nepochybně má právo ovlivňovat majitele a manipulovat s médii.

Čili dámy a pánové, tím, že budeme snižovat jednotlivým politickým stranám, otevíráme jen větší prostor pro korupci a takovéto šedé financování politických stran. To skutečně chceme ještě více podpořit další Sinhy, další Báce, kteří prostě ze záhrobí posílali desítky milionů Občanské demokratické straně? To považujeme za správný princip? Nebo naopak správný princip je ten, že existence a činnost politických stran je základ fungování parlamentní demokracie, bez kterého parlamentní demokracie prostě fungovat nemůže? Je to veřejný zájem zajistit základní zásadní financování činnosti chodu politických stran z veřejných rozpočtů. Samozřejmě v rozumné míře. Jinak tím více nahráváme všem mecenášům politických stran, jako je třeba pan Bakala, který velmi podpořil současnou politickou stranu. Nebo dokonce podporujeme řekněme nový princip v politice, který přivedla ABL – promiňte Věci veřejné. Mně to někdy splývá, soukromá detektivní firma ABL a politická strana Věci veřejné. Jsou to oba jakési podnikatelské subjekty. Máme tady hodně zaměstnanců ABL, kteří si říkají poslanci a poslankyně.

Takže dámy a pánové, skutečně si myslíme, že je to správné, aby snižování financí jdoucích z veřejných rozpočtů politickým stranám postupně nahrazovaly takovéto praktiky? Skutečně si myslíme, že je správné, aby se určitá soukromá firma, třeba například ta ABL, zmocnila politické moci a přes tuto politickou moc si do své firmy posílala peníze? Vzpomeňme na zakázky v ČEZu. Jistě to dostali jen náhodou. Já nepodezírám majitele Věcí veřejných a ABL, že jsou tak rafinovaní a že nedej bože tlačili na management ČEZu, aby jim dal zakázku, tuším, že v médiích se psalo 600 mil. korun. Oni jsou tak dobří a ČEZ potřebuje přece hlídat! To každý ví. ČEZ bez pomoci firmy ABL by zdaleka nebyl to, co je. Prostě byl by úplně vyřízený! Nikdo by nehlídat ty dráty a stožáry. Nikdo by nehlídal ty jejich budovy. Takhle je potřeba ke každému stožáru postavit jednoho člověka z ABL, dobře ho zaplatit, a on už se postará, aby zlotřilí občané třeba z těch stožárů nekradli elektrickou energii, nebo dokonce neustříhávali dráty a nevozili je do sběrných surovin. To přece každý pochopí a vůbec to nemá co do činění s politikou! Přece ABL je jenom dobrá firma a zakázku dostala prostě proto, že je to dobrá a kvalitní firma. To přece všichni víme a nikdo z nás to nezpochybňuje.

Nebo zjistíme, že třeba bude hlídat ABL nebo nějaká její spřízněná firma něco v Českých drahách. Možná, že i po destrukci policie převezme celou řadu činností té policie. Už se veřejně hovoří na policii, že například ostrahu policejních budov by mohly převzít soukromé agentury. Proč přece

plýtvat drahocenným časem policistů, když to můžou hlídat nějakí soukromníci! A kdo je nejlepší na trhu? Přece ABL! Přece stát nebude dávat zakázky jen tak nějakému outsiderovi! Je potřeba vybrat tu nejkvalitnější, nejlepší a nejdražší firmu! Přece chceme, aby pro stát pracovala kvalitita!

Dámy a pánové, k čemu to dál povede? Samozřejmě logicky to bude posilovat i princip, že se budou třeba místa na kandidátkách prodávat. Přece to je také možný zajímavý zdroj! Proč se obtěžovat nějakými výročními schůzemi na místních organizacích, chodit tam něco vysvětlovat, diskutovat o svých názorech? Přece je daleko lepší říct: první místo stojí 5 milionů, druhé místo 4 miliony, třetí místo 3 miliony, a hnedle politická strana má dost peněz na svou činnost a nepotřebuje ze státního rozpočtu přece ani korunu! To je logické, tržní, tomu nelze přece nic vyčíst! I takové případy máme. Opět novátorský přístup k politice. Takže proč neškrtneme státní příspěvek celý, když můžeme všechna místa na kandidátkách zobchodovat, prodat? Mají svoji tržní cenu. V ODS vyšší, protože dostane více procent, ve Věcech veřejných nižší. Možná před příštími volbami se to přiblíží až k nule vzhledem k volebním preferencím. (Smích v řadách ČSSD.) Ale zase, jak říkám, tam je zajištěn zdroj přímo ze státního rozpočtu přes společné firmy.

Anebo je také dobré jít cestou dobrých přátel. Já myslím, že pan ministr financí dobře ví, proč to navrhuje. Jeho TOP 09 přece na tom nemůže prodělat. Každý ví, jaké zázemí má. Každý ví, že má dobré přátele: pana Hávu, kterému svého času ještě z Ministerstva obrany pomohl, a ten dovede být vděčný. Byznys se zbraněmi je dobrý byznys, vydělává se na něm hodně, proč by nepomohl svému příteli, který si založil stranu? Nebo pana Šťávu. Jistě když dobře dopadne arbitráž s Diag Humanem, tak to oba pánové oslaví na zámku pana Šťávy v Bechyni, kde hned v sousedství má pan ministr financí pěkný statek, nemá to daleko, takže dojde i pěšky. Takže dámy a pánové, jistě pan Šťáva, předpokládám, dokáže být také vděčný, když to klapne. A možná, že dokáže být vděčný, i když to neklapne.

Přece proč se zabývat nějakou otázkou, že činnost politických stran je v zájmu veřejnosti, proč se zabývat takovou veteší politologie, že součástí parlamentní demokracie je existence silných a ekonomicky nezávislých politických stran, když můžeme politické strany zprivatizovat! Obohatili jsme skutečně učebnice politologie v posledním volebním období těmito dvěma bizarními příklady – tedy jedné firmy, která je čistě soukromým projektem jedné soukromé firmy, a druhé politické strany, která není takto na první pohled brutálním podnikatelským projektem, ale zase je velmi štedře podporována určitými podnikatelskými strukturami, a víme, že pan Kalousek k nim má blízko. Konečně, hodně pro ně udělal. Třeba na daních

jim ušetřil neuvěřitelné peníze. Čili zatímco zaměstnanci budou mít nižší platy, zdravotně postižení dostanou méně, vše se zdraží, tak samozřejmě ti, kterým pan Kalousek ulevil na daních miliardy, tak jistě tu vděčnost projeví! Divil bych se, kdyby ne.

Dámy a pánové, ale my bychom přece neměli chtít podporovat tento velmi nebezpečný trend. My bychom tady měli odmítnout všechny ty Sinhy, Bácse, Bakaly a mnohé další, kteří prostě mají pocit, že za své peníze, ať nabyté legálně či virtuálně, jako ti mrtví dárci, mají pocit, že si koupí politiky, koupí politické strany. To skutečně chceme žít v zemi, kde nějaký člověk zvedne telefon a řekne: Tak milánku, pokud budeš chtít mít peníze na chod tvé politické strany, na to, abys měl billboard, na to, abys měl reklamu v novinách, na to, aby nějaký novinář napsal o tvém odpůrci třeba nějakou špinu nebo aby sis najal nějakou detektivní kancelář, aby nějakou špinu na tvého politického protivníka vytáhla, tak musíš skákat, jak já pískám, protože jinak mé miliony k tobě do strany prostě nepřijdou! A ty nic z tohoto nepořídíš! Jistě, taková strana může mít vynikající ideje, vynikající politiky, ale bohužel v dnešní mediální době se o nich nikdo nedozví, protože – jak jsem říkal na začátku – žijeme v tržní ekonomice a vše má svoji cenu.

Dámy a pánové, až budeme rozhodovat o tomto zdánlivě velmi atraktivním zákonu, tak uvědomme si, že je to další krok ke zhoršení demokratického principu fungování naší parlamentní demokracie, že je to opět posilování moci a vlády peněz, těch soukromých peněz, že je to krok k další privatizaci politických stran. Všechny tyto věci jsou přímým útokem na politické klima a na demokracii! Zvažujme, zda to za ty peníze stojí! Podle mého soudu nestojí! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To bylo vystoupení pana poslance Ratha. Nyní se o slovo hlásí ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, já se přiznám, že jsem mimořádně vděčný svému předřečníkovi, že z tohoto místa řekl, že mám v blízkosti bechyňského zámku pěkný statek, protože všichni mí sousedé, všichni, kteří to v Bechyni znají a vědí, kde v blízkosti bechyňského zámku bydlím a jak ten dům vypadá, se mohou na vlastní oči přesvědčit o věrohodnosti výroků sociálně demokratického poslance 21. století.

Ale chtěl jsem hovořit o něčem úplně jiném. Kdyby opravdu Poslanecká sněmovna v návrhu rozpočtu na rok 2011 a v dalších letech spořila opravdu jenom na politických stranách, tak by možná bylo na zvážení a bylo by třeba se ptát, proč právě politické strany a zda některé takovéto argumen-

ty nejsou relevantní. My se ale netajíme tím, že předkládáme rozpočet úsporný a že nejenom organizační složky státy a příspěvkové a rozpočtové organizace, ale všechny ostatní subjekty jakýmkoliv dotačním mechanismem napojené na státní rozpočty – charity, tělovýchovné organizace, občanská sdružení, církve – ti všichni se budou muset částečně uskovnit. O 5, o 10, o 12 %. Prostě úplně všichni! Kdybychom nenavrhli návrh, který předložil pan místopředseda vlády John jménem vlády, tak by politické strany byly jedinými subjekty napojenými na státní rozpočet, které by nemusely šetřit ani korunu. Pro to prosím neexistuje jeden jediný racionální důvod. Ono to opravdu státní rozpočet nezachrání, ale je to docela obyčejná a prostá solidarita. Všechno ostatní jsou pokrytecké tlachy!

Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já musím říci, že nebudu podávat stížnost k mandátovému a imunitnímu výboru na pana ministra Kalouska, protože teď urazil veškeré vystupující, neboť označil jejich výroky za pouhé tlachy. Chci říct, že to dělat nebudu, prostě proto, že si myslím, že něco takového, abychom na sebe podávali stížnosti mandátovému a imunitnímu výboru, je skutečně nedůstojné, a já doufám, že tato praxe nebude rozvíjena jak ze strany pana ministra Kalouska, tak ze strany dalších představitelů vládní většiny v této Poslanecké sněmovně. Ale já bych si skutečně netroufl a neudělám to a dělat to nebudu, abych označoval výroky představitelů vládní většiny za tlachy takovým způsobem, jakým to teď udělal o výroci představitelů opozice ministr financí Miroslav Kalousek. Takže pane ministře, můžete být klidný, návrh na to, aby tento váš výrok byl projednáván před mandátovým a imunitním výborem, v tuto chvíli skutečně podávat nebudu.

Druhá poznámka, která se týká merita věci projednávaného návrhu na snížení příspěvku politickým stranám. Já si myslím, že argumentace, kterou tady teď předvedl ministr financí, je prostě klasický populismus. Je to klasický populismus, kterým tahle vládní koalice maskuje fakt, že rozpočtové náklady konsolidace ponese jenom někteří. Prostě není pravda, že všichni přispějí stejně na snižování schodku státního rozpočtu. Prostě někteří přispějí více a někdo nepřispěje ani korunou. Teď mluvím o systému daňové spravedlnosti, která v naší zemi byla deformována zavedením tzv. rovné daně ze superhrubé mzdy, což byl takový dobrý fígl tehdejšího ministra financí Miroslava Kalouska. Tím se pokřivil náš daňový systém a tato

vláda ve svém návrhu rozpočtu a ani v těchto návrzích zákonů s tím nedělá vůbec nic. To znamená – ti nejbohatší nepřispějí ani korunou. A my jsme tady už dnes několikrát debatovali o tom, kolika korunami přispějí ze svých hubených rozpočtů rodiny s dětmi, zdravotně postižení, zaměstnanci veřejného sektoru. Vláda potřebuje tuhle skutečnost něčím zamaskovat. Prostě aby to z toho tolik netrčelo, tak se odvede pozornost k politickým stranám a projeví se přísnost na příspěvky politických stran. Já jsem ale přesvědčen o tom, že každý takovýto krok má a bude mít své důsledky. A tento krok bude mít důsledky negativní.

To, že financování politických stran z velké části probíhá ze státního rozpočtu, znamená, že je zde dána garance transparentnosti financování politických stran, neboť tyto finanční prostředky jsou zcela pod veřejnou kontrolou. To, že probíhá financování z určité části ze státního rozpočtu, omezuje potenciální střet zájmů. V situaci, kdy strany spolufinancuje stát, tak omezuje možnosti, že by strany byly převážně financovány soukromými subjekty, které by v důsledku toho se samozřejmě mohly velmi často dostávat do střetu zájmů, protože jsou to politické strany, které skrze své zastupitele na lokální nebo celostátní úrovni mohou přijímat rozhodnutí, která přirozeně radě soukromých subjektů mohou nebo nemusí přinést soukromý zisk.

Tím, že zde máme státní financování, tak do značné míry eliminujeme či zmenšujeme prostor pro vznik střetu zájmů. To znamená, eliminujeme i prostor pro korupci. To, že tady máme státní spolufinancování fungování politických stran, tak je podle mého názoru transparentní, je to protikorupční a omezuje to střet zájmů. A jestliže tato vláda jde proti státnímu financování politických stran, tak platí pravý opak, tzn. že ona jde proti transparentnosti, jde prokorupčním směrem a jde směrem, který zvýší prostor pro střet zájmů mezi těmi, kdo financují politické strany, a mezi veřejným zájmem, který by politické strany koneckonců měly upřednostňovat. Tak to prostě je. Podle mého názoru tento návrh zákona jde špatným směrem a zhorší prostředí pro financování politických stran v naší zemi.

Mě mrzí, že vláda, která o sobě tvrdí, že je vládou boje proti korupci, vlastně doteď nepředložila do této Poslanecké sněmovny žádné protikorupční opatření. Už je tady tato vláda několik měsíců, nepředložila žádné protikorupční opatření a jediné, na co se zmohla, tak navrhuje omezit financování politických stran, což ve skutečnost je opatření prokorupční, protože tam, kde politické strany nedostanou státní příspěvek, přijdou soukromé příspěvky. A řada soukromých příspěvků prostě bude motivována snahou ovlivnit nějakým způsobem fungování politických stran a vytvoří se zde mnohem větší prostor pro konflikt zájmu soukromého a zájmu veřejného.

Také platí, že příspěvek pro politické strany již řadu let nebyl valori-

zován, tzn. že jeho váha relativně klesá. To znamená, že příspěvek má každý rok menší váhu na státním rozpočtu a má také každý rok menší váhu na příjmech a výdajích politických stran, prostě proto, že se řadu let nevalorizuje. My samozřejmě nenavrhujeme, abychom ho v příštích letech zvyšovali, to rozpočtová situace státu neumožňuje, ale společnosti se vyplatí. A demokratickému systému se vyplatí, pokud nebudeme oslabovat státní větev financování politických stran. Ve vyspělé Evropě jsou tyto systémy v zemích, které mají vysokou míru úspěšnosti boje proti korupci, a podle mého názoru bychom se těmito zemím spíše měli blížit, než že bychom se jim vzdalovali.

Navíc si myslím, že je to něco jako daňové assignace. Občané tím, že volí politické strany ve volbách do Poslanecké sněmovny, ve volbách do Senátu, ve volbách do krajských zastupitelstev, rozdělí těmito politickým stranám také státní příspěvek. Státní příspěvek je rozdělen na základě vůle voličů a tato vůle voličů je každé čtyři roky testována, resp. podpora politických stran ze strany občanů je testována každé čtyři roky a každé čtyři roky se přirozeně přerozdělí také tyto finanční prostředky, které dostávají politické strany. Objem finančních prostředků neroste, on se nezvyšuje, reálně jeho váha na státním rozpočtu klesá, toto není příčina problémů státního rozpočtu, a každé čtyři roky se tento stagnující příspěvek přerozdělí mezi politické strany podle toho, jakou tyto politické strany mají reálnou podporu občanů. A tato reálná podpora je vyjádřena absolutně zřetelným transparentním způsobem, tzn. v tajných a všeobecných volbách, ať už do Poslanecké sněmovny, do Senátu nebo do krajských zastupitelstev. Tak to prostě je.

Myslím si, že to, co v tuhle chvíli předvádí vládní koalice, tak je určitá směs populismu, možná je to určitá směs zlého záměru. Já se domnívám, že v tom může být samozřejmě také tendence pokračovat v tom, co tady vládní koalice už delší dobu předvádí, tzn. jít proti opozici, zmenšit možnosti manévrování opozičních stran. A tím, že opozici snižujete příspěvek na její financování, tak logicky jdete proti tomu, aby tady byla akceschopná opozice, která je schopná analyzovat vládní návrhy, je schopná je komentovat, je schopná si zajistit expertní zázemí. Čili jednoznačně je to krok také směrem proti působení standardních demokratických opozičních stran.

My bychom byli velmi neradi jako sociální demokraté, kdyby v tuto chvíli státní financování stran nahrazovaly prostředky ze soukromých zdrojů, které nebudou tak transparentní, jako je státní příspěvek, a navíc budou vyvolávat možná podezření a také možný konflikt zájmů. Podle mého názoru by vláda měla přijmout jiná řešení a jiná opatření. Tím klíčovým by mělo být zavedení stropu pro výdaje politických stran tak, aby nerostly donekonečna náklady na volební kampaně.

Chtěl bych jasně říci, že sociální demokracie je připravena podpořit zavedení výdajového limitu pro politické strany, a ten výdajový limit by se mohl odvíjet od určitého násobku toho standardního státního příspěvku a tento výdajový limit by nesměl být v žádném roce překročen. Tím bychom mohli vytvořit určitou bariéru k tomu, aby se neustále tou soutěží politických stran šroubovaly náklady na volební kampaně. Už je přece jenom 14 dní po volbách, a když se projdete dneska po ulicích našich měst a obcí, tak ještě všude vidíte ty předvolební billboardy, plakáty apod., prostě takové to šílenství politických stran vyplnit všechny reklamní plochy včetně těch, které jsou komerčně absolutně nezajímavé, takže tam ti politici blednou potom ještě dalšího půlroku nebo třeba rok. Je to potřeba nějakým způsobem omezit. A podle mého názoru to omezím ne tím, že budeme snižovat příspěvek, ale zavedeme limity pro výdaje politických stran.

Druhá věc, která je velmi důležitá. Já myslím, že by bylo dobře, abychom také měli určité limity pro soukromé financování. Bylo by dobře, aby v naší zemi nebylo možné si koupit politickou stranu nějakými masivními příspěvky od jednoho, dvou, tří subjektů, tak, aby skutečně nehrozilo riziko privatizace politických stran. Kupovat politické strany lze různým způsobem. Už tady byla řeč o možnosti nakoupit si místa na kandidátkách. No, kdyby to někdo řekl před pěti šesti lety, byl by z toho velký poprask. Dnes to málem bereme jako realitu – že jsou mezi námi politické strany, které prodávají místa na kandidátkách do Poslanecké sněmovny. Myslím, že to přece není něco, z čeho bychom měli mít radost. To přece není něco, co by se mělo stát standardem naší demokratické politické scény, že strany budou prodávat místa na kandidátních listinách. To přece nemůže vést vůbec k ničemu dobrému. Už vůbec to nepovede k fungování nějaké reprezentativní demokracie, parlamentní demokracie, v České republice.

Pak je také důležité, aby si velké subjekty, pokud soustředí své úsilí na jednu či dvě politické strany, skutečně nemohly takovouto stranu koupit. Já myslím, že velmi zvláštním příkladem postupu byl postup pana Bakaly před letošními volbami do Poslanecké sněmovny. Pan Bakala poskytl výrazné sponzorské dary vládním stranám – Věcem veřejným, TOP 09 a ODS – a tu informaci o tom, že těmito stranám poskytl sponzorský příspěvek, zveřejnil až po volbách do Poslanecké sněmovny, aby to náhodou nemohlo ovlivnit rozhodování voličů. Myslím si, že to je také postup, který by neměl být přípustný. My bychom měli usilovat o to, aby se nějakým způsobem omezily velké firemní dary pro politické strany. Jsou země, kde je zakázáno sponzorování stran ze strany komerčních společností. Jsou země, kde tyto příspěvky mají své limity. A jsou také země, které mají vůbec limity pro sponzory politických stran, právě proto, aby se zabránilo tomu, že si několik málo subjektů koupí politickou stranu a potom ji použije pro své ryze

privátní zájmy. To by byla ta cesta, kterou my bychom rozhodně podpořili. To znamená stanovit přísnější podmínky pro financování politických stran ze soukromé sféry a také stanovit výdajové limity či výdajové stropy pro náklady politických stran tak, abychom přece jenom omezili stále rostoucí volební výdaje politických stran, které vyčerpávají rozpočty politických stran, a to velmi často způsobem, který ve skutečnosti nemá na rozhodování voličů žádný velký vliv. To by byla cesta, která by zlepšila politické prostředí v naší zemi.

Obávám se, že vláda vykročila špatným směrem. Tyto návrhy nepovedou k žádnému zlepšení prostředí. Neomezí korupci, ale korupci posílí. Nezvyší transparentnost, ale transparentnost financování politických stran sníží. A to je ten hlavní důvod, proč sociální demokracie takovýto návrh zákona v žádném případě nepodpoří, protože nám záleží na tom, aby v naší zemi byla standardní, silná parlamentní demokracie. A ta je založena na konkurenci a volné politické soutěži politických stran. Ale ta soutěž politických stran nemůže být deformována tím, že umožníme příliš velký vliv komerčním privátním subjektům na zajištění ekonomického zázemí těchto politických stran. To je prostě veliké riziko, které tady existuje, a my nepůjdeme tomuto riziku vstříc způsobem, který navrhuje současná vládní koalice.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo se hlásí dál do obecné rozpravy? Pokud se nehlásí nikdo, obecnou rozpravu uzavírám a otevírám rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Rath. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já jsem avizoval návrh na zamítnutí, takže teď ho předkládám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo se dál hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo. I podrobnou rozpravu v tuto chvíli uzavírám a ptám se pana ministra a paní zpravodajky, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já tady nechci polemizovat s celou řadou nesmyslů, které zazněly z úst sociálně demokratických poslanců, protože jsem viděl ve vašich tvářích, že je berete jako volební rétoriku a že jim nevěříte. Ale pro diváky, pokud ještě některý z nich v noci sleduje toto poměrně hrůzné divadlo, chci říci, že tady zaznělo například, že by nedej bože nějaká soukromá agentura hlídala nějakou policejní budovu. Chtěl bych zodpovědně říci: Toho bohdá nebude,

aby byli policajti hlídáni bezpečnostními agenturami. U toho bych opravdu nechtěl být.

Jinak musím říci, že Věci veřejné prosazovaly mnohem větší snížení příspěvku politickým stranám a současně zastropení. A my si myslíme, že by měl být strop na kampaně, aby občané této země nebyli obtěžováni billboardy na každém rohu a inzeráty na každém rohu. Jenomže, bohužel, některé strany dělají takzvané černé kampaně, které nejedou pod sebou, a vyvádějí tam miliony, a my nejsme schopni zajistit, jak zastropit i toto. Takže by se nám mohlo stát, že oficiální kampaň bude mizivá a vše budou černé kampaně pod černými koníky, kteří budou šířit lži a nenávisť, jak jsme to viděli v parlamentních volbách.

Takže až někdo vymyslí, jak zabránit také špinavým kampaním, kterých jsme tady byli svědky, velmi rádi to podpoříme. A upozorňuji, že největší peníze do voleb nalila v tomto roce sociální demokracie.

Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Chci jen upozornit, že jsme ve druhém čtení. Ptám se tedy paní zpravodajky, zda chce se svým závěrečným slovem vystoupit teď, anebo později. (Nechce vystoupit.) Děkuji pěkně.

Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že paní zpravodajka, poslankyně Zdeňka Horníková, bude spolu se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám.

Prosím, kolegyně a kolegové, kdo se hlásí do rozpravy ve třetím čtení? Nikoho nevidím, žádnou přihlášku neviduji, a proto tuto rozpravu končím. Ptám se ještě jednou pana ministra. Předpokládám, že jeho závěrečné slovo již bylo konzumováno.

Prosím paní zpravodajku, aby vystoupila se svým závěrečným slovem a předložila nám návrhy.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, já vám děkuji. Úlohou zpravodaje při projednávání návrhu není hodnotit projevy vystupujících, tak mi dovozte, abych pouze shrnula: V obecné rozpravě vystoupili tři diskutující, v podrobné jeden. Padl zde návrh na zamítnutí předložené novely. Je to návrh, který padl i na kontrolním výboru. Takže mnoho povyku pro nic, mnoho slov, žádný návrh.

Já si myslím, paní předsedající, že máme poměrně jednoduchou úlohu, a to abyste nechala hlasovat o návrhu, který zde padl. Je to návrh na zamítnutí zákona. Stanovisko zpravodaje je záporné k tomuto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Dám o tomto návrhu hlasovat. Ještě se ale zeptám na stanovisko pana ministra. (Neměl zapnutý mikrofon.) Stanovisko k návrhu na zamítnutí, prosím. (Koaliční poslanci z prvních řad radí, co říci a že je třeba zapnout mikrofon.)

Pane ministře, prosím, zapněte si mikrofon. Nejste ozvučen. Nahoře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Tedy můj návrh je negativní neboli na zamítnutí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko ne a zvedne ruku.

V hlasování číslo 20 z přihlášených 148 poslanců pro 44, proti 98. Tento návrh nebyl přijat. Paní zpravodajko, prosím, dále.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, mohu konstatovat, že ke sněmovnímu tisku 156 nebyly podány žádné pozměňovací návrhy, a to ani na kontrolním výboru, ani při projednávání na plénu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní přistoupíme k hlasování o celém předloženém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku číslo 156.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 z přihlášených 147 poslanců pro 99, proti 42. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk z první části sálu.)

Před projednáním vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 157, bychom podle § 99 odst. 5. měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném znění.

K tomuto bodu otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se

nikdo. Rozpravu tedy uzavírám a přikročíme k hlasování. Zavolám kolegy a přednesu návrh usnesení.

„Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 157, ve zkráceném jednání.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 z přihlášených 146 poslanců pro 97, proti 43. Tento návrh usnesení byl schválen.

Než zahájím projednání tohoto vládního návrhu zákona, chci seznámit Sněmovnu s tím, že paní poslankyně Kaslová se omlouvá pro zbytek dnešního jednání.

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk č. 157/ - zkrácené jednání

Předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k tomu, že jsem tento návrh představoval Poslanecké sněmovně již minulý týden a vedla se k němu poměrně velmi obsáhlá debata, dovoluji si ušetřit Poslaneckou sněmovnu toho, abych opakoval argumenty, důvody a motivy, které vedly vládu k předložení tohoto návrhu zákona. Pouze si dovoluji připomenout, že obsahuje tři základní změny oproti platnému právnímu řádu, který upravuje oblast stavebního spoření.

Prvním je zvláštní jednorázová sazba daně z příjmu ve výši 50 % z poskytnuté státní podpory, a to pouze pro zdaňovací období roku 2011.

Druhým opatřením je snížení maximální výše státní podpory na 2000 korun pro období 2012 a dále. Tím třetím opatřením se ruší výjimka ze zdanění úrokových příjmů, které plynou ze stavebního spoření, to je jak z úroků z vkladů, tak z úroků ze státního příspěvku. To jsou tři parametrické změny, kterými se nemění systém, proto si dovoluji avizovat, že v průběhu roku 2011 ještě v první polovině předložím Poslanecké sněmovně definitivní návrh zákona o stavebním spoření, kde bychom měli pečlivě prodiskutovat definitivní koncept tohoto zvláštního finančního produktu, má-li existovat dále, tedy zejména jeho účelové zaměření a skutečnost, zda má být poskytován pouze stavebními spořitelny, nebo zda je možné uvažovat i o tom, že ho budou poskytovat všechny ostatní retailové instituce.

Děkuji za pozornost a prosím o schválení tohoto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Rozpočtový výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 157/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Alfréd Michalík a seznámil nás s výsledkem projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dnes ráno zasedal rozpočtový výbor, který přijal k tomuto tisku 157 usnesení, které máte všichni před sebou v písemné podobě. Já jenom zdůrazním to, že po úvodním slově paní náměstkyně Król a po zpravodajské zprávě přijal rozpočtový výbor tři doporučení.

Za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tisk 157 v tom komplexním názvu projednala Sněmovna v obecné rozpravě. Dále, aby projednala všechny jeho části i v rozpravě podrobné. A za třetí, projednala jej do pátku 5. listopadu do 16 hodin. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tento tisk, sestavený, tyto změny zákonů, tisk 157, schválila bez připomínek. A za třetí, zmocnila mě, abych s tímto usnesením seznámil Sněmovnu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní rozhodneme o tom, zda povedeme obecnou rozpravu.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 23 z počtu přihlášených 146 poslanců pro 130, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Prosím pana zpravodaje, aby spolu se mnou sledoval obecnou rozpravu, kterou právě otevírá. Z písemných přihlášek mám zde jednu přihlášku paní poslankyně Dany Váhalové. Není na přihlášce vyznačeno,

zda se hlásí do rozpravy obecné a podrobné. Dává najevo, že do rozpravy obecné. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jsem ráda, že mohu dnes na dnešním fóru vystoupit. Chtěla bych vystoupit k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Z vládní důvodové zprávy se dočítáme, že důvod k předložení návrhu zákona je dán potřebou reagovat na situaci, kdy tento systém stavebního spoření v dnešní době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, což bylo hlavním účelem pro jeho zavedení v roce 1993, a současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Pro státní rozpočet roku 2012 se očekává snížení výdajů z plánovaných cca 11,4 miliardy korun na cca 6,5 miliardy korun.

Změna zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, má zase za cíl při současném zrušení dosud platného osvobození úroků z vkladů ze stavebního spoření včetně úroků ze státní podpory poskytované podle zákona o stavebním spoření zdanění poukázané státní podpory, a to zvláštní sazbou daně vybírané srážkou, přičemž sazba daně je navrhovaná ve výši 50 %. Důvodem je dosažení požadovaného výnosu daně.

Tyto novely považuji za krok špatným směrem. Zavádí se tím v podstatě retroaktivita a znejistují se nejen účastníci systému stavebního spoření, ale i další investoři podnikající v České republice. Pokud totiž bude schválena tato změna, nikdo si nemůže být jistým, zda ho podobná novela nebude moci postihnout do budoucna. Fakticky se tím snižuje hodnověrnost České republiky, a to za situace, že jsme vládou ujišťováni, že veškerá úsporná opatření se provádějí proto, aby se zvýšila důvěryhodnost České republiky. Tímto si vláda protiřečí.

Tato změna zákona je špatná i z ekonomického pohledu, jelikož omezuje systém, který dobře funguje a vytváří velký prostor nebo spíš zdroj úspor, který je využíván jako úvěry pro stavební činnost. V roce 2009 celková částka naspořená ve stavebních spořitelnách byla 415 miliard. Pokud tyto novely budou schváleny, tak občané se zase mohou rozhodnout, že své úspory vyberou, a to by znamenalo velký problém pro likviditu nejen stavebních spořitelen, ale jejich mateřských bank. Ve zprávě České národní banky je doslova uvedeno: S růstem podílu úvěrového portfolia na vkladech souběžně se stárnutím smluv se stavebním spořitelnám postupně zhoršuje likviditní situace. Likviditní riziko stavebních spořitelen by se však

mohlo odrazit v reputačním riziku bank, které stavební spořitelny ovládají. V dnešní době, kdy je trh nervózní na jakoukoliv špatnou zprávu, by tento krok vlády mohl spustit nekontrolovatelný sled finančních událostí, které by mohly ohrozit finanční stabilitu České republiky.

Mám obavu, že tato vláda, která se sama nazvala vládou rozpočtové odpovědnosti, se postupně stává vládou ekonomické neodpovědnosti. Tyto novely tudíž nemohu podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se dále hlásí pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já mám spíše několik poznámek k této problematice, která mě dlouhodobě zajímá, tedy problematika, která je spojena s bytovou výstavbou. To, že ten první postřeh uvedu tak, že snížení podpory stavebního spoření přinese problémy, to myslím, že pochybuje málokdo. Ta účetní úspora, podtrhuji slovo účetní, bude zhruba 7 miliard korun. Sníží se, jak se ve zprávě říká, já jsem si tu citaci vypsál, „sníží se zatížení státního rozpočtu“ – a koneckonců tady i předkladatel myslím takto hovořil – účetním způsobem, nikoliv národohospodářským pohledem.

Já bych chtěl říci, že bych spíše očekával ambici vlády, a mrzí mě, i když za poměrně krátkou dobu, co jsem byl před volbami v roce 2006 premiérem, 13 měsíců, se toho asi tolik stihnout nedalo, že jsme se aspoň o něco takového nepokusili. Možná by se stejného efektu úspor dosáhlo ve stavebním spoření, pokud by se vláda pokusila o vyplácení státní podpory čistě na principu účelovosti, zkrátka podpořit jen ty účastníky stavebního spoření, kteří naspořené peníze použijí na pořízení bytu, jeho modernizaci, snad i vybavení. O těch věcech by se jistě dalo diskutovat. Touto cestou se vláda ani nepokusila jít. Opravdu nemá smysl podporovat, a to já se také domnívám, že to není dobře, podporovat spoření na nákup zahraničních aut, tedy na podporu průmyslové výroby bohužel často ze zahraničí. Takže já bych dával přednost té účelovosti, ale tomu se vláda vyhnula.

Podpora se týká u nás téměř pěti milionů lidí. To je myslím vynikající číslo. Svědčí to o spořivosti lidí, o důvěře v systém, ve finanční systém, a samozřejmě, že to stabilizuje také finanční systém, bankovní systém. Stavební spoření je produkt, který není žádným plodem reálného socialismu, naopak já si vzpomínám, jak jsem si kdysi přečetl poprvé v životě časopis Spektrum, který myslím vydávalo americké velvyslanectví nebo německé velvyslanectví, a tam bylo krásně popsáno, jak když někdo si chce postavit dům, jak se v západním Německu postupuje. Jeden z těch produktů bylo stavební spoření, o kterém jsme si tady mohli nechat zdát. V roce 1993 se to stalo skutečností. Lidé to začali využívat. Bohužel dnes to

dostává těžkou ránu. V Evropě to tedy má, v té Evropě s tržní tradicí, to má 80letou tradici.

Stavební spoření se stalo tedy velmi důležitým nástrojem, možná pilířem bych přímo měl říci, financování bytových potřeb obyvatel České republiky, tedy těch obyvatel, kteří se chtějí o své bydlení postarat sami, určité části středních vrstev, a to myslím, že každý stát by měl nějakým způsobem podpořit.

Chtěl bych říci, že celkový stav poskytnutých úvěrů stále roste v rámci, tak jak to navazuje na stavební spoření, jak jsem se díval na statistiky. Statistiky dokládají, že jedna státem nainvestovaná miliarda vedla k poskytnutí překlenovacích úvěrů za téměř 5 miliard korun. To je myslím vynikající číslo. To znamená, že je tady ohromný multiplikační efekt. To se projevuje v růstu zaměstnanosti – jedna miliarda státní podpory se uvádí, že znamená asi 250 pracovních míst. Takže loňská státní podpora znamenala 3330 pracovních míst. Může někdo mávnout rukou. Já si myslím, že to není málo. Takže stavební spoření znamená kromě jiného také zaměstnanost lidí, práci pro lidi, prosperitu firem.

Dneska, pane ministře, možná, že byste měl více, nechci vám radit, pracovat se svými lidmi. Ta dáma, která vás přišla zastoupit na rozpočtový výbor, tak opravdu měla znamenitou úvodní řeč a dozvěděl jsem se od ní a myslím, že i někteří překvapení členové rozpočtového výboru, na přímou otázku, jakou tedy stát bude dělat podporu bytové výstavby, tak jsme se dozvěděli, že žádnou. Tedy tato dáma vcelku prostomyslně řekla, že žádné produkty, které by směřovaly k podpoře bytové výstavby prostě stát, resp. stát v režii pravicové vlády dělat nebude. A to je smutné vysvědčení, a proto jsem také dneska i v tom poměrně napjatém čase vystoupil. Myslím, že je potřeba, aby to česká veřejnost věděla.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Já jsem si vzpomněl, když jsem poslouchal Jiřího Paroubka, že v Německu se zavádělo stavební spoření pod heslem: Kdo si je schopen pomoci sám, tomu stát pomůže. Stát pomůže těm, kdo si jsou schopni pomoci sami. To znamená, filozofie stavebního spoření byla právě taková. Pomoci příslušníkům střední třídy, kteří normálně hypotéku v bance nezískají, to znamená je to opravdu velká skupina lidí, kteří by si nebyli schopni pořídit z vlastních prostředků bydlení, a stát tedy dává pomoc těm, kteří si, jak bylo řečeno, jsou schopni do značné míry pomoci sami.

Mně připadá, že to je to, co mi na tom opatření vadí zejména, že je to

úder střední třídě a že to je zároveň utlumení ekonomického růstu, protože odvody z daní, o kterých se tady mluvilo, které se tím snížily, to znamená to zmrazování ekonomiky, to je přesně ten typ opatření. Jednak se lidem berou tisíce, některým dokonce desetitisíce, a omezuje se jejich možnost si nějakým způsobem pořídit bydlení, omezuje se množství prostředků v této oblasti, a to všechno podle ideologického hesla, které tady říkal ministr Kalousek minule, že jsou to prostě výjimky, které on bude likvidovat. Jsou to prostě nerovnosti, které je třeba z rozpočtu odstraňovat.

Víte, mně připadá, že tady se nerespektuje ani to, co se jinak opravdu v civilizované Evropě všude respektuje, že zrovna bydlení je něco, co je zboží svého druhu. Je to něco, na co velká část lidí z vlastních schopností není schopna doplácet. A když se jim hned nepomůže, tak to stát potom musí řešit jinak, třeba sociálním bydlením apod. Ale stavba bytů je dražší než tady tato forma pomoci stavebnímu spoření.

Mně připadá, že celá ta filozofie je vadná v tom – ono to je vidět na plošných škrtech, že ty věci jsou vlastně neefektivní. Máme-li hledat cestu z krize tímto způsobem, totiž plošnými škrty, které postihují stejně ty, kteří například ve státní správě efektivní byli, nebo ty, kteří naopak – prostě ta nediferencovanost, to, že se tady postihuje velká skupina obyvatel, že se hledají způsoby úspor za cenu, ať to stojí co to stojí, mně připadá to, co jsme říkali na začátku, nikdo není schopen předložit kalkulaci a dopady těch věcí. Jestli tyto úspory nebo tento způsob získávání prostředků do rozpočtu je něco, co je ve skutečnosti nevýhodné.

A dnes jsme slyšeli informaci z Ministerstva financí, že nám v příštím roce hrozí zpomalení ekonomického růstu. Já se prostě obávám, že to, co tady teď budeme schvalovat, je jeden z těch nástrojů, který ke zpomalení významně pomůže. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Skutečně jenom několik stručných poznámek.

Za prvé bych chtěl konstatovat, že jsme již první čtení tohoto návrhu zákona absolvovali, a to v situaci, kdy ze strany vlády v té době nebyla žádná zmínka o tom, že naléhavost tohoto návrhu zákona je taková, že je nutno ho projednat ve stavu legislativní nouze. My už první čtení absolvujeme během týdne podruhé. To je konstatování první.

Odkazuji tedy na vše, co jsem řekl v rámci rozpravy v prvním čtení, které jsme tady už jednou absolvovali, prostě proto, že se jedná o úplně stejný tisk, který nyní projednáváme. Tam se změnilo jenom číslo, jinak obsah je stejný. Pokud vím, tak se tam nezměnilo ani jediné písmeno. Jediné, v

čem je rozdíl oproti tomu, co tady bylo minulý týden, je to, že najednou je tady stav legislativní nouze a najednou je nutné ten návrh zákona projednat ve stavu legislativní nouze. Zvláštní situace.

Druhá věc. Já si myslím, že přesně na tomto návrhu zákona se ukazuje, k jakému zneužití stavu legislativní nouze tady dochází.

Pokud jde o výdaje státu do systému stavebního spoření, ty mají už několik let sestupnou úroveň. Nikoliv že klesají reálně. Dotace státu do systému stavebního spoření klesají nominálně. A pokud nebudeme dělat vůbec nic, kdybychom teď neudělali žádný zásah, tak tyto výdaje budou ještě několik let klesat a stabilizují se na úrovni 10 mld. korun ročně. Ještě před několika lety to bylo 16 mld. korun ročně, teď každý rok jsou výdaje nižší a budou se stabilizovat na úrovni 10 mld. korun. Důvodem je fakt, že v letech 2003 až 2004 byl proveden úsporný zásah do systému stavebního spoření a tak, jak odeznívají staré smlouvy, tak postupně ubývá klientů, kteří mají podporu na základě starých smluv v maximální výši. Čili není tady žádná naléhavá potřeba do toho systému zasáhnout, zejména proto, že ten systém se dnes autonomně vyvíjí tak, že každý rok dotace ze státního rozpočtu klesá. Není to tedy problém rostoucího schodku státního rozpočtu, neboť v této oblasti se výdaje státu snižují. A já se tedy mohu podle mého názoru legitimně zeptat, proč zrovna zásah v této oblasti je vydáván za něco, co vyžaduje projednávání v systému legislativní nouze.

Moje další poznámka se týká způsobu, jakým to vláda provedla. Přirozeně, já uznávám právo vlády provést zásah ve veřejném zájmu, ale jsem přesvědčen o tom, že pro charakter takového zásahu a jeho rozsah musí existovat nějaká omezení. Prostě vláda si v demokratickém právním státě nemůže dovolit úplně všechno, co si usmyslí, jenom díky tomu, že má většinu a že je schopna schvalovat zákony. Prostě existují tady určitá omezení, přes která by žádná rozumná vláda jít neměla. A ten návrh, který je součástí této věci, to znamená zpětné zdanění podpory za letošní rok, které má být provedeno v příštím roce, je podle mého názoru překročením oné meze, které by si žádná slušná vláda vůči občanovi a daňovému poplatníkovi prostě dovolit neměla.

Já nevím, jaké zoufalství přivedlo ministra financí k tomu, že se rozhodl jít touto cestou. Podobně zoufalý je i zásah do stávajících platných smluv, ale to nejhorší, co se mohlo stát, je, že byla pošlapána důvěra občana v to, že vláda nebude uplatňovat retroaktivní zpětné daně. To se teď poprvé v historii České republiky může stát. Já bych před tím chtěl velmi varovat, protože to je cesta do pekel. Uplatňovat vůči občanům retroaktivní zpětné daně, to je podle mě cesta do pekel, kterou by se tato vláda vydávat neměla.

To, co je absurdní a co jistě řada z vás cítí, je, že takto na vás apeluje

sociální demokrat, že takto apeluje sociální demokrat na představitele stran, které o sobě tvrdí, že jsou pravicové a konzervativní. Vždyť vaše politické strany, strany vládní většiny, by měly být ty, které budou hájit práva občana a budou se snažit omezit moc státu. Je zvláštní, že v tuto chvíli jste popřeli veškeré liberální či konzervativní principy a jenom v zájmu toho, abyste si ulehčili rozpočtovou situaci, tak okradete občany formou absolutně mimořádné zpětné daně o státní podporu, která jim náleží za letošní rok. Náleží jim za letošní rok na základě platných zákonů a platných smluv. To jsou docela smutné konce současné vládní rozpočtové politiky.

My s tímto návrhem skutečně souhlasit nemůžeme, zejména proto, že nejenže má negativní hospodářské důsledky, ale také poškozují důvěru občanů ve stát. A já se obávám, že k té škodě dojde nevratným způsobem a že to poškodí jakoukoliv budoucí připravovanou důchodovou reformu, pokud teď vláda takovýmto negativním způsobem zasáhne do důvěry občanů v to, že stát je schopen respektovat alespoň určitá pravidla.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku, a proto obecnou rozpravu uzavírám.

Otevírám rozpravu podrobnou a táž se, kdo se do ní hlásí. Pan zpravodaj a pan poslanec Sobotka. Nejdřív pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já jsem se již na rozpočtovém výboru snažil námitky, které proti tomuto zákonu máme, uplatnit. Nebyl jsem vyslyšen, takže mi dovolu, abych v podrobné rozpravě navrhl, aby tento zákon pro své nedostatky a negativa, která tady byla komentována, byl zamítnut.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pan předseda Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Dovolte mi, abych se, vážená paní místopředsedkyně, přihlásil ke svému písemně připravenému a rozdanému pozměňujícímu návrhu, kde navrhuji ze zákona vypustit to, co pokládám v tuto chvíli za protiústavní, a to je právě ona retroaktivní zpětná daň na státní příspěvek, který náleží občanům za úspory, které do systému s-tavebního spoření poslali v letošním roce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nevidím žádnou přihlášku a podrobnou rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana zpravodaje a pana ministra, zda si

přejí vystoupit se svými závěrečnými slovy na konci druhého čtení. Pan ministr ne, pan zpravodaj také ne.

Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona.

Prosím zpravodaje, pana poslance Alfréda Michalíka, aby se mnou sledoval od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám. (Zpravodaj přistupuje k řečništi.) Vidím, že pan zpravodaj se do této rozpravy hlásí? Nehlásí. On tedy předpokládá, že žádná rozprava nebude, a zdá se, že jeho předpoklad je správný.

Já tedy rozpravu ukončuji a nyní je prostor pro závěrečná slova pana ministra a pana zpravodaje. Možná že by bylo rozumnější, kdyby pořadí bylo, pane zpravodaji, tak jak jsem jej právě řekla, ale je to na vaší vůli. Pan ministr vůbec nechce vystoupit, čili pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, já jsem vstal v domněni, že již budeme hodnotit dva návrhy, které tady padly. V podrobné rozpravě padly dva návrhy, jeden na zamítnutí a jeden návrh pana poslance Sobotky, takže prakticky hlasování bude jednoduché. Po vyhodnocení návrhu na zamítnutí bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana Sobotky a pak samozřejmě o závěrečném, celkovém znění zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Je nás dostatečný počet, abych mohla zahájit hlasování, které tímto zahajují a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti, stiskne tlačítko ne a zvedne ruku.

V hlasování číslo 24 z přihlášených 144 poslanců pro 43, proti 95. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Alfréd Michalík: Takže jelikož došlo k zamítnutí návrhu na zamítnutí, tak před námi stojí hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Bohuslava Sobotky, který jste dostali písemně na stůl, takže o něm můžeme hlasovat bez čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zahajují hlasování. (Ministr Kalousek: Nedoporučuji.) Já se velmi omlouvám. Kdo je proti tomuto návrhu, tak jak nedoporučil pan ministr financí?

V hlasování číslo 25 z přihlášených 144 poslanců pro 46, proti 90. I tento návrh byl zamítnut.

Pane zpravodaji, můžeme přistoupit k hlasování o celém předloženém návrhu zákona. Je to tak? (Ano.) Děkuji pěkně.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 157.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesený návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 26 z přihlášených 144 poslanců pro 96, proti 44. S tímto návrhem usnesení byl vysloven souhlas. (Potlesk části poslanců.)

Před projednáváním vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 158, bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání.

Otevírám k tomu rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho neevduji, mohu tedy tuto rozpravu uzavřít. Přikročíme k hlasování, před hlasováním k usnesení přivolám ještě poslance z předsálí.

Návrh usnesení je: „Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 158, ve zkráceném jednání.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesený návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 27 z přihlášených 145 poslanců pro 96, proti 44. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno.

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 158/ - zkrácené jednání

Předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek, který je již u mikrofonu. Prosím, pane ministře, ujmě se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych jménem vlády předložil novelu zákona o daních z příjmů a některé další, s

novelou související zákony. Vláda je motivována dvěma cíli při předkládání této předlohy. Tím hlavním cílem je příspěvek ke stabilizaci veřejných rozpočtů a aktivní opatření vedoucí ke snížení deficitu, tím druhým motivem je odstranění některých privilegií a výhod, které vláda navrhuje odstranit z právního řádu, a to jsou zejména privilegia a výhody týkající se nezdaněných příjmů představitelů státní moci, tedy i – omlouvám se – poslanců a poslankyň. Pan premiér říká také senátorů a senátorek, ale těm se teď neomlouvám, já se omlouvám poslancům a poslankyním.

Dovolte, abych velmi stručně popsal ta opatření, která jsou v předloze dána. Navrhujeme zdanit důchody pracujících důchodců od hranice příjmů, která přesahuje trojnásobek průměrné mzdy. To znamená bude-li mít pracující důchodce více než trojnásobek průměrné mzdy, jeho důchod bude započten do základu daně a vše bude daněno jako celek.

Navrhujeme zdanění, to je zrušení osvobození, tedy odstranění stávající výjimky, některých druhů výsluhových záležitostí, výsluhového příspěvku a odbytného vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, a to s účinností od 1. 1. 2012. Současně navrhujeme odstranit výjimku, tedy i danit přídavek na bydlení. Navržený postup kvalifikuje uvedené výsluhové náležitosti jako ostatní příjem a bude zdaňován srážkovou daní se sazbou 15 %, zatímco přídavek na bydlení bude vnímán jako součást příjmů ze závislé činnosti a bude zdaňován jako mzda a budou na něj uplatněny odvody z pojistného.

Navrhujeme zrušit zvláštní úpravu, podle které nejsou peněžité náhrady u představitelů státní moci předmětem daně. Týká se to poslankyň, poslanců, senátorek, senátorů, některých dalších státních orgánů, soudců, poslanců Evropského parlamentu. Navrhujeme zdanit i plat a výsluhové náležitosti prezidenta republiky a rentu bývalého prezidenta. To všechno byly do dnešního dne nezdaněné příjmy a měly by být daněny úplně stejně jako příjmy všech ostatních obyvatel České republiky.

Dále navrhujeme snížit slevu na poplatníka o 100 korun za měsíc, tedy o 1200 korun za rok, a to s omezenou účinností pro zdaňovací období roku 2011. Jak už bylo mnohokrát diskutováno, hlavním cílem této úpravy je zajistit zdroje pro rozpočtovanou položku likvidace následků povodní zhruba ve výši 4 mld. korun.

Poměrně širokým blokem úprav spíše technického charakteru, který si při tom dovoluji předložit, je slučitelnost s právem Evropské unie v oblasti penzijního pojištění, nezbytnou provázanost s jinými právními předpisy, zejména daňovým řádem, který je platný a nabude účinnosti k 1. 1. 2011, a to zejména v oblasti vybírání daně ze závislé činnosti a funkčních požitků plátců.

Dále vláda už jako reflexi na situaci, která vyplynula z rizika nárazového zdražení elektřiny v souvislosti s obnovitelnými zdroji, zejména foto-

voltaickými elektrárnami, navrhuje v této předloze zrušit osvobození příjmů z provozu všech ekologických zdrojů, a to tak, že poslední osvobozené zdaňovací období je rok 2010, to znamená počínaje zdaňovacím obdobím roku 2011 končí takzvané daňové prázdniny, přičemž současně navrhuje prodloužit odepisování technologií u solárních zařízení. Tady si dovoluji připomenout, že zhruba 75 % hodnoty nainstalované fotovoltaické elektrárny tvoří technologie a ty jsou dnes ve druhé či třetí odpisové skupině, jsou tedy odepisovány buď pět, nebo deset let. Navrhujeme je přiřadit do čtvrté odpisové skupiny, to znamená odepisovat je dvacet let, čímž se nepochybně zvýší základ daně pro provoz těchto zařízení a sníží se ona příliš dramatická investiční atraktivita tohoto byznysu. Všechna tato opatření přinesou přínos v roce 2011 zhruba 6 mld. korun a k tomu si připočítáme ještě další 3,7 až 4 mld. korun v roce 2012.

Rád bych krátce zmínil jedno opatření, které nepřinese žádný přínos, a to je opatření, které navrhuje zrušit slevu na dani ve výši poloviny sazby daně u právnických osob, které zaměstnávají více než 50 % osob se zdravotním postižením. Tam přesouváme z několika důvodů tuto podporu z daňové oblasti do dotační, to znamená oněch zhruba 200 mil. korun, o které se jakoby zvýší příjmová část rozpočtu, o oněch 200 mil. korun více utratíme na té výdajové straně, a z hlavních důvodů řeknu alespoň dva. Za prvé, bývá to velmi silně zneužíváno. Za druhé tam, kde to zneužíváno není, je to poměrně nespravedlivé vůči subjektům, které nejsou v zisku. Nejsou-li v zisku, nejsou podpořeny slevou na dani, zatímco převedeme-li tento systém do dotačního mechanismu, budou moci být právnické osoby, které zaměstnávají 50 % a více osob se zdravotním postižením, podpořeny rovnou měrou bez ohledu na to, zda v daném zdaňovacím období zisku dosáhly, či nikoliv.

V souvislosti s touto novelou je potřeba změnit i související návrhy novel, a to návrh změny zákona o rezervách pro zajištění základu daně z příjmů, návrh změny zákona o státní sociální podpoře, návrh změny zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

Dovolte, abych závěrem svého vystoupení poděkoval poslancům rozpočtového výboru za pečlivé projednání této novely a avizoval, že oba dva pozměňovací návrhy, které rozpočtový výbor přijal a předložil Poslanecké sněmovně, mají moji podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Rozpočtový výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, jej projednal a přijal usnesení, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 158/1. Já nyní prosím,

aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jiří Paroubek a seznámil nás s výsledkem projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, usnesení, které přijal rozpočtový výbor na své dnešní schůzi, máte před sebou. Proto z něj budu citovat jenom první část. Myslím, že druhou, která obsahuje připomínky, které rozpočtový výbor schválil, že je lepší, když si to v klidu přečtete. Myslím, že je možné pak to ještě komentovat v diskusi, pokud to bude nutné.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Minčíče, zpravodajské zprávě mé a po rozpravě rozpočtový výbor:

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon a tak dále o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a dalších souvisejících zákonů, tisk 158, přikázaný podle jednacního řádu Poslanecké sněmovny

- a) projednala v obecné rozpravě – to tady zdůrazňuji,
- b) projednala všechny jeho části v rozpravě podrobně,
- c) projednala jej do pátku 5. listopadu do 16 hodin;

2. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a dalších souvisejících zákonů, v tisku 158, schválila s těmito připomínkami.

Na připomínky se prosím podívejte. Já jsem na dnešní schůzi rozpočtového výboru uplatnil věci, které považuji za řekněme kontroverzní. Jsem rád, že o některých věcech pan ministr hovořil. Jsem rád také, že i pan náměstek na schůzi rozpočtového výboru něco snad objasnil, ale možná bych se na něco přece jenom zeptal.

To, že se jedná o závažnou novelu zákona o dani z příjmu, to si asi všichni uvědomujeme, i ty poměrně velké sumy, které to má řekněme ušetřit. Já bych spíše řekl seškrtat ve státním rozpočtu. Návrh byl projednán v rozpočtovém výboru až dnes, takže pochopitelně projednání proběhlo spíše krátce, a rozhodně kdyby to bylo několikanásobně, tak bychom asi měli na to více času, mohli bychom se věnovat více detailům.

Novela obsahuje tedy celou řadu návrhů, které jsou pro stranu, kterou tady zastupuji, nepřijatelné a jsou buď v přímém rozporu s jejím programem, anebo s filozofií jejího programu. Samozřejmě je těžko přijatelné pro nás, ale většina rozhodla vyslovit souhlas prakticky v jednom dni s takto závažným návrhem zákona.

Chtěl bych říci, že návrh zákona vlastně obsahuje 132, nebo vlastně dnes 133 změn, přičemž většina těchto změn je spíše technicistní povahy, zpřesňující povahy, nebo jak myslím správně pan ministr to formuloval, obsahuje postupy, které by měly omezit celkem nepochopitelná privilegia, která jsou obsažena v současném zákoně o dani z příjmu.

Ale je tam několik věcí, o kterých podle mého názoru je potřeba mluvit, a o těch mluvit také budu. Jinak mohu mít pochopení pro pana ministra, že chce zajistit peníze ke snížení schodku státního rozpočtu ber kde ber. V letošním roce myslím, že je zbožným přáním očekávat schodek 163 mld. V příštím roce už by schodek měl být jenom – v uvozovkách – 135 mld. Zatím to vypadá – možná, že pan ministr by nám také ještě v závěrečném slově mohl říci, že má přesná čísla, kolik vlastně schodek státního rozpočtu činí za tento rok za deset měsíců. Za devět měsíců to bylo téměř 100 mld., a jen tak mimochodem, za 4. čtvrtletí roku 2009 to bylo 105 mld. Takže já zase takový optimista nejsem, ale to je asi povolání, to je asi řekněme to, že to vyplývá z pozice opozičního poslance. Pan ministr určitě bude větší optimista, pokud jde o schodek státního rozpočtu, který já vidím spíše v rozsahu 180 až 200 mld. korun. Proto chápu tedy tlak na to ber kde ber.

Samozřejmě, že potom v podrobné debatě zamítnu – tedy navrhu zamítnout zákon v prvním čtení. (Pobavení v pravé části sálu.) Abych vás ještě pobavil, tak vás seznámím s jedním hezkým – když tady vidím tak sympatickou mladou dámu v první řadě (ke Kristýně Kočí), tak se musím trochu blýsknout znalostmi (pobavení v pravé části sálu a potlesk) a možná podnitit k dalšímu studiu. Pan ministr se určitě také poučí. Ani vám neřeknu osobnost, která to řekla, protože to byste se zhržili. Řekli byste ještě... novináři už tady nejsou, ti by řekli určitě, že je to můj vzor, takže raději ne. Takže dobrý pastýř ovečky stříhá, ale nedře jim kůži z těla.

Takže tedy ke dření z těla bych se zastavil u několika věcí. Pan ministr o nich tak trochu diskretně hovořil.

V první části jsou to výhody bývalých vojáků z povolání a jejich zdanění 15 %. Určitě je málokdo z veřejnosti lituje, ale je to prostě něco, s čím určitě ve svých rozpočtech nepočítali, a je to nefér! A já to tady alespoň musím takto říct.

Pan ministerský předseda mi něco napovídá, ale já ho neslyším, nemám tak dobré uši. Musíte křičet, pane premiére! (Petr Nečas: To bylo k panu Kalouskovi!) Doufám, že to není tak, že mě chcete rušit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, já se vám velmi omlouvám. Chci jen upozornit, že jsme pořád ještě v úvodu a podáváte zpravodajskou zprávu. Ještě jsem neotevřela ani obecnou rozpravu.

Poslanec Jiří Paroubek: Tak to je výtečné. Možná že byste mohla, paní předsedající, vyzvat pana premiéra, aby mě nerušil.

Takže druhá věc, o které jsem se tady chtěl zmínit. Pan ministr o tom hovořil. Vojáci z povolání, kteří nebydlí ve služebním bytě, a přídatky na bydlení. Víte, je to zásah v řádech několika tisíc korun. Když si představím,

že těmto lidem také zmizí 10 % z platu, tak už je to poměrně slušná suma v každoměsíčním rozpočtu. Takže bylo by dobré tohle aspoň zdůraznit. Samozřejmě chápu, že někomu není příjemné o tom hovořit, ale myslím, že je nutné o tom hovořit.

Pak je tu záležitost ekologie, fotovoltaiky. Myslím, že se všichni shodujeme na tom, že je třeba hledat cestu k tomu, aby nárůst cen elektrické energie v příštím roce byl co nejnižší. Vláda řekla, určitě ji vezmeme všichni za slovo, že to bude jenom 5 %. Ale tady nám, pane ministře, hrozí, jak to vypadá, soudní spory a arbitráže. Noviny – já je beru s rezervou, určitě vy také – hovoří o desítkách miliard, možná o stamiliardách korun. Já to tady jako zpravodaj musím říct, že toto hrozí. A určitě, jak jsem slyšel, tak někteří lidé – já nemyslím, a ty moc nelituji, ty asociace podnikatelů ve fotovoltaice, ale lituji takové lidi, a určitě jste dostali takové dopisy, kde to vypadá, že veškerou svou hotovost ten člověk, několik milionů korun, investoval do takového projektu, no a teď tady říká: Rád bych vás jako občan této republiky upozornil na to, že z důvodu investiční pobídky státu a i jeho garance dané zákonem se dostávám do neřešitelné situace, kdy v případě zavedení srážkové daně ve výši 25 % nebudu schopen splácet bance úvěr, za který ručím osobní směnkou. A že to může vyústit i v jeho osobní likvidaci – a tím i celé mé rodiny. Nechci pokračovat dál. Určitě pan ministr takové dopisy dostává často, ale je zřejmě nelitostnější nežli já. (Smích v pravé části sálu.)

Pak jsou tady věci, které je určitě potřeba ocenit, myslím zdaňování řekněme ústavních činitelů nebo bývalých ústavních činitelů. To je určitě dobrá věc.

Rád bych se zastavil ještě tady u věci, která mi příliš velký smysl nedává, a to je parkovné. Nevím, jestli je to tak, jak mi říkal váš náměstek, ale navrhuje se jednoznačně stanovit, jaké parkovné nelze uplatnit do daňových výnosů. Tady se říká, že smyslem ustanovení je řešit výdaje na pracovní cesty. Navrhuje se z daňových výdajů vyloučit parkovné při pracovní cestě, a nikoliv například výdaje spojené s dlouhodobým pronájmem parkovacích míst. To znamená, když budu stát v Marriottu, tak si to hodím do nákladů. Když pojedu na pracovní cestu – já si to tak předkládám do svých zkušeností, kdy jsem osm let měl živnost a kdy jsem si tyto věci dával do nákladů, tak teď už to zkrátka nepůjde. No, na chudý lid patří přisnost, i na živnostníky, což jsem osm let byl!

Pak je tady závažná věc a, pane ministře, to bych opravdu doporučil, protože stejně jsem přesvědčen, že budete dělat brzo novelu, protože v takhle rychlém kalupu, když se schvaluje novela zákona, tak určitě tam nějaká chybička bude, možná i velká chyba. Nepřeji si to samozřejmě. Ale tady se říká: umožnit uplatnění paušálního výdaje na dopravu pouze veřejným vysokým školám a teď jsou tady různé instituce, se kterými souhlasím,

ale proč ne třeba organizacím, které se zabývají sociálními službami, pane ministře? To by bylo možná bohužel a také užitečné. To bohužel, to nebudu zdůrazňovat, ale užitečné určitě také. (Nesrozumitelná poznámka Miroslava Kalouska.) No, někdy s vámi souhlasím.

Pak k bodu 76-79. Vy jste tady hovořil, a musím říct, že jste mě trochu uklidnil, pokud jde o zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Já si ale myslím, že tak jak o tom hovoříte, že se de facto vezmou tyhle peníze, že se zruší nějaké takovéto daňové zvýhodnění, získá se 200 mil. a ty se rozdají formou dotace, tak jenom si vždycky vzpomínám, že to vede dotační systém k něčemu, jako je řekněme nějaký tlak na korupci. Ale dobře. To je snad jiný příběh. Ale jiná věc je –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, já se vám velmi omlouvám, že vstupuji do vaší řeči, ale opět bych vás chtěla upozornit, že ještě jsem ani neotevřela obecnou rozpravu, a dovoluji bych si vyslovit takový názor, že zpravodajská zpráva by se měla vyvarovat hodnotících soudů. Prosim, bylo by dobré, kdybyste svoji zpravodajskou zprávu zakončil. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Poslanec Jiří Paroubek: Já bych tady věcně hovořil o 200 milionech korun, u kterých by bylo dobré, aby o ně lidé nebyli připraveni.

A poslední věc, o kterou mám velkou starost, to jsou povodňové škody – 100 korun na měsíc, 1200 korun za rok. Je to zásah do rozpočtu střední třídy zejména, ale také nízkopříjmových skupin, aspoň určité části.

Cílí tolik k mé zprávě a samozřejmě s ohledem na to, že tyto věci nějakým způsobem vysvětleny nebyly ve zprávě pana ministra, tak si dovoluji v příslušném momentu navrhnout zamítnutí této novely.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já v tuto chvíli jsem svolala poslance z předsálí, protože nyní musíme rozhodnout hlasováním o tom, zda povedeme obecnou rozpravu. Ještě jednou gonguji a zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti němu?

V hlasování číslo 28 z přihlášených 146 pro 134, proti 3. Návrh byl přijat.

Tedy v tuto chvíli žádám zpravodaje, aby spolu se mnou sledoval obecnou rozpravu, kterou právě tímto otevírám, a ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan ministr financí Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já chci jenom panu zpravodaji poděkovat za velmi podrobnou zpravodajskou zprávu.

Byla do té míry podrobná a obšírná, že obsahovala i věci, které předloha, o které budete rozhodovat, neobsahuje. (Smích v plénu, potlesk.)

Aby tedy prosím nedošlo k nedorozumění a opravdu jsme věděli, o čem hlasujeme, tak ona srážková daň z objemu elektřiny z fotovoltaické elektrárny, prosím pěkně, není obsahem předlohy (smích zprava), o které budete rozhodovat. To jediné, co je v této předloze, je zrušení daňových prázdnin a posunutí technologie fotovoltaických elektráren do jiných odpisových skupin. Poslanecká sněmovna samozřejmě také bude rozhodovat o srážkové dani, ale v úplně jiném režimu, v úplně jiné materii, v úplně jiném bodě a s úplně jiným předkladatelem, pravděpodobně také s úplně jiným zpravodajem. (Smích a potlesk zejména z pravé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a slovo dávám paní poslankyni Daně Váhalové, která je písemně přihlášenou do obecné rozpravy.

Poslankyně Dana Váhalová: Ještě jednou dobrý večer, dámy a pánové. Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vystupuji ke sněmovnímu tisku 158, novela zákona o daních z příjmu.

Tato novela ruší řadu výjimek na slevu z daně. Současně i v této novele se promítá charakter koncepce šetření současné vlády. Hlavní břemeno se soustavně přehazuje na ty nejslabší. Tohoto jsme svědky i v předkládání úspor v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí. Zúžením okruhu osob, které mají nárok na porodné, snížením stávající výše příspěvku na péči ze 2000 na 800 Kč měsíčně, zrušením sociálního příspěvku. Tato novela v tom pokračuje a dále prohlubuje nespravedlivý charakter současných škrtů. Ruší např. bez náhrady ustanovení § 35 odst. 1 písm. c), podle kterého má poplatník právo na slevu na dani ve výši jedné poloviny daně za předpokladu splnění dvou podmínek: minimální počet zaměstnanců 25 a podíl zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, činí více než 50 % stavu zaměstnanců. Nejen že zdravotně postiženým občanům snížíme příspěvek na péči, ale ještě k tomu jim ztížíme možnost zaměstnání. To není rozumné a nesvědčí to o sociálním přístupu současné vlády. Dále novela navrhuje snížení roční slevy ze současných 24 840 Kč na 23 640 Kč, tedy o 100 Kč měsíčně pro každého poplatníka. I tento zásah dále prohlubuje nespravedlivost daňového systému, který vznikl zavedením jednotné daně. Tato novela to jenom prohlubuje.

I samotný předkladatel je si tohoto v jistém smyslu vědom, když uvádí: Negativní dopady se mohou projevit především v sociální oblasti, neboť dochází např. ke zrušení jedné ze slev na dani při zaměstnávání tělesně postižených osob, což má negativní dopad na jejich zaměstnanost. Na

druhé straně bude omezeno bohužel časté zneužívání tohoto daňového institutu.

Další věc, která mně schází, a nejenom v této novele, je analýza dopadu těchto opatření na společnost. Mám na mysli zrušení osvobození úrokových příjmů spořitelních a úvěrních družstev uvedené v § 19 odst. 1 písm. zq). V důvodové zprávě se sice dovídáme, že v současné době platná úprava je nesystémovou výjimkou v rámci zákona o daních z příjmu, která v návaznosti na změny ve způsobu zdanění úrokových příjmů právnických osob již nemá svou opodstatněnost. Mě by ovšem zajímalo, jaký to bude mít vliv na finanční zdraví těchto institucí. Přece jenom žijeme v době finanční krize a nervozita trhu je značná. Každá negativní zpráva může zemi jako Česká republika uškodit.

Celkově bych chtěla konstatovat, že tento návrh je šitý velmi horkou jehlou. Na základě výše uvedeného nemohu tento zákon podpořit. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Mám zde tři přihlášky – pan zpravodaj Paroubek, poté pan poslanec Babák a paní poslankyně, domluvte se na pořadí.

Poslanec Jiří Paroubek: Víte, pan ministr tady není, zřejmě se šel osvěžit vzduchem. Chtěl bych říci, že nevím, co je tady důvodem k smíchu při jeho vystoupení, protože málo platné, jestli někdo – a já jsem tady citoval z dopisu občana, který píše, že nebude schopen splácet cokoliv, tak je také kromě jiného způsobeno tou důchodovou situací, do které se dostane změnou odpisování. A to je zcela nepochybně předmětem tohoto návrhu této novely zákona o daních z příjmu. Takže já bych se, pane ministře, nesmál. A možná po těch arbitrážích, které budou následovat, vás a vládní většinu přejde smích.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má paní poslankyně Kohoutová nebo pan poslanec Babák. Prosím paní poslankyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, kolegové, musím reagovat na změny, které se týkají chráněných pracovních dílen, a tedy zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají více než 50 % osob se zdravotním postižením.

Prosím vás, nepleťme si dojmy a pojmy. Zdanění nebo to rušení máme proto, že podle písm. a) a b) nám zdaňování stačí. Nikoho nic neohrozí. Řekněme si, v jaké jsou situaci firmy, které se v rámci chráněného pracovního trhu specializují na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Ve většině jsou to firmy, které jsou daňově na nule, které nic neodvádějí. To j-

sou firmy, které se skutečně starají o to, aby osoby se zdravotním postižením se integrovaly na pracovním trhu. Těmto stačí danění podle písm. a) a b).

Proč se ruší písm. c), je zcela zřejmé. Jde o to, že ve většině jde o spekulanty. Jde o spekulanty se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením. To chceme? Chceme tady přikyvovat a koukat se na to, jak někteří podnikatelé – podnikavci podnikají s byznysem zdravotně postižených? Na tomto poli jsem se pohybovala mnoho let a věřte mi, že málokterá firma daní ještě podle písm. c). A my tady se odvoláváme na to, jakým způsobem my budeme rušit, narušovat podnikání lidí a zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Prosím vás! Pojďme si sednout a dopadnout na zem. Není to pravda.

A moc mě netěší to, že tady si musíme mezi sebou říkat, jestli zdravotně postižení budou moct pracovat, nebo nebudou, když se zruší písm. c). Zdaňování písm. a) a b) plně stačí a myslím si, že nikdy neohrozíme zaměstnávání osob se zdravotním postižením škrtem písm. c), naopak, já ho vítám, protože vyřadíme ty nepoctivé hráče z trhu práce. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý večer, paní předsedající, dobrý večer vládě, kolegyně, kolegové. Já chci podpořit názor tady paní kolegyně, protože co se týče postižených, tak s nimi též pracuji. A chtěl bych tady zdůraznit, že i v důvodové zprávě, kterou jsme měli k dispozici na rozpočtovém výboru, je zpracována analýza, kde bylo vybráno nějakých 40 firem, které se tímto zabývají, to jsou ty chráněné dílny. Z těch 40 firem pouze 5 bylo vyhodnoceno, že pracuje poctivě. Zbytek je dán do té škatulky – že pouze pracuje vzhledem k daňové optimalizaci. Takže tato věc je zcela logická a tu bych tím chtěl podpořit.

Dále tady mám ještě dva body, ke kterým bych se rád vyjádřil. Pan zpravodaj tady naznačil něco ohledně toho parkovného. My jsme měli dnes na rozpočtovém výboru pana náměstka Minčíče, který nám to, myslím, dokonale vysvětlil – že u parkovného máme vlastně dvě věci, a to že buď dáváme náklady takzvaným paušálem, anebo dáváme náklady přes lístky do nákladů. Pan zpravodaj to jistě zná, protože byl osm let tím živnostníkem. A pokud dáváme náklady paušálem, tak potom je logické – nebo nelogické dávat k tomu náklady na parkovné. To krátkodobé. A to dlouhodobé – to se mně zdá být logické, takže v tom Marriottu klidně můžete parkovat, myslím si, a dát si to do nákladů.

A na závěr bych jenom tady chtěl zdůraznit tu jednu věc – a to už tady

za mě udělal i pan ministr – že vůbec tady nejde o srážkovou daň na fotovoltaiky. Tady jde jenom o to osvobození. A chtěl bych se zeptat prostřednictvím předsedající, jestli náhodou není pan zpravodaj tady v tomto smyslu ve střetu zájmů. Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan zpravodaj Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové z vládní koalice, já musím konstatovat, že umíte být jenom osobní. Nejsem. Představte si, že nejsem. Já bych nechtěl hovořit o vašem střetu zájmů, pane poslanče. (Poslanec Babák z místa: Nejsem ve střetu zájmů.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Krátký: Dámy a pánové, pozdní dobrý večer! Já se potřebuji vrátit trošku do krátké historie. Před dvěma lety, zhruba, za vlády Mirka Topolánka, byl vydán Ministerstvem pro místní rozvoj dokument nazvaný Politika územního rozvoje. Tomu dokumentu jsem z větší části rozuměl, ale v oblasti týkající se specifických oblastí, kam byla zařazena i má oblast, Jeseníky, jsem se dozvěděl, že se máme zabývat pastevectvím. Přiznám se, že už jsem to pochopil. Akorát jsem pochopil dneska to, že tedy nebudeme pást ten dobytek, protože už nic jiného nemáme, ale že se tam budeme pást asi my.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak to byl pan poslanec Krátký. Já se ptám, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jenom velmi stručnou reakci, abych nezdržoval. Já jsem přesvědčen, pane poslanče, že zdaníme-li si my všichni nezdanitelné náhrady 15 procenty, tak nám pořád ještě na tu kantýnu zbude a nebudeme se muset pást. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nevidím žádnou další přihlášku do obecné rozpravy, a proto tuto obecnou rozpravu ukončuji a otevírám rozpravu podrobnou. Táhá se, kdo si přeje vystoupit v této rozpravě. Nevidím žádnou přihlášku do podrobné rozpravy, a proto i tuto podrobnou rozpravu ukončuji. Ptám se pana ministra a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit případně se závěrečnými slovy zde, v závěru druhého čtení. Vidím, že tomu tak není.

Protože podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém, zahajuji třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona. Prosím, aby pan zpravodaj poslanec Jiří Paroubek, se mnou sledoval od stolků zpravodajů rozpravu. V tuto chvíli tuto rozpravu otevírám tuto. Ptám se, kdo si přeje v ní vystoupit. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Já z těch důvodů, které jsem tady už vcelku rozebral, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já si teď nejsem jista, zda někdo z předchozích řečníků, když jsme byli ve druhém čtení, podal návrh na zamítnutí. Pokud tomu tak nebylo, tak bohužel, pane zpravodaji, zde ve třetím čtení již návrh na zamítnutí v tomto smyslu podán být nemůže. Pokud má někdo námitku proti mému shrnutí nebo mi chce připomenout, že návrh již padl dříve, tak potom se věc má jinak. Nevidím nikoho, a musím tedy konstatovat, že návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona nebyl validně podán.

Jsme stále ještě v rozpravě u třetího čtení. Já se chci ujistit o tom, že nikdo další se přihlásit do této rozpravy nechce. Vidím, že tady není vůle nikoho z poslanců a poslankyň. Proto znovu zazvoním na naše kolegy a pana zpravodaje, nebo respektive nejdříve se pana ministra financí zeptám, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem. Pan ministr si nepřeje vystoupit. Pana zpravodaje se táhí, zda nám chce závěrečně shrnout proběhlou rozpravu a seznámit nás s jejími výsledky.

Poslanec Jiří Paroubek: Myslím, že návrh usnesení je vlastně součástí toho usnesení ze sedmé schůze rozpočtového výboru, takže to je de facto součástí toho materiálu, který je navržen.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jinými slovy, pane zpravodaji, navrhuje, abychom hlasovali o usnesení výboru z dnešního dne.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 z přihlášených 145 poslanců pro 102, proti 41. Návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k hlasování o celém předloženém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 158.“

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 30 z přihlášených 145 poslanců pro 103, proti 40. Tento návrh byl přijat a s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Mohutný potlesk koaličních poslanců.)

Kolegyně a kolegové, ukončuji jednání mimořádné schůze. Přeji vám dobrou noc. Sejdeme se zítra ráno v 9 hodin, kdy budeme pokračovat v projednávání bodů přerušené 7. řádné schůze. Děkuji vám všem za jednání v dnešním dni.

(Schůze skončila ve 22.48 hodin.)